

www.iqra.ahlamontada.com

منتدى اقرأ الثقافي

زيندانی گہنہ

سہ لام عہ بدولاً

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.afilamontada.com

زیندانی گه قهر

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی روشن‌بیری

...

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ناراس، شه‌قامی گولان، هه‌ولیز

زیندانی گه قهر

سهلام عهد و لالا

پیشکشہ بہ: سہیران

ناوی کتیب: زندانی گہر - داستانکی واقعیہ

نووسینی: سہلام عبداللہ

بلاوگراوی ناراس - ژمارہ: ۷۱۲

پیت لیدان: ٹہقین محہمہ

ہلہگری: فہرہاد ٹہکبری

دہرہینانی ہونہری ناوہوہ: کارزان عبدالحمید

دہرہینانی بہرگ: مہریہ موتہقیبان

چاپی دووہم، ہولیر - ۲۰۰۸

لہ بہرہوہہرایہتی گشتی کتیبخانہ گشتیہکان ژمارہ ۹۳۶ ی سالی ۲۰۰۸ ی

دراوہتی

خوینہ راں بہ پیز:

نہم داستانہ پروو داوئیکی راستہ قینہ یہ کہ لہ کوتاییی سالی ۱۹۸۷ و
سہرہ تای سالی ۱۹۷۹ دا پرووی داوہ. کہ سایہ تی و پروو داوہ کانی
ہم موی واقعین.

سەر له بهیانی پینجی دیسه مبهری هفتا و ههشت، جموجولێکی زۆر چالاکانه له دۆلی (نیوزهنگ)دا، ههست پێ دهکرا، قاچاغچییهکان که ماوهی پانزه پوژ بوو، له ترسی شهر، نهیاندەوێرا توخنی دۆلهکه بکهون، ههershهوهکی بارهکانیان، له نیو دۆلهکهدا، خستبوو، چاوهروانی سهردانی پيشمهگره و دانیشتوانی ئهوانه بوون. هێرشى درېندهى سوپای عێراق بۆ سهرمهکانى شينى و سهرى مامهنده، پاش نۆ پوژ، بهتیک شكيندراو پاشه و پاش گهراپهوه بۆ مۆلگاكانیان له سهربازگهکانى (سونى) و دهشتى قهلازى. ئهوهى که تهواو جیى سهرسووپمان بوو لامان، ئهوه بوو که له ماوهى ئهوانه پوژده، دواى ئهوانه شهپه خهست و نابهرامبهره، يهك پيشمهگرهش زامدار نهبوو، کهچى سهربازگهکانى دوژمن، ههه له ترسا، (٢٠)يان پوحيان دهچوو بوو، لاشهکانيشيان، له گوپهپانى شهپهکهدا، بهجى مابوون.

تهنیا شتی که سوپای عیراق توانیی لهو شهردا بیکا، نهوه بوو که مهخفه ره کهی (شینئ)، که چهند سالی بوو، چؤل کرابوو، بته قینیتته وه و له وه شدا چوار سهربازی خوی که له کاتی ته قینه وه که دا - له ته نیشته دیواری مهخفه ره که وه خویان مه لاس دابوو، له دهست بدا.

چیشته نگاو و لاخداره که مان حازریوو، ئیمهش، من و براده ریکی عه رب، که چهند مانگ له وه و پیش گه یشتبو وه لامان، ته و او خومان ناماده کرد و بهرگی ئاساییمان پۆشی.

پیش نه وهی بکه وینه ری و لاخداره که پی و تم، که چاتر وایه ریشم - که ماوهی دوو سال بوو هیشتبو وه مه - بتاشم، چونکه به ئیراندا تی ده پهرین و ریشی زوریش نیشانهی پیشمه رگایه تییه، بویه منیش سهرنجه که یم - بی دوو دلی - په سند کرد و دهستبه جی گه رامه وه بو بکه که ی خومان و ریشم پاک تاشی.

له گهل نه وه شدا که سهره تای مانگی دو انزه بوو، که چی دنیا زور خوش بوو، هه تا و به راده یه که گهرم بوو که شهخته به ستوو هکانی نیو دۆله که ی به زوی بی کردبو وه وه و، تی کرا قه راغی چه مه که ی «نیو زهنگ» ی کرد بووه قور و لیته.

پیش نیوه رۆ که وتینه ری، ورده ورده به سهر شاخه که ی به رده می «نوکان» دا هه لزناین، و لاخداره که جله وی و لاخی براده ره که می راده کیشا، کاتی گه یشتینه سهر لووتکه ی شاخه که، بو دو این جار، ئاورپکم له (نیو زهنگ) دایه وه خانوو ه قورینه کانی به ئاستهم به دی ده کران، ته نیا شتی که بوونی ژبانی لهو دۆله دا ده سه لماند، دو که لکیشی زویای خانوو ه کان بوون، که دو که لکی چی و خهست و سه بیان لی به رز ده بو وه وه.

ئیمه به حیساب هاتبو وینه ناو ئیرانه وه، بویه به ها وه له که م وت:

- «هیچ هه ستت به سنور کرد؟»

ئەو راچەنى و زۆر بەسەر سووپمانەو ئاوپرى لى دامەو و وتى.

- «سنورى چى؟»

راستى دەکرد، چونكە هېچ ديار نەبوو كە نيشانەى سنورى دوو دەولەت بى، هېچ شتى جياواز نەبوو، هەمووى لە يەك دەچوو، هەمان زنجيرە شاخ، يەك سروشت، عەينى ئاووھەوا، ئەو سەرەپراى ئەوھش كە كەسمان نەھاتە رى، بۆيە ئەوھش ناھەقى نەبوو كە ھەستى بەھېچ شتى نەكردبى، ديارە منىش ھەر مەبەستم ئەو بوو كە نيشانى دەم مەسەلەى سنور شتىكى دروست كراوھ و كوردستانىش يەك خاكە و يەك سەرزەمىنى يەكگرتووھ بۆگەلى كورد.

ولاخەكان بەلاپيدا پووھو سەرەوھ تەكانيان دەدا، كاتى گەشتىنە سەر شاخەكە ديمەنىكى گەلى دلرفين و سەرسووپرھينەرمان ھاتە پيش چا، بەفرى سەر شاخەكە لەبەر تيشكى خۆر دەبرىسكاپەوھ كەبەرپادەيەك ئاوى چاوى دەبرد. لەوھ دەچوو ئىمە يەكەمىن رېبوار بىن كە بەسەر ئەو بەفرەدا برۆين، چونكە ھىشتا نەشكىترا بوو و لە هېچ لا يەكيشەوھ جى پى بەرچا و نە دەكەوت.

تىكرا ديمەنەكەى بەردەممان لە تابلۆيەكى خەيالووى دەستى ھونەر مەندىكى رۆمانسى دەکرد، بەتايبەتى گەلاى مس رەنگى كۆتايىي و ھەرزى پايز كە تاكوتەرا بەدار و دەوھنەكانەوھ ھىشتا مابوون و ئەوھش ئەوھندەى تر جوانى و ھىمنى و قودسىەتى دابوو بەسروشتى رەنگىنى دەورو بەرمان.

وردە وردە بەشاخەكەدا داگەراين و لە قوولايى دۆلەكەى بەردەمماندا، دىيەكى خنجىلانە بەدى دەكرا بۆيە بەولاخدارەكەم وت.

- مامە ئەم دىيە ناوى چىيە؟

ولآخدارهکه بی ئەوهی ئاورمان لی بداتهوه، بهدهنگی بهرز وتی:

- قوریان ئەوه دئی «کانی زهرده».

ئهمه‌ی وت و پاشان راوهستا و پرووی کرده من و وتی:

- کاکه بهو براده‌رت بلی ناگای له خووی بی و توند ده‌ست به‌کورتانه‌که‌وه بگری، نه‌کو بکه‌وی، چونکه ریگه لیژ و سه‌ربه‌وه‌خواره...

منیش راسته‌وخۆ ئەو قسانه‌م بو‌هاوه‌له‌که‌م کرد به‌عه‌ره‌بی، ئەوه‌ی باش بوو هه‌ر زوو پیم و تبوو که من عه‌ره‌بی ته‌واو نازانم، بو‌یه ره‌خنه له قسه‌کانم نه‌گری. ئەوه‌ی راستی بی - له‌گه‌ل ساده‌ییی ئەو رسته‌یه‌شدا - هه‌ر زۆری ویست تا توانیم ته‌رجومه‌ی بکه‌م، هه‌رچه‌ند وشه‌ی کورتانم هه‌ر بو نه‌کرا به‌عه‌ره‌بی. ولآخه‌کان زۆر به‌زه‌حمه‌ت به‌و سه‌ره‌و لیژیه‌دا، داده‌گه‌ران، منیش هه‌رخه‌می هاوه‌له‌که‌م بوو که زۆر نه‌شاره‌زا بوو له سواریدا، به‌را‌ده‌یه‌ک که جامانه‌که‌ی سه‌ری نیوه‌ی هاتبووه سه‌رچاوی و نیوه‌که‌ی تریشی به‌لاملیدا تلیسا بووه، که‌چی ئەو به‌هیچ شێوه‌یه‌ک نه‌یده‌وێرا ده‌ستی که توند له کورتانه‌که‌ی گیر کردبوو - به‌ریدا و جامانه شێواوه‌که‌ی سه‌روچاوی چاک بکات.

هه‌ر چۆنیک بوو ولآخه‌کان به‌سه‌لامه‌ت داگه‌رانه خوارئ و پاشان به‌ته‌ختایی به‌رده‌م دئی «کانی زهرده» دا که‌وتینه‌ رێ. پێش ئەوه‌ی بگه‌ینه ناو دئ ولآخداره‌که رایگرتین و پتی وتین.

- ئیسته‌ ناچارین به‌ناو دئی «کانی زهرده» برۆین، جا ده‌بی زۆر بێده‌نگ بین، چونکه «پاسگا» و سه‌ریازی ئیرانی لییه.

به‌سه‌رسوورمانه‌وه توژی روانیمه ولآخداره‌که پاشان وتم:

- باشه پتی تر نییه‌ پێیدا برۆین و تووشی ئەمانه نه‌بین. خۆت ده‌زانی ئیمه‌ پێشمه‌رگه‌ین و نامانه‌وئ تووشی ده‌ردی سه‌ری لابه‌لایی بین...

ولأخداره که سه‌ری راوه‌شان و وتی:

- نه‌براکه‌م، هیچ مه‌ترسیان نه‌بی، ئەوانه هه‌قیان ته‌نیا به‌سه‌ر که‌ر و باره‌وه هه‌یه، نه به‌سه‌ر سه‌لته‌وه...

که‌وتینه‌وه ری، که سه‌رنجم دا، سه‌یر ده‌که‌م هاوه‌له‌که‌م هه‌شته هه‌ردوو ده‌ستی له پشته‌وه توند به‌کورتانه‌که‌وه گیر کردوو و جامانه‌که‌شی ته‌او هاتووته خواری و له ملی ئالاه، بۆیه به‌ئه‌سپایی، پیش ئه‌وه‌ی بگه‌ینه ناو دی، وتم:

- برام ده‌سته‌کانت به‌کورتانه‌که به‌رده و جامانه شیواوه‌که‌ت به‌باشی بی‌چهره‌وه، چونکه به‌ناوی دیدا تی ده‌په‌رین، با سه‌رنجی سه‌ربازه‌کانی ئیرانیس، له هه‌یجه، رانه‌کیشین...

هاوه‌له‌که‌م که گوئی له قسه‌کانم بوو، که‌مێک شله‌زا و پاشان یه‌کسه‌ر ده‌ستی له کورتانه‌که به‌ردا و جامانه شل و شیواوه‌که‌ی بیده‌نگ، نه‌شاره‌زایانه، پی‌چایه‌وه.

کاتی گه‌یشتینه ناو دی، ولأخداره‌که به‌ئه‌سپایی له پیشمانه‌وه ده‌رویش و ئیمه‌ش بی ورته پاژنه‌ی پیمان له‌لا ورگی ولاخه‌کانه‌وه ده‌ژهند.

چهند جاری سه‌یری ئەملاونه‌ولام کرد، هه‌یج نه‌دی له پاسگا بچی و که‌سیشم به‌دی نه‌کرد به‌جلی سه‌ربازییه‌وه، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا هه‌ر بیده‌نگ بووم، تا له دی رته بووین، کاتی له‌وه د‌نیا‌بووم که ئیمه‌ ده‌نگمان ناگاته ناو دی، به‌ولأخداره‌که‌م وت:

- هه‌یج به‌دی نه‌کرد له پاسگا بچی و که‌سیشم به‌جلی سه‌ربازییه‌وه به‌رچاو نه‌که‌وت، تو بلایی پاسگا‌که‌یان نه‌گواستبیته‌وه؟

ولأخداره‌که ناوپی لی دامه‌وه و بری به‌توندی سه‌رنجی لی دام و پاشان

تۆزى بەتووپە بوونەوہ - وەك لە سەرنجەكەم قەئس بوو بى - وتى:

- كاكى برا، تۆ نەت دى!!

ولاخدارەكە قسەى ترى نەكرد و منيش زياتر لەسەرى نەپۆيشتم. پاش نيوەرۆگەيشتینه دىي «وہرە»، ولاخدارەكە شارەزايپپەكى تەواوى لە ناوچەكەدا ھەبوو، چونكە دەيزانى كام دى و كام تەپولكە و سەرى كام لووتكە، سوپا يان «دلواھرى» ئىرانىي پتوہپە، ھەر بۆيەش بەشوينى وادا دەبىردىن كە لەوہ دەچوو پيش ئىمە كەسى پيا تىنەپەپى بى!

ھەر بەگەيشتنمان بو دى يەكسەر لە ولاخەكان دابەزىن و لەسەر دەستوورى پيشمەرگاپەتى، خۆمان كرد بەمالئىكدا و خۆمان دامەزراند.

ئەوہى كە سەرنجى ھاوئەكەمى بەتەواوى رادەكيشا، ئەم مەسەلەى دامەزراندنە بوو كە وەك دياردەپەكى بى وىنە دەھاتە پيش چاوى، چونكە پيشمەرگە لە لادىكانى كوردستاندا دەتوانى، لە ھەر مالى بىھوى، دامەزرى و پشوو بدات، نان بخوا و شەويش - ئەگەر كات ناوہخت بى - لەلايان بەسەر ببا.

پاش نان خواردن كەوتىنەوہ رى، ئەمجارەيان ولاخدارەكە زۆر بەخىرايى دەپۆيشت، دەيوست پيش تاريك بوون، بمانگەينىتە سەردەشت، بۆيە ئىمەش ھەر بىدەنگ لەسەر خىرايى رەوتى ئەو لە ولاخەكانمانەوہ دەژەنى. لە رىگا ھىچ بابەتئىكى قسەكردنمان نەكردوہ، جگە لەوہى كە ھاوئەكەم جاروبار سەرسوورمانى خۆى بەرامبەر قەشەنگى و جوانيى ديمەنى كوردستان دەردەبەپى و دەيووت:

- ئىستە دەزانم بۆ ئەوئەندە كوردستانتان خۆش دەويت...

لەسەر پۆيشتن بەردەوام بووين، ھەر گرد بوو پيا ھەلدەگەراين و پاشان دا دەگەراينەوہ، پاش ھەموو گرد و گردۆلكەپەك يەكئىكى تر بوو، وردە وردە

تاریکی دا دهات و لهو هس نه ده چوو به و زووانه بگهینه شوینی مه خسه د
و له و ده و روبه رهش هیچ جوړه روښناییه که به دی نه ده کرا که هیوای
ناوه دانیه کی له پشته وه بی، بویه به ولا خداره کهم وت:

- لات وایه نه مشه و بگهینه سردهشت؟

ولا خداره که سهریکی له قاند و پاشان وتی:

- بر ووا ناکه م، زورخاو هاتین، به لام جاری تاریکی به ته و اوای
هه لینه کوتا و ته سهرمان، هیشتا تو زکی به به ره وه ماوه، بریکی تریش
ده روین و پاشان له شوینیک هر لا دههین.

ته نیا دهنگی تر به ی پهلای و لاخه کان بوون که دهه اتنه به رگوئی و
جارو باریش خسه ی دار و دهه نه کان بوون که له قاچ و قولی نیمه وه
دهخشان.

تاریکی، تا دهه ات، زیاتر که ماروئی ده و رویشتی دهه، پاش ماوه یه که
نه وه نده تاریک بوو که چاوچاوی نه ده دی، هر بویه ش براده ره کهم زور
به هیواشی پئی وتم:

- به م تاریکیه تو پئی کاکی و لا خدار هه له نه کات؟

له وه لامدا وتم:

- نه مانه شاره زان و بر ووا ناکه م ری هه له بکن...

ولا خداره که زور به نار په زاییه وه قسه کانی پی برین وتی:

- به تاریکه شه و قسه کردن له بار نییه!!

له راستیدا خو شم نه وه م ده زانی و نه وه ش یه که مین جار نه بوو، که
ناموزگاری له و بابا ته، ببیستم. لای و لا خدار وایه، که به شه، پیاو خراپ
دز و جهرده و ریگر زور ده بی، بویه چاتر وایه پیاو بیده نگ بی، بو نه وه ی

ئاشكرا نەبى، ھەرۈك لايان وايە كە قسەكردن بەتارىكى نىشانەى ترس
و دلەراوكى و توقىنە! ئەمانە ھەمووى، پاشان، بۇ ھاۋەلەكەم گىرايەۋە،
بەلام لەۋىدا بەپىتى بارى سەرنجى ولاخدارەكە منىش قېر و قەپم لى كىرد.
ھەر لەسەر پۇيشتن بەردەوام بووين، كە پۇشنايىيەكمان لە دورەۋە
بەدى كىرد، لە ئاۋايى دەچوۋ. لەگەل ئەۋەشدا تا تەۋاۋ نىزىك نەبوۋىنەۋە
ولاخدارەكە ھىچ قسەى نەكرد. كاتى گەيشتىنە بەردەم دى وتى:

براينە ئەمشەۋ لەم دىيە لا دەدەين. ئىرە دىي «بىۋوران»ە. ھەردوۋكمان
راستەۋخۇ لە ولاخەكە دابەزىن، تەۋاۋ كفت بوو بووين. سەرما دەمەۋ
ئىۋارە كارى خۇى بەتەۋاۋى كىردبوۋ، چونكە ھەستەم دەكرد كە تەۋاۋ گىانم
رەق بوۋى. ھاۋەلەكەشم ھەر ۋابوو، چونكە ئەۋىش ھەر كە دابەزىن
يەكسەر چەند جارى پىشتى بەملاۋنەۋەلادا تەقاند و پاشان بەشۋەيەكى
زۆر سەير و پىكەنىناۋى - كە ئەۋىش نىشانەى كفت بوون بوو -
دەپۇيشت.

ئەۋەشەۋ ھەرسىكمان لە دى دامەزراين، خانەخۇى كەمان پىۋاۋىكى زۆر
پوۋخۇش بوو، لەۋە دەچوۋ دەمىك بى مىۋانى غەرىبەى لەۋ بابەتەى ئىمە
نەدى بى، چونكە ھەر پاش نان خواردن راستەۋخۇ كەۋتە پىرسىار كىردن
لېمان، كە خەلكى كوئىن و چ كارەين! كابرە ھەر زوۋ زانىى كە ئىرانى نىن،
جارۋبارىش پىۋى دەمى دەكردە ھاۋەلەكەم و قسەى بۇ دەكرد، ئەۋىش
بەھۇى ئەۋەى كە ھىچ ھالى نەدەبوۋ، ھەر سەرى بۇ دەلەقاند.

لەگەل ئەۋەشدا، كە خاۋەن مائەكە بەھەموۋ شۋەيەك دەپويست ئەۋە
نىشان بىدا، كە جىنى متمانەيە، بەلام ھەر نەمانوۋىرا بلېين كە پىشمەرگەين،
يەكەم لەبەر خۇمان و دوۋەمىش بۇ ئەۋەى خانەخۇى دلخورت نەكەين.
ئەۋ شەۋە خاۋەن مائ زۆر شتى بۇ باس كىردىن، ھەرۈك دەرىارەى
زەمانى گەنجىتىيى خۇى گەلى سەر گوزەشتەى بەتامى بوگىپراينەۋە، ھەرە

گرنگترین ئهوه بووه که زستانیک به فر تا ناوقهه - وهك خوی دهیوت - هاتووه، ئهه به شاخه که ی پشتی دیدا، سنووری برپوه و سهری له خزمهکانی، له دیوی عیراق، داوه، هه چهند ئهوه مهسافهیهی ئهوه باسی دهکرد له چوار پینچ سهعاتیک تی پهری نهدهکرد، که چی ئهوه مهسهله که ی گه یان دبووه داستانیکی تیر و تهسهل و وا به له زهت دهیگێرپارهوه که هاوه له کهم - سه ره رای ئهوه ی هیچیش تی نه دهگه یشت - ته واو گیرۆده ی باسه که بی و به تاسوقه وه تی بروانی و جاروباریش، سه یریکی به په له ی من بکات، به و نیازهی منیش جه مسه ری مهسه له که ی بۆ ده ربخه م، شتیکی لی حالی بکه م!

خاوه ن مال وای باس ده کرد گوایه ئهوه مهسه له ی چوونه ی به زستان، بۆ ئه و دیو، ئیسته ش خه لکی ده ماو ده م ده یگێر نه وه و وهك نیشه ی نازیه تیه کی بی وینه و به جه رگییه کی له راده به ده ر، ئه هلی دی، بۆ خه لکی ده گێر نه وه.

هاوه له کهم، دیار بوو، زۆر خهوی ده هات، چونکه، که جاروبار چاری لیک دهن، تا له تری نه ده دا چاری هه لنه ده هینایه وه. ده شی قسه کانی، که ئه و تییان نه ده گه ی، گیزی کرد بی، بۆیه منیش زۆر به ریزه وه به خاوه ن ماله کهم وت، که ئیمه سه ی سه فر ده که ی بۆ سه رده شت و ئه مرۆش له دووره وه هاتوین، بۆیه هه ز ده که ی رابکشین.

کابرای خانه خویمان، هه ر ده سته جی، هاواری ژنه که ی کرد، ژنه که ش که بیانوویه کی گورجوگۆل، له چاو تروکانیکدا، سی جی بۆ راختین. کاتی چوینه سه ر جیگا کانه مان، هه ریه کسه ر و لاخداره که مان خهوی لی کهوت، ئینجا من و هاوه له کهم به نه سپایی کهوتینه ده مه ته قی و کورته ی وتوویژی شه وه کهم - ئه وه ی بۆ ده کرا به عه ره بی - بۆ گێرپاره وه، هه ر ئه وشه وه پیم وت که له مه و دوا پرسیا ری لی کرا من خۆم وه لام ده ده مه وه و

پاساوی بئدهنگی ئه‌ویش به‌وه ددهمه‌وه که کورده و له به‌غدا گه‌وره بووه و کوردی باش نازانی. هیتشا من هر قسمه بو ده‌کرد که پروانیم ئه‌و پرخه‌ی خه‌وی دئی، بۆیه منیش، لیفه‌که‌م کیشا به‌سه‌رماو لیتی نووستم.

هر شه‌وه‌کی، له دهنگی کۆکه کۆکی و لاخداره‌که، به‌ئاگا هاتینه‌وه، که سه‌یری سه‌عاته‌که‌م کرد بروام نه‌کرد، کات سی و نیوی شه‌و بوو، بۆیه منیش به‌ده‌م باویشکه‌وه به‌کابرام وت:

- بو وازوو هه‌ستاویت، نیازی نوێژت هه‌یه؟

له وه‌لامدا و لاخداره‌که وتی:

- ئە‌ی چۆن، به‌لام نیوه‌ش خۆتان ناماده بکه‌ن، چونکه ده‌بی زوو بکه‌وینه‌ی. ئه‌مڕۆ نیازی گه‌رانه‌وه‌م هه‌یه.

به‌هه‌رحال، ئیهمه‌ش، له جیی خۆمان هه‌ستاین و خۆمان پێچایه‌وه، کاتی له ژوره‌که هاتینه‌وه‌وه و چووینه‌ ناو هه‌وشی خانووه‌که‌وه، دیمان و لاخداره‌که‌مان و لاخه‌کانی ته‌واو ناماده کردووه و له‌گه‌ل خاوه‌ن ماله‌که‌دا، له‌به‌ر قوتیله‌یه‌که، به‌و مه‌لا بانگدانه، که‌وتونه‌ته جگه‌ره کیشان و ده‌مه‌ته‌قی. کاتی سواری و لاخه‌کان بووین، خاوه‌ن ماله‌که، ده‌سته‌سپێکی پر له‌ نان و تیشوی دایه‌ ده‌ستم وتی:-

هه‌زم ده‌کرد به‌رچابی پێکه‌وه بخوین، به‌لام دیاره‌ نیوه‌ په‌له‌تانه...

زۆر سوپاسی خاوه‌ن ماله‌که‌مان کرد و به‌و تاریکیه‌ که‌وتینه‌ی. سه‌رمای به‌ره‌به‌یان وه‌ک چزو ده‌چزا به‌ده‌موچاو و ده‌ستوپه‌لماندا، ناگام لی بوو، هاوه‌له‌که‌م، له سه‌رماندا ته‌واو به‌سه‌ر و لاخه‌که‌وه گه‌رمۆله بووبوو، بۆیه پیم وت:

- جامانه‌که‌ت بکه به‌له‌چکت بو ئه‌وه‌ی سه‌رمات نه‌بی...

له راستیدا نازانم چۆن وشه‌ی له‌چکیشم کرد به‌عه‌ره‌بی، به‌هه‌رحال،

به شیوه‌یکه حالیم کرد که له چک چون ده‌کری و نه‌ویش ده‌قا و ده‌ق به‌پئی
وه‌سفه‌که‌م، جامانه‌که‌ی له‌سەر و پۆته‌لاکیه‌وه ئالاند.

قافله‌که‌مان به‌شینیه‌ی رینگه‌ی پووه و سهردهشتی ته‌ی ده‌کرد. و لاخه‌کان
کاتی په‌لیان به‌زه‌ویدا ده‌کوتا، شه‌خته‌ی به‌فر و قوری به‌ستوو له ژێر
سمه‌کانیادا ورد و خاش ده‌بوو، سه‌یریکی ئاسمانم کرد، ئاسمان ته‌واو
ساف و پوون بوو، نه‌ستیره‌کانی ده‌مه‌وبه‌یان ده‌بریسکانه‌وه و یه‌که‌جار گه‌ش
ده‌هاتنه‌ پێش چاو، ته‌نیا شتیکیش که هیمنیی نه‌وه‌مه و به‌یانیه‌ی
ده‌شله‌قاند خیزه‌ی سنگی و لاخداره‌که‌مان بوو، که تیکه‌ل به‌پرمه‌ی
ولاخه‌کان ده‌بوو، هه‌واش زۆر سارد بوو به‌پرا‌ده‌یه‌ک له هه‌موو هه‌لمژینه‌ی
هه‌ناسه‌یه‌که‌دا و امده‌زانی سینه‌کانم ده‌رزیاژن ده‌کرین، هه‌ر بۆیه‌ش کلکی
جامانه‌که‌م له ده‌م و لووتمه‌وه ئالاند.

هاوه‌له‌که‌م له‌سەر ئامۆژگاریه‌که‌ی دوینیی شه‌و، که به‌تاریکی قسه
نه‌کات، مه‌ته‌قی له‌ خووی بری بوو. پاش دوو سه‌عاتیک، تاریکی
ده‌روپشتیبان په‌وییه‌وه، ئینجا ده‌روپشتی خوومان به‌ته‌واوی به‌دی کرد.
هه‌روا بیده‌نگ بووین که و لاخداره‌که‌ په‌تی بیده‌نگی پساند و بی نه‌وه‌ی
ئاورمان لی بداته‌وه و تی:

– به‌مه‌زنه‌م پێش نیوه‌رۆ ده‌گه‌ینه سه‌رده‌شت.

منیش نه‌وه‌م به‌هاوه‌له‌که‌م وت و جاریکی تر بیده‌نگ بووینه‌وه، پاش
ماوه‌یه‌ک خۆزه‌ه‌لات، دنیا که‌می ته‌م بوو، تیشکی رۆژ که ناو ته‌مه‌که‌ی
ده‌بریی، هه‌زاران هه‌زار هه‌ستوونه‌ زێرینه‌ی په‌نگاوپه‌نگی ئالووالای
ده‌بریسکانه‌وه، دیمه‌نه‌که‌ی به‌رده‌ممان نه‌وه‌نده سه‌رنجراکێش بوو که
هاوه‌له‌که‌می خسته‌گفتوگۆ و تی:

– به‌پراستی ته‌مه‌یه‌که‌مین جاره‌ دیمه‌نی وا دل‌رفین و سه‌رسوورپه‌ینه‌ر
به‌دی ده‌که‌م!

پیش نیوهرۆ گه‌یشتینه نزیك گه‌رپه‌كه‌كانی سه‌رووی سه‌رده‌شت، كاتی ته‌واو نزیك بو‌وینه‌وه و لا‌خداره‌كه وتی:

– ئیتر پی‌ویسته له و لا‌خه‌كان دابه‌زن چونكه وا گه‌یشتینه سه‌رده‌شت، چاتر وایه به‌پێ بجینه ناو شاره‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی سرنج‌پانه‌كیشین.

ئیمه‌ش بێ سێ و دوو له و لا‌خه‌كان دابه‌زین و برێ خۆمان توند كرده‌وه و جامانه‌كانیشمان خسته بن هه‌نگلمان. كابرایی و لا‌خداریش و لا‌خه‌كانی دایه‌ پێش خۆی و ئیمه‌ش به‌دوایدا، داگه‌راینه‌ نیو سه‌رده‌شته‌وه.

ناو «سه‌رده‌شت» ئه‌و پێش نیوهرۆیه نا‌ئاسایی چۆل بوو، له‌ پێشدا نه‌مزانی هۆی چیه‌، به‌لام پاشان كه‌ گه‌یشتینه سه‌ر جاده‌كان و سه‌ریازه‌كانمان له‌سه‌ر شۆسته‌كانی شار دی، هۆی چۆل بوونه‌كه‌م، لێ حالی بوو.

ماوه‌یه‌ك بوو، وه‌زعی ئێران ته‌واو شلۆق‌ابوو، خۆنیشاندانی خه‌لك له‌ سه‌رتاسه‌ری ئێراند، دژی پزیمی په‌هله‌وی، زۆربه‌ی شاره‌كانی ئێرانی ته‌نجه‌بووه‌وه، به‌لام هێشتا به‌و خه‌ستییه‌ له‌ ناوچه‌ كوردیه‌یه‌كاندا به‌دی نه‌ده‌كرا، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا كاری نا‌راسته‌وخۆی كرده‌بووه سه‌ریاری كوردستانی ئێران و كاتی خه‌لكه‌كه‌ گوێیان له‌ خۆپیشاندانه‌ مه‌زنه‌كانی تاران و شاره‌ گه‌وره‌كانی تری ئێران ده‌گرت، ئه‌مانیش به‌داخستنێ دووكان و بازاڕ پشنگیری خه‌لكی كوردیان نیشان ده‌دا.

له‌گه‌ڵ و لا‌خداره‌كه‌دا، كه‌ به‌جاده‌كاندا تی ده‌په‌رین، كه‌س په‌رسیاری لێ نه‌كردین و ئیمه‌ش بێ ئه‌وه‌ی سه‌یری ئه‌ملا و ئه‌ولا بکه‌ین، به‌دوای و لا‌خه‌كانه‌وه، ده‌رۆشتین تا گه‌یشتینه به‌رده‌م خانوویه‌كه‌، له‌ كۆلانیکی باریكدا، و لا‌خداره‌كه‌ له‌ ده‌رگای ماله‌كه‌ی دا، هه‌ر ده‌رگا كرایه‌وه یه‌كسه‌ر به‌خاوه‌ن ماله‌كه‌ی وت:

– قوربان، هه‌ندی، میوانی ئه‌و دیوم بۆ هێناوی!

خاوهن مالههكه زۆر ههولئى دا كه ولاخدارهكهش له گهلماندا پشويهك
بدا، بهلام ئهو وهك پئى وتبووین كه زۆر پهلهیهتی، بهگوئى نهكرد.

ئهو پۆژه له سهردهشت ماینهوه، لهگهڵ خانه خوئكهماندا كهوتینه
دهمهتهقى و باسى دۆخى كوردستانی عیراق و شۆرشم بۆ كرد، ئهوش كه
خۆی بهدۆستمان دهزانی، گهلی بهقسهكانم كهیفی دههات، پاشان ئهوش
باسى ئیران و شیواوی و هزعی شای بۆ كردین و باسى خویشاندانیكى
سووكهلهی خهلكى سهردهشتیشی بۆ كردین كه بهلاى ئهوهوه كارئىكى
یهكجار مهزن بوو، ههروهك زۆر بهشانازییهوه باسى دهورى خۆی و
خانوادهكهى بۆ كردین، كه چون كارىگهراڤه بهشدارییان لهو
خویشاندانهدا، كردوه.

ههچهند ئهو ژمارهیهی كه ئهو باسى دهكرد- وهك دهیوت زیاد له سهد
كس - له چاو بهشدارانى خویشاندانهكانى تری ئیراندا شتیكى ئهوتۆ
نهبوو، بهلام ئهگهرا پیاو ئهو راستیه له بهرچاو بگرئ كه خهلكى له ژیر
[وشارى] رژیمی داپلۆسینهرى شاههنشایدا، بهتایبهتی له ناوچه
كوردیهكاندا، كه نهیویراوه ههلوئىستىكى نارهبزایى هاوبهشى پیکهوهنیشان
بدن، ئهوهی سهردهشت، له راستیدا، بهكارئىكى گهوره دهدریته قهلهم.

ئهو شهوه له سهردهشت ماینهوه و بهیانى زوو، خاوهن مال،
ئوتومبیلئىكى بۆ حازر كردین و ئهوهشى پئى وتین كه سوپای ئیرانى زۆر
سهیتهرهی لهسهر رینگاكان داناوه، بهلام ئهوانه تهنیا بۆ چهك دهگهرین و
مهترسیی ئهوهیان ههیه كه چهك له رپئى كوردستانهوه بگاته شارهكانى
ئیران و خهلكى له خویشاندانهكاندا كه دژى رژییم دهكرئ، بهكارى
بهئینئى. له راستیدا واشبوو، چونكه خهلكى ئیران زۆر بهتاسوقهوه،
سهرهپای گرانیی نرخی چهكیش - عهوالئى بوون.

له سهیتهرهكهى بهردهم سهردهشت ئوتومبیلهكهیان راگرتین و

سەربازەكان بېرىك سەيرىيان كىردىن و بەلام نە ئوتومبىلەكەيان پشكنى و نە هيچ پرسىيارنىكىشان لى كىردىن. تەم سەرانسەرى شاخەكانى رۆژناواى سەردەشتى تەننىبوووه و لە هەندى شۆننىشدا داكەوتبووه سەر رىنگاكە، چەند سەگىكى تووكن لە قەراخ رىنگەكە وەنەوز بەردبوونىيەوه، لەوه دەچوو ئەو دىمەنە زۆر سەرنجى هاوئەكەمى راكيشابى، چونكە ئانىشكىكى تۆوه ژەندم و زۆر بەئەسپايى وتى.

- هەتا سەگەكانىش جىاوازن!

هەستم بەسەر بەرزىەكى بى پايان دەكرد كە هاوئەكەم وابەو شۆويه وەسفى ولاتەكەمانى دەكرد، هەموو شتەك لە بەرچاوى ئەو جىاواز و دلرپەين و قەشەنگ و بى وینە بوو.

هاوئەكەم يەكەمجارى بوو كوردستان ببىنى، ديارە ئەوى كە لە خواروى عىراقووه هاتبوو، برواى نەدەكرد كە جىاوازی بەو ئەندازەيه بى، چونكە دەسەلاتدارانى عىراق هەميشە كوردستانىيان بەناوچەى ژووړو ناو دەبەرد، دەشى ئەوئيش پيش ئەم گەشتەى وەيزانىبى، هيچ جىاوازیيەك تەنانەت لە سروسشتىشدا، هەبى! و مەسەلەى كوردستانىش كە دانىشتوانى شاناز پتۆه دەكەن هەر بەشى بى لە بىرتەسكىى نەتەوايەتى، بەلام من لەمەدا گومانم لە هاوئەكەم نەبوو چونكە دەمزانى ئەو هەلگىرى چ بىروباوهرىكى مروّف دۆستانەيه.

پىزە جەمەلۆنىك، كە لە دوورەوه بەرامبەرمان شەوقىيان دەدايهوه، سەرنجى راكيشام، بۆيه پرسىيارم لە شوفىرەكە كرد و ئەوئيش لە وەلامدا گوتى:

ئەوانە سالى حەفتا و چوار، بو پەنابەرە عىراقىيەكان، دروست كراون، ئىستەش بۆنەتە سەربازگە.

كاتى ئوتومبىلەكەمان گەيشتە بەردەم جەمەلۆنەكان، راوہستا،

لهوحهيهك بهگهوهيى لى نووسرابوو «ايست بازرسى پادگان ربط». چەند سەربازىك بەتفەنگى (ژى سى)و، ھاتنە بەردەممان بۆ ماوھىەك تىيان پوانىن و پاشان چەند پرسىيارىكيان لە شوفىرەكە كرد، ئەويش دەسبەجى دابەزى و پىشتى ئۆتۆمبىلەكەى بۆ ئاوالە كردن.

ئۆتۆمبىلەكەمان كەوتەوہ رى، شوفىرەكە وتى:

- دوينى يەكجار وا ئوتومبىليان نە دەپشكنى. ئەمرو زۆر بەوردى دەيانكرد، ديارە خۆپيشاندانەكەى دوينى مەھاباد تۆقاندوونى!

پاشان كەوتە باسكردنى خۆپيشاندانەكە، من زۆرم لا سەير بوو، چونكە ھىچ رادىۆيەك باسى ئەوہى نەكرد بوو، نە لە سەردەشتيش خانەخۆيكەمان ئاگای لەوہبوو، بەكورتى قسەكانى شوفىرم بۆ ھاوہلەكەم گىراپەوہ و باسى ئالۆزى دۆخى نىو مەھابادىم بۆ كرد و ھىواى خۆشم دەرىپى كە بەگەيشتنى ئىمە وەزە ھىمن بى، چونكە كەسمان ھىچ جۆرە شوناسنامەيەكى رەوامان پى نەبوو.

دەمو نيوەرۆگەيشتىنە مەھاباد، ھەر بەچوونمان بەنىو شار، ھەستمان بەنئاسايى بوونى وەزەكە كرد. سەربازەكانى پژىم، دەوروبەرى جادەكانىان گرتبوو، چەند خودرەويك، لەسەر سووچى جادەكان، راگىرابوون، خەلكيش تاكو تەرا، بەسەر جادەكانەوہ بەدى دەكران، بەلام كەسمان ھىچى وامان نەدى كە نيشانەى خۆپيشاندان بى، ئەگەرچى جاروبار گوتمان لە شريخەى چەند گوللەيەكيش دەبوو.

شوفىرەكە گەياندينى بەردەم ئەو مألەى ناونيشانمان بۆ ھەلدابوو، ئەوہى كە تەواو سەرى سوورمانىن، ئەوہبوو، بەدابەزىنى ئىمە لە ئۆتۆمبىلەكە، خانەخۆيكەى سەردەشتمان بەدى كرد كە لە تومبىليكى پشتمانەوہ دابەزى و يەكسەر لە بەردەمماندا قوت بووہوہ و راستەوخۆ خۆشحالى خۆى نيشاندا كە بەسەلامەتى گەيشتوينەتە مەھاباد. من ھەر

زۆر لام سەير بوو، بۆيە كە چوويىنە مائەكەوۋە يەكسەر پىرسىيارم لى كىرد كە بۆچى ئەو ئەزىيەتەي كىشاۋە و بەدواماندا ھاتوۋە، لە ۋەلامدا وتى:

– ھەزم كىرد كە تەۋاۋ دۇنيايم كە بەسەلامەتى دەگەنە مەھاباد، چونكە ھەزناكەم لاي برادەرانتان عەيبدار ىم.

منىش زۆر سوپاسم كىرد، بەراستى كارىكى پىاۋانەي كىرد بوو، كە لەبەر خاتىرى ئىمە، ئەو ھەموو رېنگايەي بىرى بوو.

زۆر نەبوو دانىشتىبووين كە گوئىمان لە دەنگى چەند رېزىك تەقە بوو، ھاۋەلەكەي سەردەشتىمان بىرى سەرنجى دايە سەعاتەكەي دەستى و پاشان داۋاي پوخسەتى لى كىردىن و وتى:

– چاتىر وايە بەزۋويى بگەرئىمەۋە بۆ «سەردەشت» نەكو رېئوبان بگىرى... كاتى خواخافىزىمان لى كىرد، دەنگە دەنگ و غەلبە غەلبىكى زۆر دەھاتە بەر گوئىمان، ھەر بۆيەش لە دەرگاي مائەكەۋە سەرم كىشاۋە دەروە، ھىچى وام بەدى نەكرد، كەچى ھاۋار و قىژە ھەر زىاد دەبوو، خاۋەن مائەكەمان مەترسىي خۆي نىشان دايەن كە ترسى ئەۋەي ھەيە ۋەك دوتىنى خەلكى لەگەل ژاندرمە و سوپادا تىك بئالئىن.

ماۋەيەك بوو، لە نىۋ دەرگاكدە، راۋەستابووم كە لە ناكاۋىكدە، لەسەرى كوئانەكەۋە، ھەشاماتىك – كە زىاد لە ھەزار كەس دەبوون – پىزانە سەر جادەي بەر مائەكەمان و تىكرا ھوتافىيان دىرى پىرمى شاھنشاهى دەكىشا، ئەۋەي زۆر سەرنجى پاكىشام، چەند كەسىك بوون كە لە پىش خۆپىشاندەرەكانوۋە دەپۇشتن و تەپلىيان لى دەدا، ھاۋەلەكەم كە ئەۋىش ھاتبوۋە نىزىكەۋە زۆر بەسەرسوورپىايەۋە دەپىروانىيە دىمەنەكەي بەردەممان، بەتايىبەتى تەپل لى دەرەكان كە لەگەل كوئانى تەپلەكانىاندا، لائىلاھە ئىلا لاۋ ئەللاھو ئەكبەرىيان بوو. ھاۋەلەكەم ھەروا بەچاۋى تاسۇقەۋە دەپىروانىيە خەلكەكە كە پىم وت:

- ئەمە خۆپېشاندا نە دژى پړژىمى شا، بەرپاستى ئىمەش لە كاتىكى ناسك و مېژوویدا لىزەين...

هاوارى، با بژى و بابرووخى گەنجەكان، تىكەل بەنزای خواى گەرەيهى پیرهكان دەبوو. كاتى مەسىرەكە لە مائەكەى ئىمەوه پەت بوو، گەيشتە سەر سووچى جادەكە گويمان لە دەنگى تەقىنەوهيهكى گەرە بوو، هەر پاش ئەوه بوو بەدەستريژ و حەشاماتەكە، پەرشوبلاوبووه و بەشيك خۆى دايە پەنا دیوار و بەشيكيش، كە لەوه دەچوو هەر لە سەرەتاوه، خۆيان بۆ شەرە بەرد نامادە كردي، كەوتنە بەرد هاويشتن.

زۆر مەراقم بوو، بزائم لەو سەر سووچى جادەكە، چى پروودەدا بۆيه روخسەتم لە خاوهن مائ و هاوئەكەم وەرگرت و دەرپەرىمە دەرى و بەپەله خۆم گەياندە كوئايى جادەكە و لەويوه سەبرى لای خواروم كرد، بيست سى ژاندرمە بەديار چەند (خود پەويكەوه) پراوہستا بوون، هەريەكە و تەنگيكي سەبرى بەدەستەوه بوو، هەمووش كلاًوى تايبەتيان لە سەر نابوو، خۆنیشاندەرەكان خەريكى هاويشتنى بەرد و كەرسەك بوون، بەردەكان هەنديكى دەكەوت بەسەر ژاندرمەكاندا و هەنديكى بەر (خود پەوهكان) دەكەوت، ئيدى ژاندرمەكان كەوتنە تەقاندەوهى گازی فرميسك هينەر و بەدوايشيدا دەستريژيان دەکرد.

هەر بەبلاوبوونەوهى گازی فرميسك هينەر خەلكەكە كەوتنە پړژمين و كۆكە و منيش يەكسەر چاروم پړپوو لە ئاو و هەناسەم سواربوو، بۆيه بەپەله خۆم كشانە دواوه و گەرامەوه بۆ مائەكە.

كاتى خۆم بەمائەكەدا كرد حالم پەريشان بوو، خاوهن مائ و هاوئەكەم زۆر ترسان و وايان دەزانی بريندار بووم، بەلام من زوو تيم گەياندن كە هيچم بەرنەكەوتوو و تەنيا تۆزى گازی فرميسك هينەرەم هەلمژيوه.

ژنى خاوهن مائهکه جامى ئاوى فرياخستم و پاشان وتى:

– و اجاتره، براينه بچنه ژورره کهى ديوى پشته وه مان، ئه مه دنيايه نهک ژاندارم بين بۆ پشکنين...

پيشنيارىكى به جى بوو، ئيمهش يه کسه ر به گويمان کرد و چووينه ژورريكى بچکولانه وه که ده توت هر بۆ خوشاردنه وه ته رخان کراوه.

زۆر مهراقى ده نگوباسى دهره وه م بووم، به لام له به رنه وهى نه خاوهن مال و نه کوربه کهى گه راپوونه وه، له هه موو شتى بى خه به ر بووم.

ده مه و عه سر کوپى خاوهن مائه که مان گه راپيه وه، به شله ژاويدا له وه ده چوو، به شدارىى کارىكى گرنگى کرد بى، ويستم پرسىارى وه زعى دهره وهى لى بکه م که خوئى يه کسه ر ده ستى به قسه کردن کرد و وتى:

– کورپک له به رده م [قايم قاميه ت] دا به ده مانچه يه که يه کک له کارمه ندانى چلکاو خوئى ده ولته تى تليسانه وه...

کوپه که برپک سه رنجى دايىن، له وه ده چوو بيه وئى کاردانه وهى نه و بووداوه له سه ر و چاوماندا بخوئنيته وه، پاشان هه ناسه يه کى قوولئى هه لکيشا و وتى:

– به لام به داخه وه ژاندرمه کان فرياکه وتن و له هه موو لايه که وه ئابلۆقه يان داو شه هيديان کرد.

کوپرى خاوهن مائه که، هه ندئى شتى ترى بۆ باس کردىن و دهرىاره يى خوئنيشاندا نه که ش پى وتين، که هر نه وه نه بووه که ئيمه ديومانه، به لکو له زۆر شوئنى ترى مه هابادا خه لکى به ره نگارى ژاندارم و نه رته ش و پياوانى سه ربه پزيم بوونه ته وه.

ئه و عه سره به ديار راديوه هه ر خه ريکى هه وال وهرگرتن بووين، راديوکانى جيهانيش، زۆربه يان، باسى خوئنيشاندا نه کانى شاره کانى

ئىران، بەتايىبەتى تاران و تەورىزيان دەکرد، ھەوآلەكان دەيانوت، شا لە ژىرگوشارى راپەرىنى خەلكدا، گەلى لە زىندانىيە سىياسىيەكانى بەرداوه، لەوانەش ھەندى سىياسى كوردىش، كە لەمەو دوا زانىمان ھەندىكيان خەلكى مەھاباد بوون.

سى شو لە مەھاباد خۆمان شاردهوه، لە كاتىكدا خۆنیشاندا نەكەش ھەر ئەو رۆژە خاوبووه، بەلام بارى گشتىي ناو شار و تىكرا وەزعى سىياسىي ئىران گەلى ناسك و لە جۆشدا بوو، ھەمىشە چاوپەرى ئەو دەكرا كە لە ئان و ساتدا راپەرىنىكى تر بەتەقتەوہ و خەلكى بېرژىتەوہ سەرجادە و شەقامەكان.

ژنى خاوەن مآلەكە^(۱)، ئەو چەند رۆژە خزمەتىكى تەواو نايابى كردين، بەرادەيەك كە ھەرگىز بىرمان نەچىتەوہ، ھەرچەندە كەرەمى خەلكى مەھاباد لە ناو ئىمەدا مەشھورە، لەگەل ئەو شدا ئەوہى ئەو مآلە لەگەل ئىمە كرديان - كە تەنيا ئەوئەندەيان دەزانى كە دوو پىشمەرگەى كوردستانى عىراقين - گەلى زۆر بوو، بەتايىبەتى بۆ ھەردووكان كە لەو شاخ و كۆوہە ھاتبووین.

خاوەن مآلەكەمان ئۆتۆمبىلىكى بۆ پەيدا كردين بۆ «شنۆ» و خۆشى تا ئەوئ لەگەلماندا ھات و بردىنە مآلە دۆستىكى خۆى.

شنۆش ھەرەك مەھاباد ئالۆز بوو، ھەرچەند لەوئ ھىشتا خۆنیشاندا روى نەدابوو، بەلام مانگرتنى خەلكى شارەكە بەنەكردنەوہى دووكان و بازار، ھەر بەشك بوو لە پشتگىرىي خۆپىشاندا نەكانى سەرانسەرى ئىران.

شو لە «شنۆ» ماينەوہ، بۆستان و برادەرانى خانەخۆيكەمان سەريان داين، و زۆر بەتاسوقەوہ لە ھەوآل شۆرشى كوردستانى عىراق يان دەپرسى، ميانەكان خويندەوار و رۆشنبىرى شنۆ بوون، ئەوان مەترسىي

(۱) ژنى گۆرانى بىژى بەناوبانگ محەمەدى ماملئ بوو.

خۆيان لەو نیشان دەدا که ئەگەر بێتو لە ناوچەى کوردستانی ئێران خۆپیشانان پەرەبەستى، پزىمى شا، ھەر بۆ چاوترسىنى خەلکى تری ئێران، زۆر بەتوندوتیژی وەلامى خەلکى کوردستان بداتەو، لای ئەوان وابوو که کوردەکانى ئێران دەبى سەبر بگرن، تا راپەرىنى خەلک، لە ئێراندا ھەموو شوێنێک دەگریتەو، ئەوجا گەلى کورد دەست پى بکات!

بەلام من پىم وتن، که بەپىچەوانەو، پىویستە خەلکى کوردستانی ئێران، شانبەشانی گەلانى ئێران، دەست بەراپەرىن بکەن و گەلى کورد لە جموجۆل و خەباتى شۆرشگىرى لە گەلانى تری ئێران دوا نەکەوئ و پىویستە گەلى کورد، زۆر بەجۆشەو، بەشداریى راپەرىن و خۆپیشانان و مانگرتنى خەلکى بکا، بۆ رووخاندنى پزىمى شاهەنشاهى که بووبوو مایەى ئەوپەرى دواکەوتن و سەركوتکردن لە کوردستاندا.

پزىمى شاهەنشاهى که لە ماوەى نىو سەدەدا، جگە لە ترس و دواکەوتن و بەرەللاى و مالىۆرانی ھىچى تری پىشکەش گەلى کورد نەکرد بوو، ئەو سەرەراى ھەزاران ساواک و دلاوەر - جاش - و پىاو خراپ و کارمەندى دەولەتییى پىس، که تىکرا، پىکەو دەستیان نابوو بەنى گەلى کورد، بەھىوای تاساندنى ھەستى نەتەواىەتى و خاپوورکردنى جوولانەوہى شۆرشگىرى و داپلۆسىنى جەماوەریان کردبوو دروشمى سەرەکیى خۆيان.

دیارە کویلیەتى چەندین سالە و مێردەزمەى ناقولای شاهەنشاهى و ناناسانى لەسەر سنگى خەلکى نە دەرەویبەو، لەگەل ئەوھشدا میوانەکان سەرى رەزامەندیان بۆ قسەکانم لەقاند، جا نازانم لە شەرما بوو که نەیان دەویست بەرپەرجى پىشمەرگەیک بەنەوہ یا بەراستى قەناعەتیان بەبارى سەرنجەکەم ھینا، ئەو نازانم.

ئەو شەو لە «شوق» ماینەوہ و بەیانى زوو ھاتینە دەرى، ساحیب مالهە پىشنىارىکى بۆ کردین، کەوا چاترە بەئۆتۆمبیل نەروین بۆ دى «زیوئ»

که مەبەستمان بوو، چونکه دەکهوێتە سەر سنووری تورکیا و دەشی ئیمەش لەو ناو، سەرنجی خەلکی پابکیشین، ئەو سەرەپای ئەوێ که سەیتەرەش لە بەردەم دێدا هەبوو، بۆیە ئەولای وا باشتەر بوو که تا دەرەوێ «شنۆ» بەئۆتۆمبیل برۆین و پاشماوێ رینگاکەش بەتراکتۆر، چونکه: یەکەم، تراکتۆر کەم سەرنجرا دەکێشی و دووهمیش، دەتوانی بەلا رێدا بروات.

بەراستی ئیمەش که ئەمان دەویست تووشی بەلای لابەلابین، بێ چەند و چۆن پێشنیارەکیمان قبوول کرد.

ئەو بەیانێی «شنۆ» زۆر سارد بوو، هەورێکی یەکانگیر بەری ئاسمانی گرتبوو، ساردییی هەوا و ئەو هەورە قورسە هەمووی نیشانەیی ئەو بوون که بەزۆترین کات رەنگە و دەشی شتی بباری، بۆیە بەساحیب مألەکه مانم وت:

تۆ بلیی دانەکاتە باران؟

زیاتر مەبەستم ئەو بوو که بلیم، ئەگەر داکاتە باران چۆن بەتراکتۆر رێ دەکری، ئەویش وەک تەواو لە مەبەستە کەم گەیشتی بەزەر دەخەنە یەکهوێ وتی:

کاکێ برا، لیژە، لەم وەرزه‌دا، داناکاتە باران، ئەگەر باری ئەوا تەنیا بەفرە، ئیژە ناوچەیی «شنۆ» یە!

سواری ئۆتۆمبیلێک بووین و وردە وردە لە شار دەرچووین، لە دەرەوێ «شنۆ»، نزیک دێیک، ساحیب مألەکه مان ئۆتۆمبیلەکەیی راکرت و ئیمەش دابەزین، کاتی ئۆتۆمبیلەکە بەجی هیشتین پێی وتین:—

— ئیوێ لیژە چاوه‌رێم بن، بزانی لە ناو دی تراکتۆرێ پەیدا ناکەم.

بۆ ماوێ سەعاتێک لە قەراخ جادەکە خوومان مەشغوول کرد و کەوتینە

باسکردنی سه فەرکه مان، هاوه له کهم که زۆر به سه سوورمانه وه
دهیروانییه شاخ و کێوه سه رکه شه سپیه کانی ده روپشتمان، وتی:

- باشه له کوێوه ده چین بۆ تورکیا؟

منیش له وه لامدا وتم:

ئێستا نازانم، به لام وابزانم هه ر ده بی له یه کێ له م شاخانه ی
ده روپشتمان ه وه سنوور بېرین.

ئیمه ئالۆزی ده مه ته قی بووین که گویمان له دهنگی تراکتۆرێک بوو، که
تراکتۆره که نزیک که وه ته و له یمان، هاوه له که ی شنۆمان خۆی فری دایه
خواری و راسته وخۆ به شوقیره که ی وت:-

- نه مانه ن براده ره کانه م! ده یانه وی سه ره له خزمیکیان به دن له (زیوی).
جا وه ک پیم وتیت، ده کری به لاریدا بیانگه ینیت!

خوا حافیزیمان له هاوه له که ی «شنۆ» مان کرد و گه لی سوپاسیشیمان
کرد، به راستی کاریکی زۆری له پیناودا کردین به تاییه تی به و پۆزه ساره.
هه ردوو کمان سواری تراکتۆره که بووین، هه ریه که وه سه ره چامه لفیکی،
په رۆشه ی به فر ده یدا به سه روچاومانا، هاوه له که م چامانه که ی زۆر لی
زانانه له سه روچاوییه وه ئالاند بوو که به ته نیا چاوه کانی به دی ده کران،
ده ستیشی وا به توندی گرتبوو به چامه لغه که وه له تاسه کانی شدا له شی نه
ده جوولا.

شوقیره که له وه ده چوو زوو چاک له راسپارده ی براده ره که ی شنۆمان
گه یشتبی، چونکه هیشتا زۆری ما بوو بگه ینه پاسگا که ی نزیک دی، که له
دووره وه له سه ره ته پۆله که یه که به دی ده کرا، ئه و به لا ریدا لای دایه ناو دی
(زیوی)، کاتی گه یشتینه ناو دی، به فر به ته واوی دای ده کرد، که سی
اشمان به ده ره وه نه دی که په رسیاریکی لی بکه یین، به لام چاک بوو

شوفیتره که مان زۆر شارەزا بوو، چونکه هەرکه ناوی ئەو مآله مان بۆ هینا که نیازمان بوو بۆی بچین، ئەو یەکسەر بردینی بەردەمی. شوفیتره که تەواو حاالی بوو بوو لیمان و دەیزانی نیازمان چییە، بۆیە لە خواحافیزیدا داوای سەرکەوتنی بۆ کردین و وتی:

– لە پۆژی بەفر و تۆفدا، سنوور نەبرن!

«زیوی»، ئاخر مەلەبەندی ئیرانمان بوو، لەویو بەتەما بووین بچینە دیوی تورکیا، هەرەک راسپاردەشمان پێ بوو بۆ دەلیله که مان که بریار وابوو بەگەشتنی ئیمە، ئەویش لە دێ چاوەروانمان بکا.

لەو مآلهی لێی بووین، پاش پشوو دان، هەوآلی دەلیله که مان پرسى، ئەویش دەیناسى، پێی وتین:

– دوو پۆژه چاوەروانە!

بەو هەوآله گەلی دلخۆش بووین و یەکسەر بەهاوآله کهم وت که گەشتە که مان پوو لە سەرکەوتنه و لەوه دەچێ هیچ دوانه کهوین.

ئێوارێ خاوهن مآله که مان ناردی بەشوین دەلیله که ماندا که لە مآلیکی تریوو بەبینینی کاک «م» که دەلیلی رینگه مان بوو، زۆر خۆشحال بووین و ئەو شەوه پێکهوه دانیشتین و بناسی چۆنیەتی پەڕینەوهی سنورمان کرد. کاک «م» گەلی شارەزایوو، لە لایه که خۆی خەلکی دیوی کوردستانی تورکیا بوو، لە لایهکی تریشەوه – وهک خۆی دەپوت – هەزاران جار خەلکی پەڕاندوو تەوه و پێنمایى کردوون.

ئەو شەوه هەموو پێکهوه نووستین، بەیانى که هەستاین هەرگیز بروامان نەدەکرد، بەفر تیکرا دنیاى داپۆشیبی، وابوو، بەرپادەیه که بەئاستەم مآله کان بەدی دەکران، بۆیە «م» پێی وتین:

– بەراستی بێ شانسییه، ئەم هەموو بەفره چییە، ئەمشەو باریوه؟! –

پاش بهرچایی، هموو پیکهوه، دانیشتبووین و خوومان ناماده دهکرد که
«م» وتی:

لام وایه نهمرو چاوهرپی بکهین چاتر بی، با بزانیین لهو دیوهوه کهس دی
و بهفرهکه دهشکیننی، چونکه بهفری وا زور لییره بباری، نهوه ئیتر
دبریهندهکه هر مهپرسه!

هیچ قسم نهکرد، له راستیدا خوژم شارهزای سیگوشه‌ی سنوور بووم،
چهند جار ئیکیش له سالی هفتا و هه‌وتدا، نه‌مدیو و نه‌ودیوم پیا کردبوو
بوئه منیش سه‌ری ره‌زامه‌ندیم بو له‌قاند و وتم:

– ده‌زانم، ئیمه‌ش چاوه‌رپی ده‌که‌ین تا به‌فره‌که ده‌شکیننی...

نه‌و پوژه ماینه‌وه، سی قوولی باسی به‌سه‌ر هاته‌کانی خوومان بو یه‌کتر
ده‌گی‌رایه‌وه.

پوژی داهاتوو به‌فر خوشی کرده‌وه و ئاسیمان ساف و هه‌تاوینکی خوش
بوو، که له‌گه‌ل نه‌و وهرزه‌دا نه‌ ده‌گونجا، بوئه زور به‌که‌یفه‌وه به «م» م وت:

– تو بلنی نهمرو بتوانین برۆین؟

– له وه‌لامدا «م» وتی:

– ده‌توانین، به‌لام چاتر وایه نهمروش سه‌بر بگرین و بزانیین کهس له‌و
دیوه‌وه ری ناشکیننی، به‌راستی دهریه‌نده‌که زور به‌فر ده‌یگریته‌وه.

بیگومان نه‌و شاره‌زاتر بوو، بوئه ئیمه‌ش بی مونا‌قه‌شه‌راکه‌یمان په‌سند
کرد...

خه‌لکی دی، نه‌و پیش نیوه‌پوئه، هموو خه‌ریکی به‌فرمالین بوون، دیار
بوو ده‌یانویست سوود له‌و پوژه خوشه‌وه‌رگرن و سه‌ریان و هه‌وشه‌کانیان
بمالن. دوا‌ی نیوه‌پو، «م» بو ماوه‌یه‌ک به‌جیی هیشتین و که هاته‌وه‌یه‌کسه‌ر
وتی:

– دەمەو ئىۋارىي پېتىش تارىك داھاتن، دەپۋىن بۇ جىڭگەيەكى تر، دىيەكى بچكۇلانەيە نزيك ئەو دەربەندەي پېيدا تى دەپەپىن. لەوئى بىين چاكتره و نزيكتر و سەلامەتترە.

دەلىلەكەمان پووى نە دەھات مەترسىي خۇي نىشان بدات و پىمان بلئى گوايە خەلكى دئ، چەند لۇرئىيەك سەربازيان ديوە كە بەيانى زوو ھاتوون و لە نزيك پاسگاگەوہ پاوہستاون. بەلام ئىمە ئەوہمان دەزانى، چونكە خاوەن مألەكە لە چوونە دەروەي «م» دا ئەو زانياريانەي پئى راگەياندين و ئەوہشى بۇ پوون كردينەوہ كە ھاتنى لۇرئى سەربازى بۇ پاسگا، تەنيا بەمەبەستى دوو شتە، يا ئىخبارى قاچاغە كە لە توركياوہ دئ، يا بۇ خەلكى قاچاغە كە دەيەوئى سنوور بېرئ.

بەھەرھال ئىمە ھىچ ئەمسەر و ئەوسەرمان لەگەل دەلىلەكەمان نەكرد و نامادەبىيى خۇمان نىشان دا، بۇ ھەركوئىيەك بمانبات. دەمەو ئىۋارىي كە وردە وردە دنيا تارىك دەبوو، لە دئ ھاتىنە دەرى و بەرو مألەكانى نزيك دەربەندەكە، دواي «م» كەوتىن.

چراي مألەكان لە دەورەوہ كز كز دەسووتان، سەگوەر بەپئى نزيكبوونەوہمان تا دەھات ھەپەيان بلئندتر دەبوو، كاتى گەيشتنىيە بەرمألەكان. سەگەكان بەھىچ شئوہيەك مۇلەتيان نەدەدەين برؤينە ئەو مألەي «م» دەستنىشانى كرديوو، بۇ ماوہيەك ھەروا دەستەوہستان پاوہستاين تا «م» بەھەموو دەنگى ھاوارى لە ساحىب مألەكە كرد، ئەوئىش وەك تەنيا چاوپەرئى ئەو بانگكردنە بئى، دەستبەجئى بەقوتيلەيەكەوہ لە خانووكەي دەرپەرئى و بەچغە چغ سەگەكانى لئى دوور خستينەوہ.

كاتى چووينە ژوورەوہ، خاوەن مأل گەلئى عوزر خواھى بۇ ھىناينەوہ، لەگەل ئەوہشدا دەرھەق ھەپ و بەھۆرئى سەگەكانى، وەك پاساوئىك وتى:

– لەم نئوچە دوور دەستانە، لەبەر دز و پياوخراپ، مأل بئى سەگ ئىدارە ناكات...

منیش له وهلامدا، بۆسهلماندنی قسهکانی وتم:

- بئگومان.

پاش شیوی ئیواری، لهگه‌ل‌خاوه‌ن ماله‌که‌که‌وتینه‌دهمه‌ته‌قه، خۆشترین باسیش لای ئیمه- له‌و‌کاته‌دا- مه‌سه‌له‌ی په‌رینه‌وه‌ له‌ سنوور بوو، بۆیه منیش گه‌لی پرسیارم ده‌رباره‌ی ریگه‌ویانی سێ سنوور لی کرد و پاشان پیم وت:

- دوینی و ئه‌مرۆ، که‌س له‌ تورکیاوه‌ نه‌هاتووه‌ته‌ ئه‌مدیو؟

کابرا ماوه‌یه‌ک خۆی خه‌ریکی ده‌رگای سوپاکه‌ کردوو به‌مقاش که‌وته تیکدانی پشکوکان و خۆله‌میش ده‌ره‌ینان، پاشان له‌سه‌رخۆ پشکۆیه‌کی به‌مقاشه‌که‌ ده‌ره‌ینا و زۆر وه‌ستایانه‌ سیغاریکی پی داگیرساند و دواپی، پرووی ده‌می تی کردم و به‌شینه‌یی لی‌شاوی چره‌ دووکه‌لی به‌سه‌روچاومدا کرد، ئینجا وتی:

- نه‌!! برواش ناکه‌م که‌س، سه‌به‌ی و دووسه‌بی بتوانی خۆی له‌ قه‌ره‌ی نه‌و به‌فره‌ بدات. ئه‌مسال هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ دیار بوو که‌ ساله‌که‌ی یه‌کجار تووشه‌!

به‌پیتی قسه‌ی کابرا، له‌وه‌ ده‌چوو، چه‌ند پۆژی له‌ ناوه‌ بمینینه‌وه‌ بۆیه منیش شانم لی دادا و به‌پادیۆی ترانسیستۆری ماله‌که‌وه‌ خۆم خه‌ریک کرد و جارویاریش دیشله‌مه‌یه‌کی روونم - له‌سه‌ر ده‌ستووری خۆیان - ده‌کرد به‌گه‌رووما. ده‌لیل و خانه‌خۆیکه‌ش، به‌جوته‌ سه‌رگه‌رمی جگه‌ره‌کیشان و چا‌ خوارده‌وه‌ و گپ‌رانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌اتی خۆیان بوون. هاوه‌له‌که‌شم که‌ هه‌ر زوو کتیبۆلکه‌یه‌کی شیعری کوردی کۆنی، له‌ تاقیکی ماله‌که‌دا دۆزبۆوه‌وه‌، زۆر به‌تاسوقه‌وه‌ خه‌ریکی په‌ره‌ه‌ل‌دانه‌وه‌ی بوو، دیار بوو ئه‌ویش ده‌یویست سوود له‌و فرسه‌ته‌ وه‌ربگرئ و به‌هۆیه‌وه‌ خۆی تۆژی فیتری زمانی کوردی بکات، چونکه‌ جارویار مانای چه‌ند وشه‌یه‌کی لی ده‌پرسیم.

سەگۈرەيى لە ناکاۋدا دەستى بېيى كىرد، ئەمجارەيان گەلى لە پېشۋازىيەكەي نېمە بەھىز تىرىبوو، بۇيە ھەموو سەيرى يەكتىرمان كىرد و ھەمووش بۇ ساتى بىيى ورتە، گۈيى قولاخ بووين. حەپ و ھۆپى سەگەكان تا دەھات بەتېنتر دەبوو، بۇيە دەلېلەكە و خاۋەن مألەكە پىكەۋە راپەرىن و بەشۋىن سۇراخى سەگۈرەكەدا وئىل بوون. ئەۋەندە نەبوو لە دەرەۋە بوون كە بەپىرتاۋ خۇيان كىردەۋە بەژوردا، ھەردووكيان رەنگيان تەۋاۋ پەرى بوو، بەھەناسە بىركى دەمىكى تىكەلۈپىكەلەۋە وتيان.

– ژا... ژاندرمە ھات!

نېمەش بەپەلە پروزى، بىيى ئەۋەي ھىچ پىرسىارى بىكەين، پەلامارى پىئالۋەكانمان داۋ يەكسەر بەپراكىردن، بەناۋ بەفرەكەدا، دۋاى دەلېلەكەمان كەوتىن. ھەرچۈنى بوو زۆر بەخىرايى خۇمان گەياندە دەرەۋەي حەۋشەي مألەكە و لە پەنا خەرمانە زەلىكدا خۇمان مەلاس دا. ھەموو ورتەمان لە خۇمان بىرىبوو، بەلام ئەۋەندە بەتوندى ھەناسەمان دەدا، كە ئەگەر بەھاتايەۋ يەكى لەۋ نىكانەۋە تى پەرىبايە، بەناسانى ھەستى بەبوونمان دەكىرد و دەيدۈزىنەۋە.

ماۋەيەك ھەروا خۇمان لە پەنا خەرمانە زەلەكەدا مەلاس دا كە من وردە وردە سەرىك بەزىكردەۋە، چەند لۇرىيەك بەقەراخ مألەكاندا تى پەرىن و پروە شاخەكە پۇشقتن، بۇيە بەئەسپايى بە«م» وت:

– ئەمە يانى چى؟

دەلېلەكەمان، كە ۋەك نېمە، ئەۋىش لە ژاندرمە دەترسا، زۆر بەسادەيى وتى:

– نازانم!

ماۋەيەك بەبى دەنگى لە ناۋ بەفرەكەدا ماينەۋە، لەگەل ئەۋەشدا كە

ماوهی پراکردنه که مان ئه وهنده زۆر نه بوو، که چی من هه موو گیانم
نیشتبووه سه ر ئاو، بۆیه ش پاش وشک بوونه وهی له شم ته واو ههستم
به سه رما ده کرد، دیار بوو هاوه له کانیشم وهک خۆم وابوون، چونکه پیاو
به ئاسانی گوئی له چوقه چوقی دانیان ده بوو، دیاره ئه وهش به هۆی
ئه وه وه بوو که که سمان فریای ئه وه نه که وتین که قه مسه له له بهر بکه یین.

پاش نیو سه عات چاوه پروانی، لۆریه کان بی ئه وهی توخنی ماله کان
بکه ون، سه ره و خوار گه رانه وه و هه ر زووش له چا و ن بوون.

ئیمه هه ر له شوینی خۆمان بووین که خاوه ن ماله که، به هه له داوان
گه ییه لامان و زۆر به خۆشحالییه وه وتی:

- شوکر له سایه خاوه نه هاتن بۆ لای ئیمه. قه رموون بۆ ماله وه!

به شینه یی له جی خۆمان هه ستاین و دوا ی خاوه ن ماله که که وتین. له
رینگا خاوه ن ماله که وتی:

- دیاره ئیخباریه که راه که مالی قاچاغ دیت!!

من زۆر سه رم سوورما له و قسانه، چونکه وهک ئیمه ده مانزانی که س له و
دیوه وه نه هاتبوو، ئیتر چۆن ده زانرا قاچاغ دی؟! که گه یشتینه وه ماله وه،
خاوه ن ماله که هه ر خیرا، زۆپاکه ی گه ردایه وه و بری کۆته ره ی تری فریادیه
ناوییه وه و ئیمه ش هه رسیکمان خۆمان به ده وری زۆپاکه دا گه رمۆله کرد.
خاوه ن مال به دم تیکردنی چاوه پیی وتین:

- زۆرجار که ئیخباریه بیته، ژاندرمه کان وهک ئه مشه و، تا دم
ده ره بنده که ده چن و له وی بۆسه بۆ قاچاغی داده نین.

جاریکی تر له گه ل به لیله که ماندا که وتینه گه فتوگو دهر باره ی
رۆیشتنه که مان، به لیله که مان هه ر لای وابوو که ده بی ماوه یه کی تر
چاوه ری بکه یین، به لایه نی که مه وه تا زه لامیک له دیوی تورکیا وه دی. خاوه ن

مالهکه تهواو گویى خوى قولاخ کردبوو بو قسهکانمان، ئه ویش لهسەر مهسهلهى رۆیشتنهکهمان وتی:

– ماشائلا ئیوه ههرسیکتان گهنجن! بهپای من هه بهیانی زوو، ناوی خوای لی بهینن و برۆن چاتره! نهکو خوانهخواسته ژاندرمهکان بزائن پیتان و تووشی چه مهسهری و بگره و بهرده ببن!

لام سهیر بوو که خاوهن مالّ وا دهلی، چونکه هه خزی دهمه و ئیواری دهیوت گوايه رۆیشتن لهو بهفر و تۆفه دا، تهنیا خو بهکوشندانه! که چی هه خوشی دهلی بهیانی ناوی خوای لی بهینن چاکه، گوايه ئیمه گهنجن!

لهگهڵ ئهوهشدا من له مه بهستی کابرا گهیشتم، ئه ویش ناههقی نهبوو، دهترسا و ههزی دهکرد بهزووترین کات، بی تهنگوچه لهمه، بهرپیمان بکات، بۆیه منیش رووم کرده هه موویان و وتم:

– باشه ئهگه بهیانی، بهفر نهباری و دونیا خوش بوو، ئهوا دهپۆین!
ئهو قسانهشم بو هاوه له کهم روون کردهوه. یه که مجار برپای نهکرد، بهلام کاتی بۆم باس کرد که بهفر بهو رادهیه ترسناک نییه و خوشم چهندجاری هه له زستاندا ئهو سنورهه برپوه – هه چه نده لهو دهر به نده نه بووه – بهلام هه زستان بووه، ئه ویش بهناچاری سهری رهزامهندیی بو لهقاندم و برپارمان دا که بهیانی، بهمه رجی بهفر نه بی، ناوی خوای لی بیتین.

«م» تهواو چوو بووه خه یالهوه، لهوه دهچوو دوو دل بی یا بیر له شتیك بکاتهوه، بۆیه منیش وهك سۆراخیک بهدوای ئهندیسهی ویلیدا وتم:

– زۆر ئالۆز دیاری، بیر له چی دهکه یتهوه؟

ئه ویش وهك تهنیا چاوه پتی پرسیاریکی لهو بابته بی، یه کسه ر وتی:
– هه قال، بهسی که سهوه زۆر زهحمه ته بتوانین ئهو دهر به نده ببیرین،

چونکہ تەنیا دەربەندەكە نىيە، بەلگە سەرکەوتنە بەسەر شاخەكەشدا، كە
لەم وەرزەدا زۆر سەختە...

منیش بى سى و دوو وتم:

- ئەى چار؟

«م» كەوتە بىر كەردنەو، ھەموومان بەتاسوق و بى سەبرانە تىمان
دەروانى، ئەویش پاش ساتى لەسەرخۆ وتى!

ئەمشەو دەچم بۇ «زىوئ» و لەوئ چوار پىنج كەس بەكەرى دەگرم كە
لەگەلماندا بىن و بۆرئ شكاندن، ھەروەك تەفەنگەكەشم لەوئ
شاردوووتەو لەگەل خۆم دەيەنمەو...

- چۆنە لاتان؟

زۆر بەو پىشنىارە خۆشحال بووين، تەنانەت خاوەن مائەكەش سەرى
رەزامەندىي لەقاند. «م» بەپەلە خۆي كۆكردەو و لە خواحافىزىدا وتى:

- بەيانی ئەگەر دنيا خۆش بوو، ئەوا خۆم و ئەو زەلامانە دىين
بەدواتانا. ئىتر لەسەر خوا...

ھەر لە دواي رۆيشتنى «م» ئىمەش بۆي راکشايين. ھەموو ھىوايەكم ئەو
شەو ئەو بوو كە بەيانی ھەلدەسەين دنيا خۆش بىت.

ئەو شەو چەند چارىك خەبەرم بوو ھەو و ھەموو چارىكيش لە پەنجەرە
بچكۆلانەي ژوورەكەو دەمروانىيە ئاسمان.

بەيانی سەعات (5) لە كۆكەكۆكى خاوەن مائەكە و تەقوھۆرى
كەيبانوكەي خەبەرمان بوو ھەو. خاوەن مال بەباوھشيك كۆتەرە دارەو
خۆي كرد بەژوردا، پاش سلاوكردين، كۆتەرە دارەكانى لە ناو زۆپاكەدا
ھەلچنى و بەدەم كەوتە فوولى كەردنى، لەو دەچوو بىوئ ھەر بەپاشماوھى
ژىلەمۆي شەزى زۆپاكە گرپدا، چونكە راستەوخۆ كەوتە فوولى كەردنى .

ژورره که له ماوهیه کی که مدا بوو به چرپه دووکه لی، خه ریک بوو به کابرا بلیم که بو چهرخیک یا شقارتیه که به کارناهیینی، که له ناکاودا زوپاکه کلپه ی لی هلسا، کابرا وه ک کاریکی یه کجار گه وره ی نه نجام دابی، سه ری هینایه دواوه و جگه ره یه کی زلی دهرهینا و به ناگری زوپاکه دایگیرساند و پاشان زور به خو شیبوه وتی:

– کورپینه له سایه ی خواوه، ئاسمان ده لئی به ری دهسته! ئه و پرسته یه م هر دهقا و دهق، بو هاوه له کم کرد به عه ره بی، بویه هیچ حالی نه بوو، پاشان به پیکه نینه وه پیم وت:

– مه بهستی ئه وه یه که ئاسمان سافه و هیچ هه وره ی پیوه نییه.

که یبانووی ماله که، تا ئه و کاته دهنگی هه بوو، پهنگی نه بوو، به سه به ته یه که نانه وه خو ی کرد به ژوردا، کابرای خاوه ن مالیش هاواری کچه که ی کرد که چامان بو بهینی.

ئیمه تازه دهستمان کردبوو به نان خواردن که سه گه کانی دی، که وتنه وه وه رین، خاوه ن مال سهیری هه ردوو کمانی کرد و وتی:

– ئه وه «م» به ره و ئیره دی!

دهسته بجی ئیمه ش دهستمان له خواردن هه لگرت، خاوه ن مال زوری لی کردین که زیاتر بخوین، چونکه پیمان دووره، به لام ئیمه گه لی سوپاسمان کرد، له به رده م هه یوانی ماله که دا، ئاماده راوه ستا بووین و چاوه پیمان ده کرد. که یبانووی ماله که، زور به شه رمه وه، به ره و پروم هات مشتئ کلوشه کری دایه دهستم و له ژیر لیوه وه وتی: ئه وه له گه ل خو تان به رن بو سه رما باشه.

ئه وه نده نه بوو که له هه یوانه که راوه ستا بووین، که «م» و چوار زه لامی تر گه یشتنه به رده م ماله که و پاش سلاو، «م» بی پیشه کی وتی:

- حازرن؟

پیش ئه وهی بکه وینه ری «م» له خورجه که ی کولیدا دوو جووت
پوزه وانهی تازه و هندی پەرۆپاتالی داینی و پی وتین:

- هەر ئیسته پوزه وانه کان بکه نه پیتان و پەرۆپاتاله که ش هه لگرن،
له وی پۆیستان ده بی.

هەر خیزا پوزه وانه که مان هه لکیشا و خه ریک بوو بکه وینه ری که خاوه ن
ماله که بانگی «م» ی کرد و پریاسکه یه کی دایه ده ست و پی وت:

- بو ریگاتان، برسیتان ده بی...

ورده ورده به ده شته که دا که وتینه ری، له پیشی پیشه وه یه کیک له به فر
شکینه ره کان، که ناوی «ه» بوو، سه ر قافلهمانی گرت، ئه و شتیکی سه یری
به ستبوو به ژیر پیلاوه کانییه وه، زیاتر له دوو سه به ته ی بچکولانه ده چوو.
له ری بۆمان ده رکه وت که ئه و جۆره پیلاوه بو ناو به فرگه لی کاریگر بوو.
به ریز یه که له دوا ی یه که ده رۆشتین، من شه شه م که س بووم، هاوه له که شم
دواین که س. تا ریگه که ده گه یشته سه ر ئیمه، به ته واوی به فره که ده شکا و
ئاسان ده بوو، بۆیه له سه ره تای رۆیشتنه که ماندا هه ستمان به هیچ جۆره
هیلاکیه که نه ده کرد.

چیشه نگاو گه یشتینه ده می ده ربه نده که، به فر تا ده هات ئه ستوو رتر
ده بوو، له ناو ده ربه نده که دا «ه» رایگرتین پی وتین:

- ناو ده ربه نده که زۆر له ده شته که سارد تره، بۆیه هه موو جامانه کان له
سه ر و گویلاکتانه وه به یچن و پەرۆپاتاله کانییش به ناو فه کتانه وه!

به ناو ده ربه نده که دا که وتینه ری، هه موو بیده نگ بووین، ته نیا خر مه
خرمی شکاندنی به فر و مشه مشی خۆمان گوئی لی ده بوو.

نیو ده ربه نده که دۆلیکی دوو ردریز بوو که ده که وته نیوان دوو شاخی

زۆر بەرزەو، سەر لووتكەى شاخەكان بەئاستەم تیشكى خۆر، خۆى تى دەسون. ھەموو شتى لەو دۆلەدا ھەر سى دەچووو و سەرتاسەرىشى سىبەر داىگرتبوو و و كزە بايەكى زۆر ساردىشى دەھات، بۆيە من سەرەپاى جامانەكە كە پىچابووم لە دەمولووتەو، دەستىشم گرتبو، بەسەر لووتەو.

دەموو نيوەرۆ، لە ناکاودا «ھ» دەنگى داين و وتى:

– بوەستن!

ھەموو پراوہ ستاين و بەسەر سوورمانەو سەيرى «ھ» مان دەکرد، ئەویش چەند جارى بەپەلە خۆى چەماندەو و سەيرى بەفرەكەى بەردەمى خۆى کرد. من وامدەزانى شتى لى كەوتووہ يان بەدواى شتىكدا دەگەرئ، خۆى قىت کردەو و زۆر سەرکەوتووہ وتى:

– ديارە ئەم بەيانىيە، پيش ئيمە، خەلكى تر ليرەو تى پەريون!

ئەمەى وت و لەسەر پۇشتن بەردەوام بووینەو، لە پىنگا چىپاندم بەگوئى «م» دا پىم وت:

– كى دەلى خەلكى ئەودىو نەھاتون و پىگەيان بۆ نەشكاندووين؟

«م» بزەيەك گرتى و بەدەم پۇشتنەو وتى:

– نا. ھەر لەم ديوەو خەلك پۇشتون، چونكە بەجى پىكاندا ديارە پووہو كىوہ پۇشتون.

شەرم کرد لەو پىسارە ناشىيانەى كە كردم، چونكە ديارە بەشوین پىدا دەردەكەوئ، كە ھاتوچۆ كەران پووہو كىوہ پۇشتون. ئيمە وردە وردە بەناو دۆلەكەدا سەر دەكەوتين، كە لە پىشمانەو چەند چەكدارىك بەرەو پوومان سەرەو خوار دەھاتن، ھەموو بەبىننىيان واقيان و پىما. كاتى نزيك كەوتنەو لىمان، پىنج چەكدار بوون و يەككىيان يەكسەر تى خورين:

- كين زه لام؟

«م» يه كسه ره ليدايه و وتی:

- من خه لکی نه و ديوم و نه وانی تریش ئيرانين!

يه کی له چه کداره کان که له وه ده چوو ليپر سراويان بيت، هاته پيشه وه
ليمان، نه وانی تریش هر دووانيان بن بهرديکيان لي گرتين.

من به وردي روانيمه چه کداره کان، که سيانم نه دناسی و نه شمده زانی
سهر به کين، تا نه وهی هاته بهر ده ممان و پئی وتين:

- نيمه پيشمه رگه ين!

نه مهی وت و دهنگی چه کداره کانی تری دا که هه ستنه سهر پئی. من له
لای خو مه وه هه ستم به دلخور تيبه ک کرد و له دلی خو مدا وتم:

- نه مجارهش تووش بو وينه وه!

ليپر سراوه که يان زور به وردي سهرنجی منی ده دا، تو زئی ليم هاته
پيشه وه و به سهر سوورمانه وه وتی:

- ئيوه کين و خه لکی کوين؟

منيش راسته وخو وتم:

- چه عفر، خه لکی مه هاباد.

ليپر سراوه که وتی:

- بو کوی ته شريف ده بن؟

له وه لامدا وتم:

- بو نه وديو...

سهيری زه لامه کانی تری کرد که له گه لمدا بوون، پاشان وتی:

– بۇ؟

منیش يەكسەر وتم:

– بۇ چەك كرپن!

كابرا بەسەر سوورمانەوہ وتى:

– بۇ كى؟

ماوہ يەك دامام، لە راستيدا نەمدەزانى چى بلىم، پاشان وتم:

– بۇ خۆمان!

ليپرسراوہكە چاوى بەناو ھەمووماندا دەگپرا، وتى:

– خۆتان كىن؟...

منیش زۆر بەسادەيى وتم:

– خۆمان! كوردى ئىران!

ليپرسراوہكە زەردە خەنەيەك گرتى و وتى:

– بۇ؟...

منیش زۆر بەجيدىيەوہ وتم:

– بۇ دژايەتتى شاي ئىران.

ليپرسراوہكە بەتەوسەوہ وتى:

– توخوا؟

منیش ھەر تەواو خۆم گىل كرد و وتم:

– بەخوا!

ليپرسراوہكە يەكسەر دا يە قاقاي پىكەنين و زياتر ھاتە پىشەوہ لىم و

پىنى وتم:

- تۆنۈمە نەبوويت كە «مىوانمان» بوويت لە پىنداو!!

كە ناوھكەمى وت، يەكسەر واقم وپما و ئىنجا بىرم كەوتەو، ھەموو چەند مانگىك لەوھوپەر بوو كە لەگەل «ئەواندا» تووشى شەپىكى يەكجار قورس و گران بوو بووين لە دىيى (بازى) بۆيە منىش ئىتر نكۆلىم نەكرد و لە وھلامدا وتم:

- بەلى راستە...

پاشان لىپرسراوھكە، پىي راگەياندىن كە مادام ئىمە بە ناوچەي ئەواندا تى دەپەرىن، پىويستە روخسەتى ئەوانمان پى بى. ماوھەكە كەوتىنە وتووئىز.

پاشان وھ سازانىك بە لىپرسراوھكەم وت:

- باشە ئىمە ئىستە، جارى لەدىوى ئىرانىن. ديارە كە چووينە ئەودىو، برادەرانقان دەبىنىن و لەوى داواي رووخسەتياى لى دەكەين. ئەگەر ھىشتىيان بپوئىن، ئەوا دەپوئىن، ئەگەر نا، دەگەرپىنەو.

لىپرسراوھكە پاكەمى قبوول كرد، جا نازانم لەبەرئەو بوو كە بپواي نە دەكرد ئىمە بتوانىن ئەو شاخە سەختە بپرىن كە ئەوان خوئيان لى دابوو، نەيانتوانىبوو، گەپابوونەو، يان ھەر وىستى مۆلەتمان بدات بپوئىن.

بەھەرھال كەوتىنە پىگا، بەلام ئەمجارەيان تا رادەپەكەش عەزمان شكا بوو، بەوھى كە پىش ئىمە ھەولدىرا بوو پى بىشكىئىرى و سەرنەكەوتىبون.

ئىمە لەسەر پوئىشتنەكەمان بەردەوام بووين، ھەوا تا دەھات ساردى دەكرد بۆيە سەپرىكى ئاسمانم كرد، ئاسمان گەوالە گەوالە ھەورى دەگرت و تا دەھاتىش چپتر و تارىكتەر دەبوو، جاروبار بۆ دلىيايى ئاورم لە ھاوئەكەم دەدايەو، ديار بوو تۆزە تۆزە ھىلاكى و شەكەتى سەرى، لى ھەلەدەدا، بۆيە لە ئاوردانەوھەكەدا پىي وتم:

چەند سەعاتمان ماوہ بگەين؟

لە راستیدا ڕینگەكە خۆی بەرپۆزی ئاسایی ھەر ھەشت سەعات دەبوو، بەلام لە ڕۆژنکی وادا پیاو نەیدەتوانی وەخت دیاری بکات، لەگەڵ ئەوھشدا ھەر بۆ ھێور کردنەوہی وتم:

- دەمەو ئیوارئ ھەر دەگەين.

پاش نیوہرپۆ پرۆشەئ بەفر دەستی پئ کرد، لە سەرەتادا بەکەمی، بەلام تا دەھات زیاتر دەبوو، تا دەشچووینە پئشەوہ بەفرەكە ئەستوورتر دەبوو، کاتی گەیشتینە قەد پالی شاخەكە، کە دەبوو پئش ئیوارئ پیا سەرکەوین، تەواو شەكەت بووین، بەتایبەتی ھاوہلەكەم کە قاچەکانی بەدوای خۆییدا زۆر بەزەحمەت رادەکئشا.

ھیدی ھیدی بەشاخەكەدا، ملی سەرەو ژورمان گرت، لەگەڵ ئەوھشدا کە لە پئشمانەوہ ڕینگەيان بۆ دەشکاندین، ھەر بۆ ئیمە، بەتایبەتی بۆ ھاوہلەكەم، سەخت بوو.

ئەو تەواو ھەناسە برکئی پئ کەوتبوو، لە کاروانەكەشمان تا دەھات دوا دەكەوت، بۆیە چەند جارئ راوہستام تا پشوی بەخۆیدا بئتەوہ، پاشان دەكەوتینە رئ. تا بەرەو سەرەو دەرپۆشتین، بەفر خەستەر دەباری، ھاوہلەكەم جاروبار دەكەوت و منیش لەگەڵ شەكەتی خۆمدا، پەلامارم دەدا و ھەلم دەستاندەوہ.

رەشەبایەکی توند ھەلی کرد، بەفرەكەئ لوول دەدا و دەیدا بەچرچاوماندا، دەنگە دەنگ کەوتە ناو بەفر شکینەرەكانەوہ، ھەریەكەو مەترسی خۆئ بەجۆری نیشان دەدا، لەگەڵ ئەوھشدا ھەر داویان دەکرد کە خیراتر برۆین. ھاوہلەكەم تەواو پەکی کەوتبوو، چەند جارئ ھاواری لئ کردم کە ناتوانئ زیاتر رئ بکات، بەلام من ھەر ورم دەدایە بەری و جاروباریش لەتە کلۆیەك شەكرم دەدایە.

گه‌یشتبووینه ناوه‌پراستی شاخه‌که، گه‌رده‌لوولی په‌ش‌با، هه‌موو جارئ
بۆ ماوه‌یه‌ک له جیئ خۆمانی قه‌تیس ده‌کردین.

هاوه‌له‌که‌م هه‌ر ئاخ و ئۆف و ناله و باوکه‌ پۆی بوو، که له‌ پریکا
یه‌کته‌خته له‌سه‌ر به‌فره‌که‌ لئی که‌وت، بۆیه‌ منیش هاواری به‌فر شکینه‌ره‌کان
و «م» م‌کرد. هه‌موو ده‌وری هاوه‌له‌که‌ماندا، «ه» به‌ده‌ستی که‌وته
پاوه‌شاندنی ده‌ستویه‌لی، یه‌کی‌کیش که‌وته‌ شیلاندنی قاچوقولی، به‌لام نه‌و،
بی جووله‌، لئی که‌وتبوو، به‌حال زمانی ده‌بزواند.

گه‌رده‌لوولی به‌فره‌که‌ چه‌ند جارئک لوولی داین و تیکرا سه‌روچاری
هاوه‌له‌که‌می پرکرده‌وه. به‌ده‌ستی ئیشاره‌تی بۆ ده‌کردم، بۆیه‌ منیش خۆم
نه‌وی کرد و گویم نایه‌ په‌نا ده‌میه‌وه، به‌زه‌حمه‌ت پئی وتم:

– ده‌مرم. ده‌مرم... به‌جیم به‌ئین!

به‌فری وای نه‌دیبوو، به‌فره‌که‌ لای خۆمان هه‌رگیز له‌گه‌ل نه‌م تووشی و
زریان‌ه‌دا به‌راورد نه‌ده‌کرا، نه‌وه سه‌ره‌پای نه‌وه‌ش که‌ خۆی خه‌لکی
خوارووی عیراق بوو.

گه‌رده‌لوولی به‌فره‌که‌ له‌مبه‌ر شاخه‌که‌وه ده‌یدا به‌وبه‌ردا و لیشاوی
به‌فریشی به‌سه‌ر گوئلاکی ئیمه‌دا ده‌دا. نه‌و هه‌ر که‌وتبوو، هه‌موو له‌گه‌ل‌یدا
هه‌ولمان ده‌دا، پامان ده‌وه‌شاند و هیمه‌تمان وه‌به‌ر ده‌دا. بیه‌هوده‌ بوو، له
جیئ خۆی هه‌ر نه‌ده‌جوولاند، بۆیه‌ به‌به‌فر شکینه‌ره‌کانم وت:

– چار چییه‌؟ چی بکه‌ین؟

هه‌موو سه‌رسام نه‌بله‌ق تییان ده‌روانیم، له‌وه ده‌چوو چاوه‌پیی من بن
پیشنیاریک بکه‌م که «ه» وتی:

– با بگه‌رپینه‌وه! گه‌ر نا هه‌موو ده‌مرین!

هه‌موو سه‌یری یه‌کتریمان کرد. «م» پووی کرده‌ من، وتی:

- ئەي تۆ چى دەلىيت؟

لە راستىدا نەمدەزانى چى بلىم، پرسىيارىكى چاۋەرپوان نەكراۋ بوو،
حەوت سەعات بەۋ بەفرەدا بەرپۆۋە بوۋىن، گەرپانەۋەش شەش حەۋتىكى
ترى ھەر دەۋىست بۆيە بە «م» وت:

بەچەند سەعاتى تر دەگەينە سەر لووتكەي شاخەكە؟

سەرى بۆ لووتكەي شاخەكە ھەلپىرى وتى:

- ھەر دوو سەعاتى تر دەخائىنى.

لەسەر چۆك لە تەنىشت ھاۋەلەكەمەۋە ھەلترۋوشكام، سەرم نايە پەنا
گوئى و تكاى ئەۋەم لى كرد، كە ھەر چۆنىك بىت ھىمەتىك بداتە بەرخۋى.
بىدەنگ سەرى نارەزايىي دەبزواند، يەكجار كەساس و كەسىرە و
پەككەۋتە دەھاتە پىش چاۋ، رەنگى تەۋاۋ زەرد ھەلگەرپابوو، لىۋەكانى شىن
و قلىشاۋ بوون، شەختەي بەفر سميئل و برۆكانى داپۆشېبونە.
نەتروسكايى و نەھىچ سىمايەكى وزە لە سەرۋچاۋيدا بەدى دەكرا. لەۋە
نەدەچوۋ بەھىچ شىۋەيەك رى پۆشتنى پى مابى، بۆيە بە «م» وت:

- باشتروايە ئەم برادەرانە لەگەلئىدا بگەرپنەۋە بۆ ناۋدى. سەىرى
جەستە شەكەت و لاۋازەكەي بەردەمم كرد و بەردەۋام بووم!

- ھەر كاتى رى شكىندرا، بىينەۋە بۆ ئەۋدىو بۆ كوردستانى توركىيا.

پىشنىارەكەم لاي ھەموۋان سەرسورھىنەر بوو، لەۋە نەدەچوۋ بپروا
بكەن، حەوت سەعات، لەۋ كرىۋەيەدا، بەفرشكاندن و ئىستاش، گەرپانەۋە؟!
بەلام كە بۆ جارى دوۋەم، دوۋپاتم كردهۋە، ئىتر گومانىان لە برىارى
بىنجېرپ نەماۋ سەرى رەزامەندىيان بۆ لەقاندەم.

پەلى ھاۋەلەكەمىيان گرت و بەناۋ بەفرەكەدا، سەرۋ خوار كىشيان كرد،
بۆيە ھاۋارم لى كردن.

– پراکيشان مانای چى؟

یەكئى له به فرشكینه رهكان له وهلامدا وتى:

– كاكى برا، ئەمه سەر به رهو خواره و بۆمان ناكړیته كۆل، هەر لهم داگه پانه پزگار بووین، ئیتر ئاسووده بن، دلنمان هیچ نهكات، بهكۆل دهیگه یینه ناو دى.

كه لهوان جیابووینه وه ورد ورد به شاخه كه دا هه لده زناين، ئەمجاره یان په وتمان گه لئى سه ختر بوو. زریانی به فر له گه ل هەر سەر كه وتنى كماندا به هیتر ده بوو، جارى وا هه بوو چەند مه تری ده یگه پراينه دواوه و ناو به ناو «م» ده یوت:

– به قوربانه ده ست و بردكه، هەر بگه یینه سەر شاخه كه ئیتر ته واو، نه و دیوه ته نیا داگه پانه.

بۆیه منیش هه موو هیز و توانام ده دایه خۆم و به چنگه كړى و هه ندئى جار به سنغه خشكى به شاخه كه دا ده كه وتمه وه پئى، تا به رهو لووتكه ی شاخه كه ش سەر ده كه وتین به فر ته نكتر ده بووه وه، به لام ره شبا و گه رده لول به هیتر ده بوو، ماوه یه كى ما بوو بۆ سەر لووتكه كه، كه هه ستم به وه ده كرد كه جئ پئىگانمان ته واو لووس بوون و سەر كه وتنىش، به و پئیه، زه حمه تتره. هه ر دوو كمان به سنغه خشكى ده پوشتین، ده سته كانم ته زى بوون، لئوه كانم بۆ نه ده بزوا، پیلوى چاوه كانم به فر گرتبوونى، بهر لووتم یه ك پارچه بوو بوو به سه هۆل، تاوه تاوه له ته كلۆیه ك شه كرم له گه ر فانم ده رده هیتنا و ده منایه ناو ده ممه وه، له راستیدا هیچ سه یتره م به سەر لئوه كانمدا نه ما بوو، چونكه چەند جارئى له ته كلۆكان له ده مم ده كه وتنه خوارئى. «م» ناو به ناو ناو پرى لئى ده دامه وه و به ده میكى له رزۆكه وه ده یوت:

– به قوربانته بم هەر توژى كمان ماوه ده گه یینه سەر لووتكه كه. ورده ورده نزیك لووتكه كه ده كه وتینه وه، گه رده لوو كه نه وه نده به هیتر بوو كه من ته واو

ترسی ئه ووم لى نىشت، كه جارى به يه كجارهكى، بۇ ناو دۇلّه كه فرىمداته
خوارى و هه پرون به هه پرون ده بين، هه بۆيه ش هينده توند چنگم له
به فره كه گير ده كرد.

چهند جارىك له په لويؤ كه وتم و ته نيا به هاندانى «م»، كه له پيشمه وه
سنگه خشكى ده كرد، ده كه وتمه وه په وت.

لووتكه ي شاخه كه به پرونى ده بينزا، له گه ل ئه وه شدا هه نه ده گه يشتين،
بۆيه خهريك بوو بگه مه ئه و پروايه ي كه ده بيت هه ردووكمان دوو چارى
تراويلكه بوو بين، گه رنا، بۇ هه نه ده گه يشتين.

هيشتا سه د مه ترىكمان ما بوو بۇ سه ر لووتكه كه، من به ته واوى له په لويؤ
كه وتم، دلم ئه وه نده به توند لى دها، كه ده نگه ي له سه رمه وه ده هينا،
ده موت هانا، ها ئىسته له قه فه زه ي سنگمه وه ده رده په ريت.

به رچاوم تاريك بوو، هيجم به باشى بۇ به دى نه ده كرا، يه ك دوو چار سه رم
داى به به فره كه ي به رده ممدا و خهريك بوو خهوى يه كجاره كيم لى بخا.

«م» پاشه وپاش گه رايه وه و چهند جارىك راي وه شاندم و به دهنگى به رز
هاواري لى كردم.

- به قوربانه هه ر ئه م تۆزه... كوره وا گه يشتين.

چاوم به نه زيه ت هه لئينا و نواريمه سه روچاوى «م»، زۆر سه ير هاته
پيش چاوم، سه روپوته لاکى يه ك پارچه بوو بوو به شه خته ي به فر و سميل
و برؤكانى تىكرا سه هو ل گرتبوونى.

به نووزه وه پيم وت كه كلؤيك شه كر له گير فانم ده ربه ئينى و بيخاته سه ر
زمانم و ئه و يش ده سته جى، شارمزا يانه، راسپارده كه مى جيبه جى كرد،
هه ر پاش كرؤشتنى شه كره كه، راسته وخؤ وزه و توانام پيا هاته وه و
خستميه وه سنگه خشكى.

هەر چۆنێك بوو گەشتینە سەر لووتكەى شاخەكە و لەوێوە سەیری
دۆلەكەى خوارمانەوه كرد. چ هەزار بەهەزارێك بوو، هەرگیز بڕوام نەدەكرد
كە ئیمە توانیببیتمان بەو شاخەدا سەرکەوتبێن. لەو سەرەوه لابەلای لووس
و ڕژد و سەختی شاخەكە بەدى دەكرا.

سەرما دەرزى ئاژنى سەر و پڕوى دەكردین، بۆیە زۆر بەسەر
لووتكەكەوه نەمانەوه و بەپەله داگەراين. هەر ئەودىوى لووتكەكە بووین
ئیتەر زریان و ڕەشەبا و گەردەلوولى بەفر نەما. ئەم دیو شاخەكە، باى
بەفر، نەى دەگرتەوه.

ماوێهەك خۆمان دا بە پال گابەردێكى گەورە كە لاتەنێشتى بەفر زۆر
داينەگرتبوو و بۆ ساتێك پشوومان دا.

من هەر تەواو ماندوو كەسیرە بووم، بەلام «م» هێشتا گورپوتینی هەر
تێدا ما بوو، دەستی دا بەسەر شانمدا و وتی:

– وا چاكە بكەوینەوه ڕى، با شومان بەسەر نەیت.

بەناچارى تینم دا بەوه خۆم و بەشاخەكەدا داگەراين، كارێكى ستم
بوو، هەر لە یەكەم هەنگاودا، بەفر تا ناوەندى «م» هات. لە سەرەتا بڕوام
نەكرد، بەلام كاتى هەنگاوى دووهمى نا ئیدى گومانم نەما.

«م» ئاورپێكى پڕ بەزەبیبیانەى لى دامەوه و زۆر بەكەساسیبەوه وتی:

– دیارە ئەمدیو شاخەكە نسیبە و بەفر تەواو گرتوویەتەوه. ساتى بى
دەنگ بوو، پاشان هەر بۆ دلتیاییم بەردەوام بوو:

بەلام گرنگ نییه! سەر بەرهو خوارێیه!

هیچم نەوت. لەو هیلاكەتییهى مندا شیلانى بەفر بەو شیوێهە مهحال
بوو. «م» هەر خۆى دەكوتا، بۆیە منیش بەنارەزاییهوه دواى كەوتم.

لە راستیدا ڕیشكاندنێكى بى ئەندازە زەحمەت بوو، بسمزانیبایە بەو

پادهیه دوو چاری ئەزیمت دەبین، هەرگیز مە نەدەنا و لەگەڵ ئەوانی تەردا،
بئی سئی و دوو دەگەر پامەوه، بەلام تازە چیم بکردایە.

بەهەر حال ناچار بووین برۆین، کاتئ سەیری کاتر میترەگەم کرد، تەنیا
یەك سەعات رۆژی مابوو، بۆیە منیش هەرچی تین و توانا و وزەم هەیه
دامە بەرخۆم و بەجئ پێکانی «م» دا دریم بەبەفرەگە دەدا.

سەیریکی دەورویشتی خۆم کرد، هەتا چاو برکات هەر بەفر بوو، هەموو
دنیا سپی دەچوو و هە، هیچ شتیکی وام لەو دەوروی بەردا بەدی نەدەکرد کە
نیشانەئێ ژیان و ئاوەدانئیی پێوه دیار بیئت.

ئەگەرچی بەرپاڵت جەستە خەستە و بئی هئز، دەمنواند، بەلام دۆخی
دەروونیم گەلئ لەودیوه چاتر بوو.

تاریکی وردە وردە دەهات، لەگەڵ ئەوەشدا دەورویشتمان هەر پووناك
بوو، سپیاییی ئەو هەموو بەفرە تەنانەت بەشەوئیکی وا تارێك و
نووتەكیش هەر دانە دەپۆشرا.

لەمدیو بەفر نەدەبارئ، لەوه دەچوو بەفرەگەئ ئەودیویش زیاتر
ئەنجامی رەشەباکە خۆئ بووبیئت، کە بەفرئ سەر لووتکەئ شاخەکانئ
لوول دەدا و دەیکرد بەناو دۆل و لاپالی شاخەگەدا و پاشانیش دەپهئنا و
بەسەر و چاوی ئیمەیدا دەکێشا.

یەك سەعات بوو بەرپێوه بووین کە لە دۆلەگەئ خوارمانەوه چەند پەلە
رەشاییەگمان بەدی کرد. «م» هاواری لئ هەستا و وتئ:

– بروانە، خەریکە دەگەینە ئاوەدانئ.

ئەمەئ وت تەفەنگەگەئ سەرشانئ داگرت و دووسئ فیشەگەئ، لە
خۆشیدا، روهو ئاسمان گپدا.

کەوتینەوه رئ، تا بەرهو خوارتر دەبووینەوه، بەفر کەمتر دەبوو و هە، بەلام

بەرنە دەم و لىتى دوور نەكە و مەو. چونكە - وەك تاقىكر دنە وەى
پىشمەرگايەتى - دەمزانى جوگەى ئا و ھەر پىاو دەگە يىنئتە ئا وەدانى.

خوپەى ئا و سەر بەرەو خوار، تەنيا دەنگىك بوو كە لەو دۆلە چۆل و
تارىكەدا دەبىسترا، نەمدەزانى چەند دەبىت كە بەقەراغى جوگەكەدا
دەپۆيشتەم كە لە دوورەو پۆشنايىيەكەم ھاتە بەرچا، لە برىسكەى
ئەستىرەيەكى دوورى دەكرد، لە سەرەتادا زۆر سەرسام بووم، بەلام پاش
تاوئك لەو گەيشتەم كە دەشى خەلكى ئا و ايىيەكە بيت، كە بەرەو پىرم دىن.
پۆشنايىيەكە تا دەھات نزيكتر دەبوو وە تارىكىيى نىو دۆلەكەش، كەم
كەم، دەپرە و ايەو.

ئەو ەندەى نەبرد، تارمايى چوار زەلام، كە يەكئىكيان لۇكسىكى بەدەستەو
بوو بەدى كرد، يەكئىكيان و لاخىكى پىش خوى دابوو، كە تەواو نزيك
كە و تەنەو، خوپەى خوشيىەك سەراپاي گيانمى گرتەو. كاتى گەيشتەنە لام،
زۆر بەگەرمى بەخىرەتنيان لى كردم، يەكئىكيان، پرياسكەيەكى كردو و
پارويەك نان و پەنيرى دايە دەستم، ئەوانى تريس. بەتانىيەك، كە دابوويان
بەپشتى و لاخەكەدا داگرت و دايان بەشانمدا و پاشان سواری و لاخەكەيان
كردم. يەكئىكيان جۇەوى و لاخەكەى رادەكئشا و لۇكس بەدەستەكەش، لە
پىشمانەو، ھەنگاوى گورج و پتەوى دەنا و دوانەكەى تريس، كە
سەرپووتەلاكى خويان، بەجامانە، داپۆشپوو، بەملاولای و لاخەكەدا مى
پىيان گرتەبەر. خرمەى بەفرى بەستووى ژىر سمى و لاخەكە، ئيقاعىكى
يەك نەواختى دەدايە بەرگويمان. يەكئك لەوانەى تەنيشتەم، جامانەكەى
لەسەر دەمى لابرد و وتى:

- باشە ئيوە چۆن بەم پۆژە تووشە و لەم زريانەدا وىراوتانە خۆتان لە
قەرەى ئەم شاخە سەختە بەن.

ھىلاك و كفت و شەكەت و بى تاقەت بووم، بەھەزار حال خۆم بەسەر

ولاخه كهوه راگير ده كرد. له وه لامدا له ژير ليوه وه وتم:

– ئه وه له كاك «م» بپرسن!

راستيان ده كرد، له ناوه راستي مانگي ديسه مبهردا، كئ سهره پويي وا دهكات، و بهرژنيكي وا تووش، خوي دوو چاري شاخكيكي وا بهرن، له كوستاندا، دهكات.

كابراي ته نيشتم ماويهك بيدهنگ بوو، پاشان بي ئه وه ي رووم تي بكات ، وتي:

– به هر حال، كاريكي له نهقل به دهرتان نه انجام داوه. تا نيشته نه بيستراوه كه سيك له مانگي دوانزه دا، له م سنوره وه، هاتبيته نه مديو!

قافله كه مان ورد ورد ده پويشت، هه موو بيدهنگ بووين، كه له ناكا وا دا سه گوهريك رايچله كاندم، نه گهرچي سه گوهپ، زورچار، وه زع له پيشمه رگه تيك ده دات، هه رواش زور كه پهت ده بيته مايه ي دلخوشي، چونكه سه گوهپ ياني ناوه داني.

كاتي گه يشتينه ناو دي، سه گه كان ده وري ولاخه كه ميان دا، نه يانده هيشت دابه زم، بويه يه كيكي له بياوه كان ي ته نيشتم، پري دايه كوته ره داريك و سه گه كان ي لي دوور خسته مه وه.

خه لكي ناو دي زور به يان هاتبوونه ده ره وه، هاتني غه ريبه يه كه له و شاخه وه كاريكي ناسايي نه بوو، خه لكه كه به ره و پيرمه وه هاتن، يه كيكيان زور به ريزه وه پئي وتم:

– فه رموو، دابه زه ماموستا!

كه جوان سه رنجم دا «م» خوي بوو، پاك و ته ميز و پوشته و په رداخ و زپ و زيت هاته پيش چاوم، ده توت نه سلنه ئه وه هر به و شاخه دا تي نه په ربه وه! چون فرياكه وت وا زوو خوي بگوري؟ له ولاخه كه دا يانگرتم،

قاچه كانم تەواو گۆت بووبوون، خۆم بەپێوه نەدەگرت، بۆیە دوو پیاو
هاتنە ژێر بآلم و بردمیانه ناو مآلیکەوه، دیار بوو «م» زۆر بەسەلیقانه،
پیش ئەوهی من بگەمە دئ، هەموو شتیکی نامادە کردبوو.

بەچرپە بە «م» م وت:

– کوێیە ئێرە؟

لە وەلامدا بەپێکەنینەوه وتی:

– ئێرە بەحیساب تورکیایە و ئەم دئیەش (گەلیشمە).

تورکیا؟ زۆر لەسەری نەرۆیشتم، دیار بوو سنورمان شکاندبوو، بەلام
بەهۆی بەفرەوه میلهکانی سنورمان نەدی بوو.

زۆپای مآلەکە گرمەیی دەهات، خاوەن مآلیش خێرا خێرا، بەمەقاشێک
ئاگرەکەیی سەرەو ژێر دەکرد. هەر زوو هەستم بەتینی ئاگری ژورەرەکه کرد.

خاوەن مآل تەشتیک ئاوی گەرمی هینایە بەردەمم و لەگەل «م» دا
هەولیان دا پوزەوانەکانم – که خۆم نەمدەتوانی – لە پئی دابکەنن،
هەولێکی بی سوود بوو، بەهیچ جۆرێک دانەدەکهندرا، خوری پوزەوانەکه
چوو بوووه یەك، که ناچار بووم، داوای چەقۆیەك بکەم، بەلام خاوەن
مآل وەك پیاویکی دنیا دیدە، که زۆر لەو بابەتەیی منی دەیبییت وتی:

– یەك سەعاتی تر پوزەوانەکانت وشک دەبنەوه و بەئاسانی
دادهکەندریین. حەیفە، ئە هیچە، مەیاندرینە.

ئەو شەوه زۆریەیی خەلکی دئ هاتنە لام، هەمووشیان، گەلیک بەو
کارەمان سەرسام بوون، یەکی لە دانیشتوانی گوندەکه وتی:–

– ئیمەیی گوندی لەگەل ئازار و سەختیدا پەرورده بووین.

ئیشارەتی بۆ «م» کرد و پووی کردە من .

– ئەوا ئەو قەيناكە... خۆي كوپى ئەم ھەردوو كىتوھە... ئەي توخت بۇ تووشى ئەم گىرمە و كىشەيە كرد؟

خەريك بووم وەلامى بدەمەوھ كە «م» بەشانازىيەوھ وتى:

– ھەقالىشمان پىشمەرگەيە.

كە دانىشتووان زانىيان پىشمەرگەم، ئىتر ھىچ سەريان سوورنەما. كەسنىك بېتتە پىشمەرگە ئىتر سل لە شاخ و كىو و سەرما سوئلە و نارەھەتى ناكات، ئەوھ بەلگە نەويست بوو.

خەلكى ئاوايى يەك لە دواي يەك بەجىيان ھىشتىن. خانمى مال، شوربايەكى گەرمى بۇ ھىناين. يەك دوو كەوچكم خوارد. ئەگەرچى لە سەرتاسەرى ئەو پوژەدا – جگە لەو پارووه پەنيرەي كە پىشوازي كەرانم بۇيان ھىنام – ھىچى ترم نەخواردبوو، كەچى ئەوھندەم بۇنەخورا. بەرپادىيەك خاوەن مائەكە بە سەرسوورمانەوھ تىي پوانىم و وەك ھاندانىك وتى:

كەسنىك لەم زستانە سەختەدا، كىوئىكى وا وزە بەزىنى لە پوژىكى وا سەرما و تووشدا بېرىپىت، چۆن وابەقەدەر چۆلەكەيەك نان دەخوات؟

وەلامم پى نەبوو. داواي لىبوردم لى كرد، رادىويەك كە لە نزيكەوھ دانرابوو سەرنجى راکىشام، دەستم دايەوھ، بەپەلە مىلى رادىوكەم گىرا، ھەوالەكانى ئىزان و خويپشاندانى خەلكى دژى پزىمى شا، لە ھەموو ئىستگەكانى جىھان باس دەكران و سەرەتاي كوتايى پزىمى گەندەلى شاي شايان بەپرونى رادەگەياند، ھەموو جموجۆلەكانى خەلكى راپەريو و خرۆشاوى نىو ئىزان، ھەر ئەوھيان دەسەلماند، كە عەرشى دوو ھەزار و پىنج سەد سالى كوروشى كە بىر – ئىتر مەحائە بتوانىت بەردەوام بيت!

خەويكى قورس تىنى بۇ ھىنام، ھەوالە دلخۆشكەرەكان و وزە ھىنەرەكانى نىو ئىزانىش ھىرشى وەنەوزمى بۇرپانەدەگىرا، پىلوى

چاوهكانم بهئەزىهت بۆ ھەلدەبەردرا، لەو دەچوو خاوەن مائى ھەستى بەرەدەى شەكەتيم كردبەت، چونكە راپەرى و دوشەكىكى بۆ ھىنام، زۆر ھەولئى دا لەسەرى بنووم، بەلام من رازى نەبووم، تەنیا داواى بەتانییەكم كرد و ھەر لە جىئى خۆم راکشام .

«م» چراكەى كز كرد و چەند لەتەدارىكى ھاويشتیە ناو زۆپاكەو و لە سووچىكى ژورەكەدا خۆى لە لىفەيەكەو ھەرمۆلە كرد. تيشكى گرى زۆپاكە بەسەر دیواركەى بەرامبەر مەو ھەمى دەكرد.

بەيانى زو - داواى سووكە بەرچايبىك - لە دى دەرپەرىن، ئەويش لەسەر پيشنيارى «م» بوو كە دەيوت:

- ئىرە توركيايە و پياو دەبەت زۆر وشيار بەت.

بەقەراخ جۆگەكەدا سەر بەرەو خوار بووینەو، بەفر ئەو ناوھى ئەوئەندە نەگرتبوو، تەنیا پەلە پەلە، لىرە و لەوئى بەدى دەكرا، دار و دەوھەنىكى زۆر ئەمبەر و ئەوبەرى جۆگەكەى تەنبوو.

ماوھەك بەرپۆھ بووین، سەرم بۆ ئاسمان ھەلبەرى، شىن و ساف و بى گەرد بوو، تا ئەو كاتە ھەستم بەو نەكرد بوو كە چ رۆژىكى خۆشە - ھەر لە زستان نە دەچوو - چەند پىچەوانەى دويئى بوو كە سروشت، ھەرچى، تاوتىن و تواناى خۆى ھەبوو - بى باكانە - بەسەردا ھەلپشتىن.

تيشكى زىرپىنى خۆر لا پالى گەردەكانى تەنیشتمانەوھى داگرتەو، ئاوپم داپەو، شاخەكەى دويئم دى، چ ديمەنىكى ھەست فرىن و ناخ بزوين و چ تابلۆھكى بەسام و بەھەيبەت بوو، بەفرى سەر لووتكە بەرزەكان، وەك ئاويئە، شەوقیان دەداپەو و ئاوى چاويان دەبرد.

چەند مائىك ھاتە سەر رىئمان، لامان نەدا، ئەويش ھەر لەسەر پىريارى «م» بوو كە بەدەم رىگەو دەيوت:

- چاكتر وايه كه مترین كەس، لەم ناوچەى سەر سنوورەدا بمانبىنیت...

دەمەو نيوەرۆ گەيشتینه تاقە مائىك، «م» وتى:

- لىزه، لەم ماله چاوەرپم بکه. من تا دىي «گارى» دەچم. زۆرى لەسەر نەپۆيشت، لە ماله كە دايمەزrandم، خاوەن مال لەوئى نەبوو، بۆيه «م» بەكەيبانوى ماله كەى وت:

ميوان رادەگرن.

ديار بوو ناسياوى بوو، چونكە زۆر دۆستانە بەرەو پيرمانەوہ هات و وتى:

- كەرەم كەن، مالى خۆتانە.

«م» لەگەل ژنەكەدا كەمى چريەى كرد و پاشان روخسەتى خواست.

خۆم كرد بەژووردا، ماله كە يەكجار هەژار دەهاتە بەرچاو، لەسەر لباديک دانیشتم، لای خواروومەوہ پارچە بەرەيهكى شپەلەى، كون كون، راخرابوو كە بەئەزىت لەگەل زەوييه كەدا جيا دەكرایەوہ.

كەيبانوو كەوتە گەرم كردنى زۆياكە و منيش شانم دايه سەر سەرينيک و نانیشكم لى دادا، هەستم دايهوہ گەشتەكەمان و ئەو دەرديسەريانەى تا ئەو كاتە هاتبووہ رینگەمان، قسەكانى دوينى شەوى ناوايى «گەليشم» دەهاتەوہ ياد كە دەيانوت: چۆن توانيوتانە ئەو شاخە ببين.

ژنەكە چايەكى نايه بەردەمم، سەرنجى ژوورەكەم دا، بنمىچەكەى بەدووگەل رەش دا گەرآبوو، دەستىك نوين لەسەر سندوقىكى كۆن هەلچنرابوو، بەجاجمىك. كە لەو دەچوو زۆر لە كۆنەوہ نەشوراييت، نيوەى داپۆشرابوو، چەند كۆولەكەيهك، بەديوارەكەى بەرامبەرمەوہ ناويزان بوو. نايتىكى قورئانيش كە لەبەر شپى و كۆنيسى، نەدەخويندرايهوہ لە ژيريهوہ، بەبزمار، چەسپيندرابوو. بەدەم چا خواردەكەوہ ويستم بابەتى دەمە

تەقئىيەك دابمەزىنىم، بەلام ھىچى وام بەخەيالدا نەدەھات، بۆيە زياتر خۆم
سەرقالى چا خواردئەوھەكەم كرد، كە ژنەكە بى ئەوھى سەيرم بكات وتى:

- خەلكى كى دەرى ؟

زۆر خۆشحال بووم كە پەردەى بىدەنگى دپىندرا، وتم: خوشكى... من
خەلكى ئەوديوم!

بەئاوازىكى سەرسوورماوييەو، بى ئەوھى سەر بەرز بكاتەوھ وتى:

- كام ديو... برا؟

پاستى دەكرد، ئەو شوئىنەى لىى بووين نزيك ھەردوو سنورى عىراق و
ئىران بو، بۆيە وھەك پوونكردئەوھەكە - زياتر بۇ داھۆشىنى نەشارەزاييم
- وتم:

- خوشكم... ديوى عىراق.

ئىتر ژنەكە قروقە پى لى كرد و ھىچ لەسەرى نەپۇيشت، پيالە و
قۇرييەكەى گرد كردهوھ و لە چا و ن بوو.

جاريكى تر كە وتمەوھ بىر كرددئەوھ، ئەمجارەيان بىرم لە پىنگەكەى
بەردەممان دەكردەوھ. پى زەحمەت - لاي من - تەنيا گەيشتن بوو
بە «شەمزينان»، چونكە لەوھو دوا، بۇ شارە گەرەكان، پىنگەى ئۆتۆمبىل
ھەبوو.

ئەوھەندەى نەبرد ژنى مائەكە ھاتە ژورى، سىنەيەكى بەدەستەوھ بوو
لەگەل بپى نان و دەورييەك ھىلكە و پون.

زۆر سوپاسى ژنەكەم كرد، زۆرىشم برسى بوو، بۆيە بى سى و دوو تىى
نىشتم.

دەستم لە خواردئە كە دابوو كە «م» خۆى كرد بە ژووردا، ئەمجارەيان
تەواو خۆى گۆپى بوو، خەريك بوو، ئەيناسمەوھ، جلە كوردىيەكانى لەبەردا

نەبوو، لەباتی قەمسەلە و پانتۆلیکی پۆشیبوو، کاسکیتیکی ئینگلیزی چرچ
و لۆچی لە سەر نابوو. زۆر بەسەر سوورمانەوه، تیم دەروانی بۆیە وتی:

– چییە؟ سەیری جلەکانم دەکەیت؟ کەمێک راوەستا و دەستی بۆ
کاسکیتەکەمی سەری ڕاکێشا و وتی:

– لێرە بەدواوە جلی کوردی ناخوات دەبێ جلی ڕەسمی بپۆشین.

«م» راستی دەکرد، هەموو کەسێک لە تورکیا – بەپێی فەرمانی ئەتاتۆرک
– دەبوایە چاکەت و پانتۆلی بپۆشبا. لای ئەتاتۆرک و ابوو کە جل
گۆڕین دەتوانی و لات پێش بخات و پەییوەندییە کۆمەلایەتیەکانیش
بگۆڕیت و بەرەو ئاستیکی دی بەریت!

هەرچەندە بەنیسبەت کوردستانەوه، مەبەست پێشکەوتن و گۆڕینی
پەییوەندییەکان نەبوو، بەلکۆ مەبەست تەنیا نیشاناندانی ڕەگەز پەرسەتی
شۆقینیەتی خۆی بوو، گەر نا، ناچار کردنی دیهاتی و شوان گاو، لەو
ناوچە سەخت و دوور دەستانەدا، بۆ پۆشینی «چاکەت و پانتۆل»، تەنیا لە
گالته و مەسخەرە پێ کردن، زیاتر هیچی تر نەبوو. دیمەنیکێ تەواو
نەگونجاو دلتەزین بوو، کاتیکی کە پیاو، شوانیکێ نەخویندەواری
قوربەسەری بەچاکەت و پانتۆلیکی، هەمە ڕەنگی، شەرەوه دەبینی، هەر کسبە
لە جەرگییەوه دەهات.

لەگەڵ «م» دا کەوتینە ڕێ، هەستم کرد کە تەواو لاریی دەگریت، بۆیە
وتم:

– ئەم ناوہ هیچ مەترسیی هەیە؟

بێ ئەوەی ناوڕۆم لێ بداتەوه وتی:

– ئەی چۆن، ئەم ناوہ پڕە لە قەرەقوول (*)

(*) مەخفەری جەندرمە.

سەيرى كردم، زەردەخەنەيەك گرتى و وتى:

– بەشۆيىنكىدا دەريۆين كە تووشيان نەبين...

«م» دەيوست لە پيشدا بمبات بۆ ديبەكەى خويان و لەوئى جلهكانم هئى بگۆرئى. ئەوئى باش بوو برادەريكى خۆم، كە لەو ريگەيەوه گەرابوووه بۆ كوردستان، جلهكانى خۆئى لەوئى بەجئى هيشتبوو.

دەمو ئىوازئى گەيشتىنە دئى «گارئى»، باوكى «م» پيشوازيبەكى گەرمى كردين، خواردنئىكى سەريپيمان خوارد و پاشان خۆم گۆرئى. «م» سەرنجى دايە جلهكانم وتى:

– ئىستا كەس نازانئيت كە لەو شاخ و داخهوه هاتووئيت...

لە مائەكە دەريپەين، تاريكى بائى كيشا بوو بەسەر ديدا، خەلكى زۆر بەدەرەوه نەبوون ئوتومبئيلئىك لەسەر سووچى مائەكە پراگيرا بوو «م» چرپاندى بەگوئىمدا:

– بەرەو شەمزينان دەمانبات...

ئوتومبئيلەكە پئى شەمزينانى گرتە بەر. ماوهيەك بوو بەرپئوه بووين. «م» بەئەسپايى پئى وتم:

– پيش شەمزينان دادەبەزين. كۆنترۆئى سەريازى هەيە... لە لۆفەكانى پيش شەمزينان دابەزين، بەلاى راستدا لامان دا و چەند گردۆلكەيەكمان برئى. تاريكى هەلگەرانى بەسەرگرەكاندا سەخت كردبوو، بەلام شارەزايى «م» لەو شەوه ئەنگوستە چاوهدا سەرسوورەينەر بوو. بەسەرگردىكىدا سەركەوتين و كاتئى داگەراين گلۆپەكانى «شەمزينان» لە بەردەمماندا بوو، «شەمزينان» ئەوئەندە گەرە نەبوو وەك بەخايالمدادەهات، شارۆچكەيەكى خنجيلانە كە كەوتبووه ئىوئەند كۆمەئى شاخى سەختى پووتەوه كە بەفر لووتكەكانى پۆژەلاتى داپۆشيبوو. وردە وردە سەر بەرەو خوار پيمان كرد

تا گەشتىنە گەرەكەكانى پۇژھەلاتى شار، ئەوسا بەئاشكرا سەربازگەيەكى يەكجار گەورەم بەدى كىرد، قوللەي پاسەوانى دەورى سەربازگەكە بەئاشكرا دەبىنرا، پېرۇژىكتەرە بەھىزەكان سەرانسەرى دەورى شارەكەي پۇشن كىردبووہ.

«م» لىم نىك كەوتەوہ و ئانشكىكى تىوہژاندم.

– بەزوتىن كات دەبى لہ بەرچا و پۇشنيابىي پېرۇژىكتەرەكان ون بين دەنا تەقەمان لى دەكەن...

ھەنگاۋەكانمان گورج تر كىرد و خۇمان خزانە نىو يەكەمىن كۆلانەوہ، چىراي ئەلەكتىرىكى كۆلانەكان كىزكز دەسووتان، كەس بەدەرەوہ نەبوو، ھىچ جموجۇلىكىش لہ و ناوہ دا بەدى نە دەكرا. لہو دەچو سەرما تىكپىراي خەلكى شارەكەي خزاندىقتە ژورەوہ، چونكە تەنانەت ورتەيەكىش نەدەبىسترا.

بەچەند كۆلانىكى بېچاۋپىچى پىر لە قور و لىتەدا، بىدەنگ دەپۇشتن كە «م» لہ ناكاوئىكدا لہ بەردەم خانوۋەيەكدا راۋەستا. سەپرىكى ئەملا و ئەولاي خۇي كىرد و وتى:

– ئەم سەرما و سۆلەيە بۇ ئىمە گەلىك لەبار بوو. سەپىر، لہ سايەي خواۋە كەس نەيدىن.

لە دەرگاي مائەكەي دا، كاتىك دەرگا كرايەوہ، لەگەل خاۋەن مائەكەدا، كە درزىكى كىردبووہ نىو دەرگاگەوہ، چەند وشەيەكى بەتورىكى گۇرپىيەوہ، كە من ھەر ھىچى تى نەگەشىتم. چوۋىنە ژورەوہ، مائەكە پىشۋازىيەكى گەرميان لى كىردىن، ئەگەرىچى من تاكە وشەيەكىش لە توركى حالى نە دەبووم، لەگەل ئەوہشدا، ھەستم كىرد كە مائەكە تەواۋ مىۋان دۆست بوون. «م» ھەر زوۋ تىي گەياندن كە من لە توركى ناگەم، بۆيە لەگەل مندا

بەكرمانجى دەدوان، كەچى لە ناو خۆياندا ھەر بەتوركى بەردەوام بوون،
 ئەو شەو لە مائە ماينەو، «م» ھەر لەگەل كورپى خاوەن مائەكەدا
 سەرگەرمى دەمەتەقى بوو، جاروبار ھەندىك لە قسەكانيان بۆ تەرجومە
 دەكردم. ئەو ھەندەى من حالى بووم، كورپى خاوەن مائەكە دەيوست بەيانى
 ئوتومبىلنىكىمان بۆ پەيدا بكات و بەرەو شارى «گەشەر» پەوانەمان بكات.
 كورپى خاوەن مائەكە كە گەنجىكى (۲۰) سالان دەبوو. پرووى تى كردم و
 وتى:

– تازە ئەمشەو ھىچ بەم پەلە پەلە ھىچ پەيدا نابىت، سبەينى ھەول
 دەدەين ئوتومبىلنىك پەيدا بكەين.

سەيرىكى «م»ى كرد و پاشان بەردەوام بوو.

– زۆر ھەز دەكەم چەند رۆژنىك لامان بىمىننەو ھەندى لە
 ھاوړپىيانمان ببينن، چونكە لام وايە، ئەوانىش تامەزرۆى دەنگوباسى
 شوپشى نوئى كوردستانى عىراقن؟.

بەلاچا سەيرى «م»م كرد، ئەو پشتى لە گلۆپى ژوورەكە بوو، بۆيە ھىچ
 جوولەيەكم لە سەر وچاويدا، كە رەنگدانەو ھى. ئەرى يا نەرى بى بەدى
 نەكرد.

خۆشحالىيى خۆم بۆ پيشنيارەكەى نیشان دا و وتم:

– من ھىچ پەلەم نىيە و تەواو نامادەم، كەى دەخوازن، باسى شوپش و
 كوردستانى ئەودىوتان بۆ بكەم، دەيكەم.

كورپى خاوەن مائەكە گەشكە گرتى و وتى:

– سبەينى دوو ھاوړى دىنە لاتان.

سەرى رەزامەندىم بۆ لەقاند. ئەو شەو تۆزى باسى لای خۆمانم بۆ كرد

و هاوکات سەرسووپمانی خوۆشم لە تورکی ئاخاوتنی نیو مألیمان نیشان دا.

کۆرپەکه پشتگیری بۆ چوونەکانی منی کرد و وتی:

– هاوڕێ، تۆ نازانیت چەند دەرەندەن لەسەر بچووکتەری شت بیانوو بەپیاو دەگرن.

کەمێک ڕاوەستا و پاشان هەستایە سەر پێ و پەردە ی سەر پەنجەرە ی ژوورەکە ی هینایەوه یەک و بەردەوام بوو.

– بەتایبەتی بەدانیشتووانی «شەمزینان». ڕەنگە خوۆت هەرزوو هەستت بەو سەربازگە گورەیه کردبیت، کە خوۆی بەتەنیا لە نیوێ شارەکەمان گورەترە، زیندە ڕۆیی ناکەم، گەر بێتو، بلێم ژمارە ی سەرباز و کارمەندانی سەربازگەکە و سیخور و چلکا و خوۆرانیان، ڕەنگە، لە ژمارە ی دانیشتووانی «شەمزینان» زیاتر بن.

خوۆشم هەستم بەو راستییە کردبوو کە سەربازگەکە ی «شەمزینان» یەکجار گورە بوو. ڕژیمی تورکیش، وەک داگیرکەر، لەگەڵ خەلکی کوردستاندا ڕەفتاری دەکرد، گەر نا ئەو هەموو سەربازگە و قەرەقوول و ژاندرمە و پەبیه چی بوون، کە لەو ناوچە شاخاوی و دوور دەستانەدا، قوتی کردبوونەوه.

زۆری ترمان قسەکرد تا باویشکە یەک لە دوا ی یەکەکانی «م» بەناگای هینایەوه و کاتی نووستنی بیرخستینەوه.

بەیان ی دوا ی بەرچایی، دوو هاوڕێی ڕیکخراوی «کاوه» هاتنە لام. دەربارە ی وەزعی خوۆیان گەلێک دوان، سەبارەت دۆخی ناھەمواری کوردستان زۆر راستییان خستە پێش چاوم. ئەگەرچی ڕژیمی «ئىجاقىد»، دەسلەت ی سیاسى لە «ئەنقەرە» دەبرد بەرێوه و لە بەرچاوی جیھان،

به تايبه تي پوژئاوا، ده می له ديموکراسی و سو سياليزم و خو شگوزه رانييه وه دهکوتا، که چی له ناوچه کوردیيهکاندا، دهسه لات هر به دهست عهسکه ره وه بوو. هیچ نيشانه يه کی ديموکراتی و پوژمی مه دهنی له ناوچانه دا، به دی نه ده کران و کوردستانيشيان نوقمی داوکه وتوو یی کرد بوو. دیاره هر نه وه ش وای له رنکخراوه کوردیيهکانی نیو تورکیا کردبوو که خه باتیان نهینی و چالاکی سیاسیان ژیرزه مینی بیت.

دهریاره ی کوردستانی عیراق پرساری زوریان کرد، نه وه ی به لای نه وانه وه گه لی سهر سوور هینهر بوو، نه وه بوو که چون نیمه ی کوردی عیراق دوا ی تیکشکانه گه وره یه، توانیومانه جاریکی تر، دهست بدهینه وه چهک و سهر له نوی خه باتی چه کرداری بهریا بکهینه وه.

دهمه و نیوهر پو جیيان هیشتین و له خوا حافیزیدا وتیان:

– نیواری دوو برادهری تر دین و مهسه له ی رهوانه کردنیان بو شاری «گه فیه» ریک دهخه ن.

نه و پاش نیوهر پویه له گه ل کورپی خاوه ن ماله که و «م» دا که وتینه وتوو یژ. من باری سهرنجی خو م دهریاره ی دیارده ی زیده چه پره ویی زور له رنکخراوه سیاسییهکانی کوردستانی تورکیا نیشان دا. کورپی خاوه ن ماله که دهیویست پاساو یک بو نه و بان – چه پیه ی نیو خو یان بدوژیته وه، به لام سهرکه وتوو نه بوو، وه لامهکانی و ره تکر دنه وهکانی، بی نه زموونی و ناستی سیاسی تهکی – به لام دلسوژی – نهواند.

پوژمی تورکیا به و سیاسته سهرکو تکه رانه ی که له ماوه ی زیاد له نیو سده پهیره ویی ده کرد، وای له خه لکه که و رنکخراوه کوردیيهکان کردبوو، که نه وانیش، داواکانیان و نامانجی رنکخستهکانیان دور له واقع دابریژن. خه باتیان زیاتر له کار دانه وه یه کی دژ به زولم و زور ده چوو، وهک، له وه ی پرگرامیکی سیاسی گونجاو بیت که داها توویه کی روشن بو گه له که یان

دهسته بهر بکات، چونکه زۆر بهی پڼک خراوه کان نه گهرچی تورکيا
نه نداميکي گرنګ و چالاکي ناتوش بوو، زور دژ به سوځيهت بوون، نه و
دهيانويست سوځياليزميکي نوځ، له جيئي نه و سوځياليزمه، له ولاتيکي
ژير دهستي وهکو کوردستاني تورکيا دابمه زرينن!!

دهمه و نيواره له ده رگا درا، به نيگه رانييه وه سه يري په کترمان کرد، کوپي
خاوهن ماله که راپه پي و درزيکي خسته په رده ي سره په نجره که و پاش
ساتي ناوپي لي داي نه وه و به زرده خه نه يه که وه که نوقمي سره که وتن بوو
وتی:

– برادران!

گورج خومان گرد کرده وه و له به رده م ده رگاي ده ره وه دا، کوپي خاوهن
ماله که، خواحافيزييه کي گهرموگوپي لي کردين و داوای سره که وتني بو
کردين و نيمه ش دواي نه و دوو برادره که وتين. نه وه ي له سه رتا دا
سه رنجي راکيشام سيمای سه ير و سه رسوورهيته ري نه و دوو برادره بوو.
يه کي کيان سه ري پاک تاشي بوو، به لام به پيچه وانه وه ريشيکي دريژي
هيشت بروه وه، نه وي تريان سميلي تاشي بوو، چند خاليکي ده ستردي
له سه رپرومه ته کاني وه که نه کته ريکي سه رنه که وتوو نه خشانده بوو، سه ره پاي
نه وه ش چاويلکه يه کي ره شي له چاو دابوو نه گهرچی پوژ به ره و
پوژناو ابونيش ده جوو.

له وه ده جوو نه و خو گوپينه يان، به و شيوه زه قه، که مروقي نه شاره زاش
هه ستي پي ده کرد، بو نه وه بوو بيت، که به و کاره يان هه لده ستن – نه و يش
په يدا کردني تو تومبيله – نه ناسرينه وه!

نه وان يه که به دواي يه کدا و نيمه ش به دواياندا، ده رويشتين سه ر سافه که يان
خيړا خيړا ناوپي لي ده داي نه وه و هه لوځسته يه کي ده کرد و به سه ري په نجره
نامازه ي بو برادره که ي ده کرد و نه و يش به ده وري خو ي، به شيوه يه کي

میکانیکی، دهقاودهق پهفتاری دهکرد. ئهوان مهسهلهکهیان زور بهگهوره گرتبوو، ههلسوکهوتیان پیاوی دهخسته پیکهنین و منیشی تهواو دلخورت دهکرد، بویه زیاتر خووم له «م» نزیك کردهوه و بهچرپه پیم گوت:

- گهر ئهمانه ئهوا رینماییمان بکهن، بیگومانم تووشی بهلایهکمان دهکهن.

ئهو جوهره پهفتارهی ئهوان، ههر دهبووه مایه‌ی سهرنجراکیشانی خه‌لکی، بهلام سویاس بو خوا، کولانهکان ئهو سهر له ئیوارهیه هینده خه‌لکی پتیه نه‌بوون. ته‌نیا یه‌ک دوو که‌سمان هاته‌پری، ئهوانیش له‌بهر سه‌رما، کاسکیته‌کانیان تا سه‌رچاویان راکیشابوو، ملیان کور کردبوو و مل پیچه‌کانیان له‌دهمولوتیانوه ئالاندبوو، بهلاماندا تی ده‌پهرین - وه‌ک ههر هه‌ستیان به‌بوونیشمان نه‌کرد بی‌ت - تارمایی ئاسا له‌به‌رچاو غه‌یب ده‌بوون. کاتی‌ک گه‌یشتینه‌ماله‌کانی رۆژئاوی «شه‌مزیان»، ده‌وربه‌ر ته‌واو تاریکی کردبوو، له‌په‌نا که‌لاوه‌یه‌کدا، رینمایی که‌رانمان رایان گرتین و خو‌یان له‌چاو ترووکانی‌کدا، تاریکی قوتی دان.

له‌په‌نا دیواری پووخاوی که‌لاوه‌که‌دا هه‌لترووشکام «م» ههر به‌پتیه بوو. سهرنجی ئه‌ملاو ئه‌ولای ده‌دا. لیم پرسی:

- چ پتویست به‌م دوو براده‌ره‌ بوو، مه‌گه‌ر خو‌ت خه‌لکی ئه‌م ناوچه‌یه نیت؟.

سه‌ری ره‌زامه‌ندیی له‌قاند و له‌ژیر لێوه‌وه‌تی:

- با چو‌ن نا، به‌لام ئه‌وان خو‌یان چه‌ز ده‌که‌ن... چه‌ز ده‌که‌ن خزمه‌تی‌کت بکه‌ن!

هیچ له‌سه‌ری نه‌رۆیشتم، هه‌ردووک بی ورته‌چاوه‌پوان بووین، شوپنه‌که‌مان مه‌ترسیدار بوو، چونکه‌ هه‌رکه‌سه‌یک له‌ویدا به‌دی بگردینایه

گومانی لى دەرکرىن، لەو دەچوو خۆمان حەشار دابىت و لە بوسەدايىن،
بەلام تازە... تازە ناچار بووين.

ماوھىەك، بە بىدەنگى، لەو شۆينەدا بووين، كاتىك گۆنمان لە دەنگى
ئوتومبىلىك بوو، كە لىمان نزيك دەكەوتەو، كە راوھستا، يەككە لە
برادەرەكان بەھەلە داوان بەپىرمانەوھەت و بەھەناسە بركۆوھ پىي وتىن:
ئۆتۆمبىل... ئۆتۆمبىل... نامادەيە.

كە لە كەلاوھەكە ھاتىنە دەرەوھە و بەدەورويشتى خۆمدا روانىم، ھەر بىروام
نەكرد. گەلابەيەك ھەستابوو، چەتد كرىكارىك لە پىشتى گەلابەكەدا بەپۆوھ
راوھستا بوون.

بەسەر سووپمانەوھە بەبرادەرەكەم وت:

ئا ئەمەيە... ئۆتۆمبىلەكە؟!

ئەو ھىچ ورتەي نەكرد، ھەر بەدەست ئاماژەي بۆ ئۆتۆمبىلەكە دەكرد.
بەدەنگىكى لەرزۆرکەوھە وتى:

بەلى... بەلى... ھەقالان... بەپەلە سوار بن تا كەس نەيدىون!

زۆ شلەزابوو، دەنگى لەرزۆك و گىرېبوى رادەي نىگەرانى و بى سەبرىي
نیشان دەدا.

كە لە ئۆتۆمبىلەكە نزيك كەوتمەوھە، بەبرادەرەكەي تریانم وت:

چۆن وا وا بەئاشكرا بېزىن، نازانى ئىمە قاچاغىن.

ئەويش ئەوھەندە پەشوكابوو كە لەوھە نە دەچوو ھەر گۆيشى لە قسەكانم
بىت. ھەر سەبرىي ئەملاولاي خۆي دەكردو ھەك فەرمانى سەربازى بدات
وتى:

خىراكەن... درەنگە... سوارىن... سوارىن. كرىكاران و شوفىرى گەلابەكە

به سهرسامییه وه تییان دهر وانین و لهم کهینوبه یته تی نه دهگه یشتن...
له وه زیاتر خویمان دوا نهخست، دیار بوو، مشتومرمان بی سوود بوو،
به پستی گه لابه که دا هه لزناین و له ناو کریکاره کاندایم ههش به پیوه
وه ستاین.

له دلی خویدا وتم:

- کاری نهینی ههروا ده بیت.

گه لابه که کهوته کار و براده ره کانیش - وه که زهوی قوتی دابن - له
چرکه یه که دا له بهرچاو نه مان.

ئوتۆمبیله که کهوته ری، له راستیدا ئه وه هه قالانه کاریکی زۆر
سه ریپییان کرد و ئیمه شیان تووشی دوخیکی زۆر ناله بار کرد، له لایه که
سه رمای پستی گه لابه که پیای ده ته زان و له لایه کی تریشه وه سوار بوون
بهو شیویه هیچ سه لیه یه که و لیزانینیکی به خویه وه نه ده نواند.

له پستی ئوتۆمبیله که دا هه لته که هه لته کمان بوو، سه رنجم دایه
کریکاره کان، هه موو له سه رما شین و رهش داگه را بوون، ریشیان هاتبوو،
به چاکهت و پانتۆله کورت و کویر و چلکنه کانیا نه وه ئاستی هه ژاری و
نه بوونیانی، به زهقی، راده گه یاندا. یه کیکیان لیم هاته پیشه وه و به دهنگی
به رزوتی:

هافالۆ... خه لکی کی دهری؟

زۆر سه رم سوورما، چۆن، به چیدا، زانی خه لکی لای نه وان نیم،
به جله کاندایه که زۆر تازه بوون، به سه روسیما و هه یته تمدا یا به سوار بوونی
نا به دلی پستی گه لابه که دا؟ نازانم، له گه ل ئه وه شدا زۆر به کورتی وتم:-
ئه ویدیو... ئه ویدیو.

ئاوازی وه لامدانه وه که م به کورتی و بی سه بری بوو، هیچ مؤله تی

پرسیاری تری نەدەدا، بۆیە کریکارەکه بەسەرسامییەو تینی پوانیم و پاشان پووی وەرگێژا و هیچی تری نەگوت، منیش ھەر بۆ ئەوێ نەکو پرسیری ترم لێ بکا خۆم بەسەیری شاخەکەئێ ئەوبەرمانەو خافلاندا.

سەرما و بای توندی پشتی تومبیلەکە تینی بۆ ھێنام، بۆیە بەچیچکانەو دانیشتم و ویستم پال بەدیواری گەلابەکەو، بەم کە «م» بەتوندی شانی راوہشاندم و ئاگاداری کردمەو کە ئەو کارە نەکەم. قەراغ و لیواری و زەمینی گەلابەکە یەکپارچە قور و لیتە بوو، بۆیە بەناچار ی ھەستامەو سەری و خۆم بەنارەزایی دایەو بەر تەوژمی ھەوا ساردەکە. شاخی پوژئاوای شەمزینان سەرپای بەفرگرتبووی و تەنیا پئی ئوتومبیلەکان رەش دەچوو و ئەویش تا زیاتر سەر دەکەوتین بەفر و بەستەلەک دای دەگرتەو.

دەستم - لە سەرما - خستبوو ناو گیرفانی پانتۆلەکەم و دەموست تەوازی خۆم تاقی بەمەو کە لە ناکاودا ئوتومبیلەکە لە کار کەوت و لە جیی خۆی راوہستا. شوفیرەکە ھەرچی ھەولێ دا بیخاتەو کار، بەلام بی سوود بوو.

لەگەل کریکارەکاندا دابەزین و دەستەوہستان دەمانروانییە ئوتومبیلەکە، شوفیرەکە داوای لێ کردین، کە بەھەموومان، پال بنین. ھەولێکی بی بەر بوو، ئوتومبیلەکە یەک بست لە جیی خۆی نەبزوا.

بی ھیوا و سەرزەنشتکەرانی دەمروانییە «م» ئەویش بی ئومیدانە دەستی نابوو ژیر چەناگەئێ و لە نیگای چاوہکانم پای دەکرد.

کەس نەیدەزانی چی بکات، شوفیرەکە ھەر بۆ دلنەوایی ئیمە دابەزی و وتی:

- بەشکو ئەمە خوایە ئوتومبیلێک پەیدا ببیت و بەرەو «گەقەر» بتانبات.

چراکانی شەمزینان، لەو بەرزایییەوه، بەئاسانی، بەدی دەکران. چەند توپەلە رۆشنایییەک لە دۆلەکی خوارمانەوه، لێرە و لەوئ دەبینران، کریکارەکان هەندیکیان لە نزیک ئۆتۆمبیلەکهوه هەلترووشکا بوون، شوفێرەکش هەر بۆ نیشاناندانی هەستی بەتەنگەوه بوونی، بۆنیتی ئۆتۆمبیلەکی هەلدایهوه و سەری بەناو مەکینەکهدا شۆپ کردەوه. «م» هەر بۆ ئەوهی لە پرسیار و تانوت و سەر کۆنەى من رزگاری بیت، چوبوووه تەنیشت شوفێرەکهوه خۆی - لە هیچە - سەرقال دەکرد.

سەرم هەلپری، رۆشناییی چرای ئۆتۆمبیلێک، لە ژورمانەوه، تیشکی بەسەرماندا دەپرزاند و لە ناو تەمی ئاسماندا بزر دەبوو.

چراکانی، جاروبار، لە پێچ و لۆفەى شاخەکهدا، دیار نەدەمان، وردە وردەش وپەى ئۆتۆمبیلەکه دەهاتە بەر گوی و ترس و سامی ئەو بی دەنگییەى نیوان خۆمانی دەپوانەوه و هیوای نویی دەخستە دلمانەوه، که هەرنەبی، لەسەر ئەم شاخە، بەجی نامینین و رەق هەلنایهین. لە دلی خۆمدا وتم:

«هەرنەبی دەمانگێریتەوه بۆ شەمزینان»

«م» بەخۆشحالییەوه هاتە لامەوه وتی:

«خوامان لە پشته!»

هیچ وه لام نەدایەوه، لە راستیدا پەست بووم لێی

ئۆتۆمبیلەکه لە ماوهیهکی کورتدا گەیشته لامان. جیبێکی کورت بوو. تەنیا شوفێرێکی تێدا بوو. جیبەکه وهستا و شوفێرەکه هاتە خوارى و یەکسەر کهوتە هەوال پرسینی شوفێرەکه مان، دیار بوو ئاشنای یەکتەری بوون. بری قسەیان پێکهوه، بەتورکی، کرد و چەند جارێک ئاماژەیان بۆ سەر لووتکەى شاخەکه کرد.

به پهله به «م» م وت:

«فريابكه وه و به شكو ئهم شوفيره رازى بكهيت كه تا «گه قهر» مان به ريت؟»

«م» خهريك بوو قسه بكات كه يه كسه ر پيم وت:

«چه نديش داوا دهكات دهيده ينى...»

«م» ههروهك چاوه رپي ئه وه فرمانه بووي، راسته وخو چوه لاي شوفيره كه و له گه لي كه وته دهمه ته قى. كابر اي شوفير ئيشارته ي بولاي خواره وه مانه وه، كه شه مزينان بوو، ده كرد و «م» يش ئامازهي بو لاي، سه روو ده كرد كه رينگاي «گه قهر» بوو جي به كه رووي به ره و گه قهر وه رگي را، (م) ته واو به خو شحال ييه وه كه سه ركه وتنى لي ده تكا.

وتى:

«هه رچونيك بيت قه ناعه تم پي كرد فه رموو با سوار يين...»

كرتكاره كان به چاوي گومانه وه تيان ده روانين. يه كيكيان كه له هه موويان زياتر شين هه لگه را بوو، سه ركي نار ه زايبي له قاند و له بهر خويه وه هه ندي پرته و بولهي كرد. گومانم له وه دا نييه كه جنوي دابي يا، به لاي كه مه وه، وتبيتي:

«ئه و پويشته و په رداخانه له هه موو شونيك هه ر جيمان دي لن»

جي به كه سه ره و ژور كه وته ري. من له نيوان شوفيره كه و «م» دا، دانيشت بووم. به كوردي به شوفيره كه م وت:

«ماوه ي نيوان «شه مزينان» و «گه قهر» چه ند ده بيت؟»

شوفيره كه به سه رسوور مانه وه سه يري كردم و وتى:

«هه ر سه د كيلومه تريك ده بيت»

منیش ھر بۆ دروست کردنی بابەتیکى وتووێژ وتم:

«یانى يەك كاتژمێر»

شوفێرەكە، بى ئەوەى سەیرم بکات، زۆر بەکورتى، كە لەو دەچوو
نەیه ویت زیاتر لەسەرى برۆین وتى:

«نەخێر، سى كاتژمێر»

نەمکرده مشتومر لەگەڵیدا، ئەو خۆى شارەزا بوو. ئەو ڕینگە سەختە،
بەشەو، بەناوەراستى زستان و بەویەفرە خەستە، گومانى لە وتەکانى شوفیر
دەبرى. ئەو حساباتەى من بۆ جادهیەكى قیرتاوى تەخت و لە ناوەراستى
هاویندا دىگونجا، نە بۆ ئەم شاخ و داخە ڕژد و دوور دەستە.

بەلاچاو سەیرى شوفیرەكەم کرد، و لاخدارەكەى ڕى (سەردەشت)م
بیركەوتەو كە دەیوت: (بەشەو، لە ڕینگە ڕۆشتندا، قسە جازى نییە بۆ ڕیبار).
سەروپۆتەلاكى توند و هیلاكى ئەمیش ھر ئەو پاستییەى دەركاند.

قاچاچى بەولاخ بێت یا بەئۆتۆمبیل ھرەمان ڕەفتار دەنوینى.

جیبەكە گەیشته سەر لووتكەى شاخەكە و لە داگەپانیدا وام دەزانى بەرەو
تەختایى دەڕۆین كەچى بەپێچەوانەى بۆچوونمەوه، تا چاو برى دەكرد
ھر شاخ و هەلەت و گرد و ڕەقەنى بوو. لە دلى خۆمدا وتم:

“لەوه ناچیت لەم سەرزەمینە تەختایى هەبیت”

شەش مانگ لەو هەویر، كاتێك لەگەڵ سەدان چەكدار و بى چەكدا، بۆ هیژش
بردنه سەر (ق.م) یخ درابووین و ئەو ناوچانەمان تەى دەكرد دەموت ڕەنگ بى
ئەو ناوچانە هەمووى وا سەخت و تەلان نەبن، بەلام دیارە. بەهەلەدا
چووبووم چونكە ئەم ناوچەى كوردستانی ژووروو ھر هەمووى شاخ و
كێو و سەختى بوو. تەنیا ڕینگایەك كە دەهاتە پێش چاو، لەم ناوچە شاخاویبە
دا ھر ئەم جادهیە خۆمان بوو، كە ئەویش قیرتاو نەبوو.

هەر سێکمان بێدەنگ بووین، شوفێرەکە وەک هەستی بەبێ تاقەتیم کردبێ سوێچی رادیۆکەى کردووە و کەوتە بادانى میلهکەى که لهبەر خشەخش و زیکه و فیکه‌ى تیکه‌لبوونى ئیستگه‌کان، به‌توورەبییه‌وه یه‌کسه‌ر دای خست.

به‌چریه‌ به‌ «م» وت:

«هیچ بازگه‌ له‌سه‌ر ئەم رینگایه‌ هه‌یه‌؟»

ئه‌ویش به‌ده‌وری خۆى ئەو پرسیاره‌ى له‌ شوفێرکه‌ کرد که له‌ وه‌لامدا به‌گوردی وتی:

«قه‌ره‌قوول هه‌یه‌، ئەوان کاریان به‌سه‌ر موسافیره‌وه‌ نییه‌!»

زۆرم ده‌رباره‌ى ئەو قه‌ره‌قوولانه‌ بیستوو که چۆن له‌ ناوچه‌ کوردییه‌کاندا ئازار و ئەشکه‌نجه‌ى خه‌لکى بى‌ تاوان و هه‌ژاران ده‌دن و چۆن به‌سووکى ربه‌فتار له‌گه‌ڵ گوند نشینه‌کان ده‌کەن و چۆن ئاغاکانى ئەو ناوچانه‌ش چاو ترسینی جووتیاران به‌و قه‌ره‌قوولانه‌ ده‌کەن.

ئوتومبیله‌که‌ هه‌ر داده‌گه‌را، کاتێک گه‌یشه‌ بنارى شاخه‌که‌، شوفێرکه‌مان بى‌ ئه‌وه‌ى سه‌یرمان بکات، ئیشاره‌تى بۆلاى ئیمه‌ کردووتی:

“له‌و به‌رتانه‌وه‌ قه‌ره‌قوولێک هه‌یه‌”

هیچى ترى نه‌وت و له‌سه‌ر لێخوورین به‌رده‌وام بوو، له‌ راستیدا من هیچم لى‌ به‌دى نه‌کرد، هه‌رچه‌ند ملم بۆلاى په‌نجه‌ره‌که‌ى «م» وه‌رچه‌رخاند، به‌لام له‌ تاریکیى بنارى شاخه‌که‌ زیاتر هیچى ترم نه‌دى، خه‌ریک بوو پرسیار له‌ «م» بکه‌م که سیخورمه‌یه‌کى توندی تێوه‌ شاندم. سى‌ ژهن‌درمه‌ له‌سه‌ر جاده‌که‌ راوه‌ستا بوون و به‌ده‌ستیان ئیشاره‌تى راوه‌ستانیان ده‌کرد. ئوتومبیله‌که‌مان وه‌ستا. من دلم ته‌واو داخووریا. شتیکی چاوه‌پروان نه‌کراو بوو. ئەمانه‌ له‌ کوێوه‌ په‌یدا بوون.

ژندرمهكان هاتنه لاي شوفيرهكه و بهتوركي كهوتنه ناخاوتن، من فزهم له خووم بېرى بوو بهلاچاو سهيرى «م» م دهكرد نهوئيش تهواو رهنگى پهريبوو، ژندرمهكان لهگهّل شوفيرهكه بهردهوام بوون، بهلام هيچيان لهگهّل نيتمه نهوت بويه منيش زاتم دايه خووم بهئهسپايى له «م» پرسى:

«ئهمانه چييان دهويت؟»

«م» هيچ خوئى تيك نهدا، له ژير ليوهوه وتى:

«ئهمانه دهلتين نهستيره بهشانهكهيان تا سهربازگهيهكى نزيك لهگهلمان

دى!»

ئهستيره بهشان، مهبهستى، ئهفسهه بوو. يهكئيك له ژندرمهكان ئوتومبيلهكهى بهجئى هيشت و دوانيشيان بهديارمانهوه مانهوه. ههر دهمه تهقهيان بوو.

پاش چهند دهقيقهيهكه ئهفسههركه هات و يهكسهه لاي «م» هوه سوار بوو ههندئى قسهى كرد، ديار بوو سلاو بوو من ههر بئى ورته بووم و دهسته سرئكم خستبووه سهه لا شهويلگهى راستم و، به«م» پئيش گهيشتنى ئهفسههركه وتبوو: گهر قسهيان لهگهلدا كردم من وهلام نادهمهوه و گوايه تووشى دان ئيشهيهكى يهكجار سهخت بووم و بوگهقههريم دههه.

ئوتومبيلهكه كهوتهوه رئى، ههموو بيدهنگ بووين و منيش بهشيوهيهكه دانيشتبووم كه ئهفسههركه نهيدهتوانى بهئاسانى، بمبئئى. پاش ساتيك ئهفسههركه لهگهّل «م» كهوته دهمهتهقئى. نهمدهزانى باسى چى دهكهن، دلم ههزاران ختورهى جوراوجورى دهكرد، تو بلئى باسى من نهكهن، له سهركهوتنى ئهفسههركه دا تو بلئى جلهكانم -كه برئك تازهبوون- سهرنجيان رانهكئيشا بئى يا گهر پرسيارئكى لئى كردم وهلام چى بئى؟

شوفيرهكه لهوه دهچوو ههستى بهنارهحتيم كردبئى، چونكه چهند جارئيك بهئهژنو له «م» مهوه وهژاند و دهمويست تئى بگهبيئم كه بهجورئيك دابنيشئى

که ئەفسەرەکه هەر نەم بینی، چونکه جاروبار «م» له کاتی قسەکردنیدا بئى ناگا پائى دەدايهوه و مؤلەتى بينىمى بۆ ئەفسەرەکه دەرەخسان، که خوشبەختانە ئەولای نەدەکردەوه و هەر سەیری جامى پيشهوهی تومبیلەکهی دەرکرد و زۆر بەوردی - که رەنگە له ترسان بووی - له جاده قورپنەکهی که بەناستەم بەتیشکی لاوازی لايتى ئوتومبیلەکه پووناک دەبووه و بەرزى و نزمى دەرەکهت، سەرنجى دەدا.

شوفیرەکه، هەر بۆ دلنەواييم، جارێکی تر رادیۆکهی کردەوه و کهوتە بادانى ميلهکهی که دواى خشەخشیکى زۆر، لەسەر گۆرانپیهکی تورکی گیرسانیهوه.

دەنگى زولال و بەسۆزى گۆرانپييزهکه هەردوو ئەفسەر و «م» ی بێدەنگ کرد. شوفیرەکهش که دیار بوو چەندان شەوانى دووردریژی لەم رێگە سەخت و هەلەتە، بەئوتومبیلەکهی تەى کردووه، کهوتە بادانى سەرى، ئەگەرچی بزوانى سەرى بەتەواوی لەگەڵ ئيقاعى مۇسقاكەشدا نەدمگونجا، بەلام ئەم سەرى نەشەت و خوشیى هەر بادەدا.

رۆشناپیهکی بەهیز له ناکاودا تەواوی جاده و دەورپشتمانى رۆشن کردەوه و پاش ساتیک شوفیرەکه راوهستا. چەند سەربازیک لیمان هاتنە پیشهوه و سەریان بۆ ناو ئوتومبیلەکه راکیشا و کاتى ئەفسەرەکهیان دی یەكسەر قیت بوونەوه و پاشان هاتنە لای دەرگای ئەفسەرەکهوه، ئەفسەرەکهش بری قسەى لەگەڵ شوفیر و «م» دا کرد و بئى ئەوهی هیچ پارهیەك بدات یەكسەر دا بهزی.

سەربازەکان داری سەیتەرەکهیان بۆ بەرزکردینەوه و بئى ئەوهی هیچ پرسیاریکمان لى بکەن مؤلەتى رۆشتنیان داین.

هەر له سەربازگەکه دوورکەوتینەوه «م» دەستیکى بەسەر وچاويدا هینا و بەدەنگیکى بەرز وتی:

«بهخوا چاك بوو له م به لايه پزگارمان بوو»

شوفيره كه دهنگي راديوكه ي كزكرد. «م» روي كرده من و بېرده وام بوو:

«باشه گەر پرسيارنكي لیت بگردايه وه لامت چی ده بوو»

وه لامت نه دايه وه و له باتي نانيشكيكم له كه له كه ي داو نيشارتم بو
دهسته سره كه ي سرشه ويلگه م كرد بويه دايه قاقاي پيکه نين و وتی:
«باشترين وه لام».

توتمبيله كه ورده ورده رووه ته ختايي ملي دهنه و تا دههات ريگه كه
ريك ده بووه وه، دهشتيكي پانويه رين له بېرده ماندا دهر كه وت «م» وتی:

«نهمه ش دهشتي گه قهړه، به لام هيشتا ماومانه»

(م) خو ي هينا يه پيش و پرسيار ي له شوفيره كه كرد:

«به چهندي تر دهگه ينه گه قهړ» ؟

شوفيره كه ناوړي ليتمان دايه وه وتی:

«نيو سه عاتنيكي تر - نيشه لالا - دهگه ين»

پالم ته واو دايه وه. چاوم نووقاند، له راستيدا هيلاك بووم و دهمويست
گەر بو ساتنيكي كورتيش بي، سرخه ويك بشكينم.

به پتي برپاري «م» ده بوو شه وه «گه قهړ» له ماني ناسياو نيكي
بميينه وه، روري داهاتوو به رهو (دياربه كر) مل بنين.

نازانم چهنده بوو چارم ليك نابوو كه له ناكاوردا «م» نانيشكيكي توندي لي دام
و به ناگاي هينامه وه. چاوم هلبري، توتمبيله كه مان به تيژي به ناوه رپاست
جاده كه دا دهر ويشت، ثم لا ولاي جاده كه هه مووي به فر بوو، هيچ خانوو يا
ناوه داننيه كه له كه ناري جاده كه نه ده بينرا، به لام له دورره وه، هر له سر
جاده كه، لايتنيكي سوور دانه گيرسا و ده كوژايه وه. دلم داخوريا و به «م» وت:

«ئەو لايته سووره چىيە وا لە دورەوہ دادەگىرسى و دەکوژتتەوہ»؟

«م» سەرى بادا و ھەمان پرسىارى لە شوفىرەكە کرد. شوفىرەكەش بۆ دۇنيايىمان وتى:

«ھىچ نىيە. جاروبار مەفرەزەى گومرگ، لەسەر ئەم جادەيە، رادەوہستى و بۆ مالى قاچاغ دەگەرى»

كەمىك راوہستا و پاشان وتى:

«ئەوانە ھەقيان بەسەر موسافىرەوہ نىيە و ئۆتۆمبىلى بارىش نەبى ھەر راي ناگرن»

نىگەرانى تىنى بۆ ھىنام، چەند جارىك خەرىك بوو بە «م» بلىم با دابەزىن و خۆمان دووچارى سودفە نەكەين، بەلام شەرمم دەکرد و ھەروەك نەشمەويست ئەو ھەست بەدخورتىم بكا، بۆيە منىش بىدەنگ بووم و بەگومانەوہ سەيرى دىمەنەكەى بەرامبەرم دەکرد.

تىشكى سوورى لايتهكە تا دەھات ئاشكراتر دەبوو، گومانم تەواو لەوہبوو كە ئەمانە بۆ قاچاغ چى راوہستابن. پىاو گەر بىھوى قاچاغى بگرى، بۆسەى بۆ دادەنى، وا لە نىوہراستى شەقامدا بۆى ناوہستى. روم کردەوہ «م» پىم وت:

«زۆر بەگومانم، لەم لايته، با دابەزىن»

«م» پەشوكا و بوو، لەگەل ئەوہشدا قىت دانىشتبوو. وتى:

«تازە ناكرى، ھەردوو لامان بەفر و چۆلەوانىيە و ھىچ ئاوەدانىيەكەيش لەم نزىكانە نىيە»

پاشانىش رووى تى كردم، وتى:

«ھەر راشوہستىن زياتر سەرنجى ئەوانە رادەكۆشەين و رەنگە يەكسەر بىنە سەرمان»

هه ناسه يه كى قوولى هه لكيشا و پالى دايه وه وتى:

«له سهر خوا»

په ساپورتىكى عىراقىي كوون و هه ندئى نامه ي نهينى له گيرفانمدا بوون،
نامه كان بؤ لىپرسراوانى به رزى سووريا بوون و زانىارى مه ترسيدارىيان
تيدابوو، بؤيه ته واو نا نارام بووم، په ساپورت و نامه كانم ده رهينا و
به «م» وت:

«چاره سهرىكى ئەم به لايانه م بؤ بکه»

په ساپورت و نووسراوه چكلىتييه كانى لى وه رگرم و دايه ده ست
شوفيره كه و پى وت:

«له شوينىكى باشدا ئەمانه مان بؤ بشاره وه تا ده گه ينه گه قه ي»

لبادىكى چلكن كه به سهر داشبولى ئوتومبيله كه يدا (له بهر جوانى؟) راي
خستبوو، هه لدايه وه و زور به هيمنى، په ساپورت و نامه كانى له ژيردا دانا،
زه رده خه نه يه كى سه ركه وتوانه گرتى و به لئنايىيه وه ده ستى دا به سهر
لباده كه دا وتى:

«كه س گومان له م شوينه ناكات ...»

ههر سه يرى لايت ه سووره كه م ده كرد كه له ناكاودا سه رم به رزكرده وه،
ئاسوى به رامبه رمان به وه شه وه ورده ورده رؤشنايىي تىي ده زا.

سه رم سوورما، به ئەسپايى به «م» م وت:

«ئەم رؤشنايىيه چييه؟»

ئەويش ههر سه رنجى به رامبه رى خو ي ده دا و بى ئەوه ي دانىشتنه كه ي
خو ي تىك بدا له بهر خو يه وه، كه به ناسته م گويم لى بوو، وتى:

«رؤشنايىي چراكانى گه قه ره!»

تا له لايتهكەش نزيك دەبووینەو، تەمى دیمەنەكەى بەرامبەرمان زیاتر دەرپەوییەو، وردە وردە نزيك دەبووینەو تارماییى دەیان مروّف لەمبەر و ئەوبەرى رینگەكە دەرکەوتن. دلم تەواو داخوریا، پۆلیسی گومرگی چى ئەمانە ھەمووی سەریازی کۆماندۆی پر چەك و جبەبوون.

گەشتینە بەردەم لایتەكە و ئەوسا بەئاشکرا سەریازەکانمان بەدى کرد که ھەموو لە دۆخی ئامادەباشى دابوون.

شوفیرەكە ئۆتۆمبیلەكەى راگرت، دەیان (ژى-سى) ھینرایە سەریى لیمان. شریخەى راکیشانى میلی تەنگ و ھاوارى ئەفسەرى پشتى لایتەكە و ھەلمەتى سەریازەکان بۆ سەر ئۆتۆمبیلەكەمان گومانى له كەوتنە ناو بووسەبەكى سەریازییەو، برى، لولەى تەنگەکانیان له پەنجەرەى ئۆتۆمبیلەكەو لەسەر سنگمان چەقاند و سەریازىكى سى خەت بەلايتىكى گەرەى گەلى بەھیزەو، كەوتە تیشك لیدانمان. مۆلەتى ھیچیان نەداين، و دەرگای ئۆتۆمبیلەكەیان بەتوندى كردهو و بى ھیچ پرسىارىك بەراكیشان فریيان داینە خواری و لەسەر بەفرەكە، لەسەر دەم، پالیان خستين. بەكۆك لە سەریازەکان قوناغە تەنگىكى بەھیزی له پشتم دا و دوو سەریازى تریش ھەریەكەو، دەستىكیان گرتم و لە پشتەو كەلەپچەیان كردم. دەم لە بەفرەكە چەقى بوو، ھەستم بەساردى بەفرەكە دەرکە كە وردە وردە لە ملیوانى فانیلەكەمەو بۆ سنگم پۆدەچوو، سەریازىك پۆستالەكەى لەسەر پشتم دانا و بەتوندى گوشارى بەلاقى دەدا و وەك ئەوئى بیەوى ھەر لەویدا بمتاسینى، ملم كەمىك بەلاى چەپدا وەرچەرخاند، وەزعى «م» له من چاتر نەبوو، ئەویش له سەردەم كەوتبوو بەلام پرووى له من نەبوو ھاوكات گویم له ھاوارى شوفیرەكەمان بوو كە له ژىر لیداندا دەبیاراند.

دوو سەریاز دەستیان دایە بن ھەنگلم و بەریزان كردمەو و بەردمیانە بەردەم ئەفسەرەكەیان. ئەفسەرەكە چەند پرسىارىكى لى كردم كە دیارە

هیچی لی تئ نهگه یشتم بویه بهه موو توانای زلله یه کی تئ سره واندم.
بهله قه که وتنه سهر پشته «م» پاشان، وهک من، دهستیان دایه ژیر شانی،
ئه ویشیان هینایه بهردهم ئه فسه ره که، چاریکی خیرام بهده وروپشته
خومدا خشانند، دهیان سهریازی خوده بهسهر بهده ورمانه وه بوون.
ره نگوپوو و جل و بهرگ و چه که کانیاان هه مووی نیشانه ی ئه وه بوون که
ئه مانه سهریازی تایبه تین و پولیسی قاچاغ نین.

ئه فسه ره که، چاریکی تر، زور به توندی، بهسهرمدا هه لشاخی و منیش بۆ
ئه وه ی وای نیشان بدهم که منیش خه لکی ئه و ناوچه سنووریانه م وتم:
«ئه ز تورکی نازانم»

ئه فسه ره که دایه قاقای پیکه نین و دهقاوده ق لاسایی کردمه وه و وتی:
«ئه ز تورک نه زان!!» ئه مه ی وت و هه تا توانیی زلله کی تری کیشا
به په ناگویمدا و هندی قسه ی تری له گه لدا کردم که دیاره هیچ حالی
نه بووم بویه شانی «م» ی پاکیشا و هینایه بهردهم و چاریکی تر که وته وه
هاوار هاوار به سه رما. «م» وتی:

«ئه لی خه لکی کوئی؟»

یه کسه ر بی بیر کردنه وه وتم:

«سووریا!»

ئه فسه ره که چاوی زهق بوو، وتی:

«سووریا؟؟»

پاشان تا توانی بۆکسیکی لی دام و فرمانی بهسهر بازه کانی دا، له چاو
ترووکانی کدا من و «م» یان فری دایه پشته لورییه کی سهریازییه وه و چه ند
سهریازی که له گه لماندا سوار بوون.

بۆسه سەربازىيەكە تايبەت بوو بە ئىمە، چونكە كە ئىمەيان گرت، ئىدى بوسەكەيان ھەلگرت و ئەو ناوچەيان بەجى ھىشت، كە ئەو ھەش زياتر دلخورتى كردم، و ھەر ئەو ھەش سەلماندى كە ئەو بۆسەيە بۆ ئىمە دانرابى و سوپاي توركى، پىشەكى، لە ھاتنەكەي ئىمە ئاگادار كرابى.

زۆ بەزەھمەت، لە پىشتى لۆرىيەكەدا، خۆم بۆ رادەگىرا، چونكە دەستم كەلەبچە كرابو ناچاربووم قاچم بەتوندى لە بنى لۆرىيەكە گىر بەكم، بەلاچا و سەيرى «م» م كرد، ئەو پىش نوقمى بىر كەرنەو بوو، بەئەسپايى پىم وت:

«ئەو بەلايە چى بوو؟»

يەككە لە سەربازەكان گوئى لە دەنگم بوو، بۆيە بەھەموو ھىزى قۇناغە تەفەنگىكى لە سىنگم دا و لەسەر كورسىيەكە خستميە خوارى، يەك دوو سەربازى تر برى قەسيان كرد و ھەليان ساندەمەو و لە جىگەي پىشوووم دايان نامەو، پىشتى ئۆتۆمبىلەكە بى ئەندازە سارد بوو، كورسىيە ئاسنىنەكانى ژىرىشمان ھەر پارچەيەك سەھۆل بوون.

سەربازەكان كەوتنە گۆرانى و تن، ديار بوو زۆر بەگرتنمان كە يەفداربوون، يەككە لە سەربازەكان جاروبار سەرى لە من دەھىنايە پىشەو شتىكى دەوت.

لە تاسەيەكدا بە «م» وت:

«ئەو چى دەلى؟»

«م» بىدەنگ بوو، لە فرسەتەكدا لە ژىر لىو ھەوتى:

«جنىو دەدات!»

ئەو ھى بەخەيالمدانە دەھات ئەو ھەبوو كە بەكەوينە داوئىكى واو. من، زياتر، ترسم لە سەيتەرەكان ھەبوو كە لىي دەرباز نەبىن، كە چى تووشى بۆسەي سەربازى بووين.

لۆرييه كه زۆر به خيراى ده پويشت و له هه موو هه لبه ز و دابه زيني كدا،
گه ربه نجه م له ئه لقه يه كى چا دره كه ي پشته وه م گير نه كر دبا، بيگومان
به سه ردا ده كه وتم، رپونا كى ئه ليك تري كه كانى سه رجا ده كان راده ي
نزى كبو نه وه مانى له گه قه ر نيشان ده دا.

هينده ي نه برد گه يشتينه شارى «گه قه ر»، به وه ي كه س له سه ر شه قام و
كو لانه كاندا نه ده ببيران درهنگ وهختى شه وى نيشان ده دا. تابلويه كى
گه وره له داخل بوونى شاردا لى نووسرابوو: يوكوساكوفا:

لورييه كه، ماوه يه كه به ناو شارى گه قه ردا، پويشت، به لام له هيج شوينيك
نه وه ستا و پاشان لورييه كه مان له شار ده رچوو، شاريش ورده ورده له چاو
ون ده بوو. له دلى خو مدا وتم:

«تو بلئى بو ئه نقه ره مان نه بن؟»

كه ته واو گلويه كانى شارى، گه قه ر له به رچاو، نه مان لورييه كه شمان
خيراى هيو اش كرده وه و پاشان به يه كجارى له به رده م سه ربا زگه يه كدا
راوه ستا، له راستيدا هيج تى نه ده گه يشتم، بو چى بو سه ربا زگه مان ده بن،
له پشتى لورييه كه دا يانگرتينه خو ارى، چاو م گيرا شوفير و ئوتومبيله كه يم
نه دى به وه ش كه مى دلخوش بووم و له دلى خو مدا وتم:

«به شكو ئه مه خوايه يه كسه ر به ريان دابى»

چهند سه ربا زيك له پشتمانه وه ده رويشتن، چوار پينجيكيان، كه لووله ي
تفه نكه گه يان له پشتمان چه قانده بوو، له دوامانه وه بوون، له به رده م
بينايه كى به رز و نويدا كه ديكو ره كه ي نا ئاسايى رينكو پيك بوو، رايان
گرتين و پاش ساتى بردينيانه نيو بينا كه وه، ئيتر هه ر له وى راسته وخو له
يه كتريان جوئ كردينه وه.

منيان برده ژووريكى نزيك ده رگاي ده ره وه. نه وه ي له ژووره كه دا

سەرنجى پاكىشام ئامپىرىكى بى تەل بوو كه لەسەر مېزىك دانرابوو، سەربازىك لەگەلمدا ھاتە ژوورى، زنجىرىكى بەدەستەو بوو، سەرىكى زنجىرەكەى بەكەلەپچەكەمەو گرى داو و سەرەكەى ترى بە شوقاجى ژوورەكەو بەست و پالئىكى توندى پئوھنام و بەتوندى گوشارى خستە سەرشانەكانم، ديار بوو مەبەستى ئەو بوو لە پال شوقاجەكەدا دابنىشم.

سەربازەكە چوو دەرى و پاش ساتى گەراپەو، كورسىيەكى حەيزەرانى لەگەل خۇيدا ھىنا و بەرامبەرم دانىشت. من لە پال شوقاجەكەدا ھەلتروشكابووم. باى ژوورەكە ھىچ لەگەل دەروھدا جياوازى نەبوو، لەو نەدەچوو لەو ژوورەدا ھەرگىز ناگر كرابىتەو، بۆيە ھەستم بەسەرمایەكى جەرگ بپ دەکرد، سەرمایەكە كە ھەروەك دېك لە لەشم ھەندەچەقى و تا دەھات پتر تەنگەتاوى دەکردم.

ويستم بەجۆرىك ئارەزووى سەرنائوى نیشان بدەم. بەلام وەلامى ئەو تەنيا لوولەى تەفەنگەكەى بۆ سەر سنگم بوو، بۆيە منىش، كەوتمە ھەولى ئەوئى مەسەلەى چوونە سەرنائو لە بىر خۆم ببەمەو، بۆ ئەوئەش خەيالەم داپەو لای شوقىرەكە و لە دللى خۆمدا وتم:

«تۆ بلئى پاسەپۆرت و نامەكان نەگىرابن؟»

نازانم چەندى پى چوو كە سەربازىك لە دەرگای داو ھاتە ژوورەو بۆ لامان بېرىك بەگوئى سەربازە پاسەوانەكەى مندا چىپاندى و پاشان زنجىرەكەيان لە شوقاجەكە كەردەو و سەربازە نوئىيەكە پىش خوى دام. بەپلىكانەيەكدا، بۆ نھۆمى دووھم، سەركەوتىن، ماوئەكە رايان گرتم و پاشان بۆ ژوورىك پىش خويان دام.

لە ژوورەكەدا ھەر ئەو ئەفسەرەى كە لە گرتنەكەمدا بەشدارىي كەردبوو دانىشتبوو، عەرىفى، بەپئو، لای راستى مېزەكەيەو پراوئەستابوو. ئەوئى سەرنجى پاكىشام گلۆپى ژوورى ئەفسەرەكە بوو كە جاروبار دەكوژاپەو

و پاشان هه‌لده‌بووه له راستیدا، ئه‌و کاته، له‌و نه‌ینیه نه‌ده‌گه‌یشتم،
دیمه‌نیکی سه‌یر و ته‌واو ترسناکیش به‌و ده‌ور به‌ره‌ده‌دا.

و‌ینه‌یه‌کی گه‌وره‌ی مسته‌فا که‌مال، که له پ‌شت سه‌ری ئه‌فسه‌ره‌که‌وه،
هه‌ل‌واسرا‌بوو، له‌ کوژانه‌وه و هه‌ل‌گیرسانه‌وه‌ی گه‌ل‌په‌که‌دا، ده‌بینرا، وه‌ک
ته‌نیا به‌گومانه‌وه سه‌یری من بکات، و‌ابوو.

ئه‌فسه‌ره‌که‌که‌وته‌قسه، زۆری ر‌ست، که ه‌یچی ل‌ی ت‌ی نه‌گه‌یشتم. لام سه‌یر
بوو، بۆ لای ئه‌مانه هه‌رچی مرۆقی سه‌ر رووی ئه‌م زه‌مینیه، ده‌ب‌ی تورکی
بزانی، له‌ قسه‌کانی هه‌ر سه‌رم باده‌دا که له‌ناکاودا یه‌ک مسته‌کو‌له‌ی دا
به‌سه‌ر م‌یزه‌که‌یدا بۆیه، منیش به‌ناچار، به‌ئینگلیزی پ‌یم وت:

«من تورکی نازانم گه‌ر ئینگلیزی ده‌زانن، فه‌رموون، با قسه‌که‌ین».

قسه‌کانم، ئه‌وه‌نده‌ی تر، ه‌اریکرد، هه‌ستایه سه‌رپ‌ی و به‌توندی یه‌خه‌ی
گرتم و چه‌ند جارێک رای وه‌شاندم و هه‌ر به‌تورکی ده‌یقیژاند. له‌ راستیدا
سه‌رم له‌ ب‌ی ئه‌قل‌ی ئه‌فسه‌ره‌که سه‌ور ده‌ما، بۆیه ئه‌مجاره‌یان پ‌یم وت:

«یان، که‌سه‌یک به‌ینن، کوردی بزانی‌ت»

به‌ب‌یستنی وشه‌ی کورد، ئه‌فسه‌ره‌که، ئه‌وه‌نده‌ی تر، تو‌ره‌ بوو، دیاره‌ لای
ئه‌مان، که به‌رسمی کورد و جودی نه‌ب‌ی، ئیدی، چۆن ده‌ب‌ی زمانیک هه‌ب‌یت
که کوردی ب‌یت.

ئه‌فسه‌ره‌که‌ ماوه‌یه‌ک داما و پاشان چووه‌ لای عه‌ریفه‌که و بر‌ی به‌گویندا
چرپاند.

عه‌ریفه‌که‌ چووه‌ ده‌ر‌ی و ئه‌فسه‌ره‌که‌ش چووه‌ پ‌شت م‌یزه‌که‌ی خۆی
دان‌یشته‌وه. به‌لا‌چاو سه‌یری په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌م کرد، ده‌مویست تو‌زی
زان‌یاری له‌سه‌ر ده‌ور به‌ر هه‌ل‌کرت‌ینم، به‌لام ب‌ی سوود بوو. ک‌رک‌ره‌ی
په‌نجه‌ره‌که ه‌یچ مۆله‌ت‌یکی له‌و باب‌ه‌ته‌ی نه‌ده‌دا. ئه‌فسه‌ره‌که په‌نجه‌ی ده‌ستی

بئى ئارامانە دەكوتا بەمىزەكەي بەردەمىدا. زۆر پەست و تورپە دەھاتە پېش چاۋ، عەرىفەكە ھاتەۋە ژوورئى و سەربازىكىشى بەدواۋە بوو.

سەربازەكە رېۋەلەيەكى رېنگ پەريو بوو، لەۋە دەچوۋ خۆي زۆر بەبچوۋك بەرامبەر ئەفسەرەكە بېتە پېش چاۋ، چونكە ۋەك سەربازىك، بېرواي بەخۆي بېت، پانەۋەستا بوو، ئەم زياتر لە جووتيارىكى زەلىلى بەردەم ئاغايەكى دەكرد.

ئەفسەرەكە كەۋتە قەسە، ئەمجارەيان سەربازەكە پىروى تى كىردم و كەۋتە تەرجمەي قەسەكانى، شتېك حالى بووم بەلام زۆر بەزەھمەت. ئەم سەربازە زازا بوو، بۇيە ھەر ھېچ لە قەسەكانى من نەدەگەيشت و ھەر ئەۋەش ئەۋەندەي تر ئەفسەرەكەي كەللەيى كىرد.

عەرىفەكە ھەستايە سەرىپى و كەۋتە پىشكىنى ھەموو گىيانم. لە گىرفانى ناۋەۋەي چاكەتەكەمدا پېنج سەد دىنارى عىراقى و سەد و پەنجا ھەزار لىرەي توركىيى دەرھىنا و خستىە سەرمىزى ئەفسەرەكە، ئەۋەش بەسەرسوۋرمانەۋە كەۋتە ژماردىنى پارە عىراقىيەكان و ھەر سەرى بادەدا و لەۋە دەچوۋ لە نىرخى دراۋى عىراقى حالى نەبوۋى، چونكە ھەر دەيژمارد و دەيژماردەۋە و پاشان سەرىكى عەرىفەكەي كىرد و فېكەيەكى لى دا كە ديار بوو مەبەستى زۆرى ئەۋ پارەيە بوو. پارە توركىيەكانيان دايەۋە دەستم و پاشان، ئەفسەرەكە، پارە عىراقىيەكانى لە كاغەزىكەۋە پىنچا و خستىە ناۋ چەكەجەي مىزەكەيەۋە.

ئەفسەر چىرپانى بەگۆتى عەرىفەكەدا و ئەۋەش پەلى گىرم و بىردمىيە دەرى. پاساۋانەكەم رەق لە بەردەرگا راۋەستا بوو، كەلەپچەكانى كىردەۋە دەستم و بەرەۋ ژوورەكەي پېشوۋ بىردمىيەۋە.

لە ژوورەكەدا، ۋەك جارى پېشوۋ، بەشۇفاجەكەۋە بەستىمىيەۋە و خۆي چوۋە دەرى و پاش ساتىك گەرايەۋە، ئەمجارەيان رادىۋىيەكى پى بوو، لەسەر

کورسییه که دانیش و کەوتە بادانی میلی رادیۆکە. زۆرم لا سەیر بوو ئەمانە منیان بە زنجیر بەستوو تەو کەچی سەربازیکیش بە تەفەنگیکەو هەر لە ژوورە کەدا بەرامبەرم دانیشتوو، سەرم سوور مابوو لەو هەلسۆکەوتە نەدەگەیشتم. ئەمە زیندانی تاییبەتی بێ یا هەر زیندان لە تورکیا بەمجۆرە، تۆبلیتی ئەمانە هیند زانیاریان لە سەرم هەبێ و بزانی کە ماوێهە ک لەووبەر لە یەکێک لە زیندانی نەینییەکانی عێراق، کە ناسراوە بەهەینە کەرکوک، پای کردبێ. گەرنا ئەم رەفتارە ئەمان هیچ پاساویکی نەبوو. پیاو کە لەبچە بکری و پاشان بە زنجیر بەشوقاچیکەو بە سترتەو کەچی سەرەرای ئەو هەش سەربازیک، بە تەفەنگیکەو، بەرامبەری دابنیشی، تی ئەدەگەیشتم.

سەربازە کە هەر میلی رادیۆکە بەملاو لادا بادەدا، دیار بوو بەو درەنگ وەختە بۆ ئیستگە یەک دەگەرێ، بەلام بێ سوود بوو، جا بێ کەلکی رادیۆکە خۆی بوو یا وەک بلیین ئاوو هەوا لەم شارە دوورە دەستە ناچۆر بوو، هەر کامیان بێ ئەوی بەگۆرانی دڵخواری خۆی شاد نەکرد، هەریۆش رادیۆکە لەسەر زەوی بەتورپەییە دانا کە هەر کرپەری بوو، دیار بوو ئەو هەش هەر بەشیک لە ئازاردان، بوو گەرنا هیچ مانایەکی تری نەدەبەخشی.

سەرما و تەنگەتاوی، پەستی، دەنگی ناسازی رادیۆکەش هاتە سەری، بۆیە بەتەواوی بێ تاقەت بووم و سەرم دەنگی دەهات. ئەگەرچی خەو تەواو تینی بۆ هینا بووم، بەلام، بەهیچ شێوێهە، مۆلەتم نەبوو پاکشیم، بەتەواوی هەستم بەساردی لولە شوقاچە کە دەکرد، بەلام ئەو هەش تا سەر بۆ نەدەرپەخسا؛ چونکە هەر پاش ساتیک، هیلاکی تینی بۆ دەهینام و بە ناچاری پشتم دەدایەو بەشوقاچە کەو. ویستم وەزعی ناچۆرم بەم شێوێهە لە پاسەوانە کە یگە یەنم، بەلام هەموو هەولێکم هەر بەلولە تەفەنگە کە، وەلامی دەدرایەو.

پاسهوانه که جاروبار له خۆیهوه پێ دهکەنی و هەندێ جاریش به توندی لێم مۆر دەبووه، لهو هەلسوکه و ته سهیره ی نه دهگه یشتم، بۆیه منیش ههوا به ساردییه وه تێم دهروانی.

سه ریازه که له ناکا و ئێکدا هه ستایه سه ره پێ و برێ سه یری کردم و پاشان چوو هه ره ی، پاش ساتیک گه راپه وه، به تانییه کی له گه ل خۆیدا هینابوو، له سه ره تادا دلخۆش بوو و وه مزانی هه ستی به زه یی بزواوه و به تانییه که ی بۆ من هیناوه، به لام به هه له دا چووم چونکه له سه ر کورسییه که ی دانیشه وه و به تانییه که ی له خۆیه وه ئالاند.

را دیۆکه هه ر کره کړی بوو، دیار بوو هینده ی منی بێزار ده کرد، ئه وه نده ش سه ریازه که ی بێزار ده کرد، هه ر بۆیه ش به جوولاندنیه یکی په له کوژاندیه وه.

بێدهنگی بالی کیشا به سه ر ژووره که دا، منیش که وتمه بیرکردنه وه له رۆژی دوا یی، که چی بلیم وه که له وه لامی پرسیا ری ئه فسه ره که دا، کاتی گرتنه که م، وتبووم خه لکی سووریا م، ده مو یست هه ر له سه ر ئه و بانگاشه یه به رده وام بم، به لام دلخۆرتیش بووم. من هه رگیز سووریا م نه دیبوو نه مه زانی بلیم خه لکی کو یی سووریا م، زۆر بیرم له قامیشلی کرده وه، چونکه بیستبووم شاریکی کوردی سه رسنو ره و هه ندێ باره گای حیزبی کوردستانی عێراقیشی لێیه، به لام گه ر پرسیا ر کرا که خه لکی کام گه ره کی قامیشلیم ئه وسا چی بلیم؟ سه رم گێژی ده خوار د و نه مه زانی ئه م ته لیس مه چۆن چاره سه ر بکه م. ماوه یه که هه وا به هیوا شی ئه م گیرو گرتهم تا ووتوی ده کرد که له پرێکدا خه یالم بۆ ئه وه چوو، بلیم؛ به لێ خه لکی قامیشلیم و مالم ان لای گه ره کی مزگه وتی قامیشلییه وه یه.

گومانم له وه دا نه بوو که له هه موو شار و شارۆچکه یه کی کوردستان دا، مزگه وتی هه بی، بۆیه ئه و بانگاشه یه ش به عه قلدا ده چوو.

خه یالم گواسته وه بۆ لای «م»، ده بی، چی وتبیت، چی به سه ر ها تبیت. من

له‌لای خۆمه‌وه بریارم دابوو که بلیم نایناسم و به‌سودفه له تومبیله‌که‌دا
پیکه‌وه بووین. من خۆم تووش بووم و بۆ که‌سیکی تر تیوه بگلینم.

سه‌رنجم دایه سه‌ربازه‌که، دیمه‌نیکی سه‌یری هه‌بوو، پاش ئه‌وه‌ی
به‌تانیه‌که‌ی له‌ خۆیه‌وه ئالاند له‌ په‌یکه‌ریکی ناقولا ده‌چوو، که ده‌ستی
هونه‌رمه‌ندیکی نه‌شاره‌زا خولقاندبیتی، ئه‌و خه‌وی لی که‌رت و منیش له
سه‌رما، هه‌ر، هه‌لده‌له‌رزیم و چاره‌پیی پۆژ بوونه‌وه‌م ده‌کرد.

ده‌مه‌و به‌یانی ته‌قوه‌پۆر که‌وته ناو سالۆنه‌که‌ی به‌رده‌ممان و هه‌ر
ئه‌وه‌ش پاسه‌وانه‌که‌ی به‌ئاگا هینایه‌وه و به‌په‌له به‌تانیه‌که‌ی له‌ خۆی
کرده‌وه و سه‌یری کاتژمێره‌که‌ی مه‌چه‌کی کردوو په‌کسه‌ر ده‌ره‌پری. به‌ته‌نیا
له‌ ژووره‌که‌دا بووم، ناو ده‌مم بوو بوو به‌په‌لاس. برسیتی ته‌واو تینی بۆ
هینابووم و هه‌موو گیانیشم په‌ق هه‌لاتیوو، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش خه‌ویکی
سه‌یرم ده‌هات و ناوچاوه‌کانم ده‌برژانه‌وه.

کاتژمێر هه‌شتی سه‌رله‌به‌یانی بردمیانه سه‌رئاو، نوێ بوومه‌وه، ئای،
نه‌هیشتنی چوونه سه‌رئاو، چ ئازاردانیکه که هه‌رگیز له‌گه‌ل ئه‌شکه‌نجه‌ی
فیزیکیدا به‌راورد ناکرێ.

له‌ ژياندا ئازاردانی گیانیم زۆر چه‌شتوو، به‌لام هه‌چیان، وه‌ک ئه‌م
جۆره، ئازاره‌ کاریان تی نه‌کردووم.

پیش نیوه‌پۆ بردمیانه‌وه بۆ لیهرسینه‌وه. ئه‌مجاره‌یان سه‌ربازیکی تر
ته‌رجومه‌ی ده‌کرد که توژی باشت‌له‌ په‌که ده‌گه‌یشتین. ئه‌فسه‌ره‌که
راسته‌وخۆ که‌وته پرسیار،

«ناوت؟»

وه‌ک شه‌و بریارم دابوو که ناو و نیشانی خۆم بگۆرم و خۆم
به‌که‌سایه‌تی نوێ پیشکه‌ش بکه‌م، وتم:

«حەسەن عەبدولقادر!»

ئەفسەرەكە وتى:

«ئاوا... ئەي خەلكى كوئىت؟»

بەدلىيايىيەۋە وتم:

«سووريا»

ئەفسەرەكە بەوردى سەيرى دەكردم و وتى: كوئى سووريا؟

خۆم قىت كردهۋە وتم:

«قامىشلى» ئەفسەرەكە يەككە لە چەكمەجەكانى مېزەكەي كردهۋە و زەرەفكى ئەستورى دەرھىئا و زۇر بەشىنەيى ناواخنى زەرەكەي دەرھىئا و پاشان دايە قاقاي پىكەنن. پەساپۇرت و نامەكان لەسەر مېزەكە بوون. ئەفسەرەكە پەساپۇرتە عىراقىيەكەي ھەلگرت و بىرئ تاوتوئى كىرد و پاشان كەوتە بەراوردى خۆم و وئىنەكەم و دوايى بەتەۋسەۋە: وتى:

«سووريا؟ قامىشلى؟!»

ھەموو شتى تەۋاۋ بوو، ھىۋاي خۇگۇزىن و خۇگۇل كىردن بەھىچ دەچوو. پەساپۇرت و نامەكان بەلگەنامەي حاشاھەلنەگىرون. ئەفسەرەكە بەمۇرپەكەۋە كە غەزەبى لى دەتكا وتى:

«تۆ عىراقىت و كابرايەكى ياخشىت»

نكۆلى، بى عەقلىەتى دەنۋاند، بۇيە وتم:

«وايە، بەلام من بابايەكى ياخشىم و پىشمەرگەم»

ئەفسەرەكە چاۋى پەرىپە پىشتى سەرى و بەھەموو ھىزى قىژاندى بەسەردا: «دەلئىم تۆ ياخشىت»

مشتومر، بئ سوود بوو، ئەوان، دانیان بە(دە)^(*) ملیۆن کوردا نەدەنا، ئیدی چۆن ئەویان دەسەلماندا، کە کورد، پێشمەرگەیی هەبێ.

ئەفسەرەکە هەر دانە جیرەیی بوو، جاروباریش شتیکی لەسەر کاغەزەکەیی بەردەمی دەنووسی. من هەر سەیری پەساپۆرت و نامەکانم دەکرد، نامەیهک دیار نەبوو، بەلام خۆی سێ نامەیی پێچراوه بوون و سەرمیزەکە تەنیا دوانی لێ بوو، ئەوەش کەمێک دلخۆشی کردم. نامەیی سێیەم بۆ لێپرسراویکی گەرەیی سووریا بوو.

لەگەڵ ئەوەشدا دلم داخووریا و لە دلی خۆمدا وتم:

«تۆ بلیتی ئەو نامەیه یان بەتایبەتی، جیا نەکردبێتەوه و تەسلیمی دەستگای پۆلیسی نەهێنیی خۆیان نەکرد بئ؟»

ئەفسەرەکە لە نووسین بوووه و سەری هەلبێری و بەتورەبییەوه وتی:

«ئەم یاخییە بەرنەدرئ»

هەرەوک پێشوو، بردیانمە ژووورە ساردەکە، ئەمجارەیان کە بەستمانەوه کەس لە ژووورەکەدا نەما و دەرگایان لەسەر داخستم.

بەتەنیشت شۆفاجە ساردەکەوه هەلتروشکامەوه. تینویەتی تەواو تینی بۆ هێنام، لە داڵغەیی ئەوەدا بووم کە چۆن لەمانە بگەییتم کەوا خەریکە لە تینویتیدا دەخنکێم و سەرەرای ئەوەش بەتورکی دەبێ بەئاو بلین چی؟.

دەمو نیوهرۆ، دەرگایان لێ کردمەوه و، قاپێک شۆریا و سەموونیکیان لە بەردەممان دا. ئای بەچ تامەزرۆیییەکە ئەو سەموونەم لە شۆرباکە هەلدەکتیشا و بەچ لەزەتیکەوه هەلم دەلووشی.

ئەوه لە گرتنەکەمەوه یەکەمین وەجبهی ناخواردنم بوو،

پاش نیوهرۆ هەستم هەر لای پاسەپۆرت و نامەکان بوو، ئیستا، کە

(*) مەزەندەیی سالی ۱۹۷۸

دەزانن من خەلکی دیوی عێراقم، بێگومان، دەمنیرنەوێ بۆ ئەو دیوو. نای لەو دیویش چ کارساتیک چاوەڕوانم دەکات. هەر بیرکردنەوێ لە دیوی عێراق ئیتر زیندانە نەهینییەکانی بەعس، بەتایبەتی «هەینە»، دەهاتەوێ یادم، پۆژەکانی پاشماوەی ژیانم بەپەنجەیی دەست دەژمێردرا.

دەمەو ئیوارێ دەرگاکیان لێ کردمەوێ و پاش کردنەوێ زنجیرەکی پێش خۆیان دام و بردمیانە ژووریکێ ترەوێ لەوێ عەریفیکێ لاو، بەتەنیا، لە پشت مێزیکەوێ دانیشتبوو. بەدەست ئیشارەتی بۆ کردم کە لەسەر کورسییەکی تەنیشت مێزەکی دابنیشم. رەفتاریکی سەرنجراکێش بوو کە سەرسامی کردم. هێندەیی نەبرد سەریازیک خۆی کرد بەژووردا، هەمان سەریازی یەکەم شەو بوو، بابای زازام. عەریفەکی کەوتە قەسەکردن، بەتورکی، دیارە من هیچ حاالی نەدەبووم، بۆیە هەر سەرم بادەدا و لە ناچاریدا بەئینگلیزی وتم:

«ئەمە چەند پۆژیکە من هەر دەلێم تورکی نازانم کەچی ئیوێ هەریەتورکی قەسەم لەگەڵ دەکەن»

عەریفەکی سەری لەقاند و بەئینگلیزییەکی یەکجار شەق و شپرتی:

«بۆیە ئەم سەربازە هاتوو، تەرجومانی بۆ ئێمە دەکات»

پاشان خۆی پێشکەش کردم، کە ناوی «یوسف»ە و خەلکی یەکیک لە شارهکانی سەر دەریای رەشە و ئیستاش، بەنامە، خەریکی خۆیندەن، قەسەکانی زازا، ئەمجارەیان برێ باشتر بوو، گوێم کەمی ناشنا بوو بوو وەک شەوی یەکەم یەکجار وشەکانی نامۆ نەدەهاتە بەرگوێم، ئەگەرچی هەر بەزەحمەت تی دەگەیشتم.

عەریفەکی کەوتە پرسیارکردن لێم، دەیویست رادەیی خۆیندەواریم تی بگات، هەر بۆیەش پارچەپەکی کاغەزی سپی دەرھینا و هاوکێشەپەکی زۆر سادەیی ماتماتیکی لەسەر نووسی و داوای چارەسەرکردنی لێ کردم.

لهوه دهچوو، ئەمانه بپروا نەكەن كورد خویندەواریشی تیا بێ.
له راستیدا من سەرم سوورپا بوو، تۆ نەدەگەیشتم. من لەسەر سیاسەت
گیراوم و ئیستا تاقیکردنەوهی ماتماتیکم لێ داوا دەكەن!
بەهەر حال من هاوکیشەكەم، كه له ناستی پۆلی دووهمی ناوەندیدا
دەبوو، بۆ چارەسەر كرد، زۆر بەوردی له كاغەزەكەى دەروانى و
بەرووخۆشییهوه پێی وتم:

«راسته... تۆ خویندەواری»

پاش تۆزێك داواى چایەكى بۆ كردم و پاشان وتی:

«دەشتوانی، تا لیڤه بیت، كه مێ یارمەتیی ماتماتیکم بدەى!!»

چاكەیان بۆ هێنام، ئەویش وردە وردە كهوتە باسى خۆی، كه تا پۆلی
سێی ناوەندی خویندوه هەر بەردەوامیشە، دەیهوێ پۆلی سێ تەواوكات،
ئیترازانە سەربازى بهێنى.

ئینجا كهوتە قسه و بهجۆرنكى تەمومژاوى نیشانی دا كه لایەنگرى
حزبەكەى ئیجاقیدایه و خۆشى، تا پراڤەیهك، بە لایەنگرى سوسیالیزم
دادهنا، هاوكات پەخنەى له حیزبەكەى سلیمان دیمریل دەگرت و نینگەرانى
و ناپەزایى خۆى دەرەق بەراستەروان له نێو سوپادا نیشان دەدا و باسى
ئەوهشى كرد كه دەسەلاتى راستەروان، له نێو سوپای توركدا، هێندە بەهێزه
كه بەدەگمەن پێك دەكهوێ، كه سێك له زانستگای ئەفسەرى قەبوول بکری،
گەر راستەروانكى بێ ئەندازه و شۆڤینیەكى خەستوخۆل نەبێ!.

له راستیدا قسەكانى، هێند، بۆ من نامۆ بوون، كه له سەرەتادا،
وامدەزانى دەیهوێ قسەم لێ دەر بهێنى، كه له گەوهەردا گومانێكى بێ
بنەما بوو، چونكه ئەو قسەى دەكرد و من هەر گوێگر بووم.

بەپێى قسەكانى «یوسف»، لهوه دهچوو لاوێكى هوشیار بێ و حەزیشی

دەکرد، ھەر لەو دانیشتنەدا، کە وام نیشان بدات لە گرتنم ناپرحەتە، بەلام ئەو لەو باوەرپەدایە کە هیچی بۆ ناکرێ. لە ھەستاندا، تا بەر دەرگای ژوورەکە، لەگەڵمدا ھات، لەوێشدا بەپاسەوانەکە ی و ت کە نەمباتەوہ ژوورەکە ی پێشووم.

پاسەوانەکە پێش خۆی دام و نەبیردەمەوہ ژوورە ساردەکە ی. پێشووم لەباتی بردمیە ناو ھۆلی رستۆرانی سەربازگەکەوہ و لەوێ لە سووچیکێ ژوورەکەدا، بەشوقا جیکەوہ بەستمیانەوہ.

ھۆلەکە، ھەر بەراورد نەدەکرا، لەگەڵ ژوورەکە ی پێشوودا، ئێرە تەواو گەزم و فراوان بوو. لە دلەوہ سوپاسیکێ گەرمی «یوسف» م کرد.

دەمەو ئێوارێ، پێش نانخواردن، سەربازەکان وردە وردە دەھاتن و لەسەر کورسی و لەدەووری میزی نانخواردنەکان گرد دەبوونەوہ، لەو کاتەدا، یوسف خۆی بەرستۆرانەکەدا کرد، لە دوورەوہ سلاوێکی لێ کردم و پاشان لەگەڵ سەربازەکان کەوتە گفتوگۆ. دیار بوو باسی منی دەکرد چونکە، لە قسەکردنەکەیدا، چەند جارێک ئیشارەتی بۆ من کرد.

پاش چوونە دەرەوہ ی، سەربازەکان لە دەورم کۆبوونەوہ و کەوتنە قسە، کە ھەر تەقە ی سەرم دەھات، یەکیک لە سەربازەکان ھەستا و پاش ساتیک گەراپەوہ و لەگەڵ خۆیدا سەرینیک و بەتانییەکی ھینا و لە تەنیشتمەوہ دای نا. بەرەفتارەکەیاندا لەوہ دەچوو (عەریف یوسف) فەرمانی پێ دابن کە پێزم بگرن.

ئەگەرچی بەکەلەپچە و زنجیر بەسترا بوومەوہ، بەلام ھەلسوکەوتی سەربازەکان گەلی جیاواز بوو، ھەرۆک ھۆلی رستوانەکەش بۆ من، لەو کاتەدا، بەبەراورد لەگەڵ ژوورە ساردەکە ی پێشوومدا، لووتکە بوو.

دوای نانخواردنی ئێوارێ، سەربازەکان، جارێکی تر، دەورەیان دامەوہ، ئەمجاریان سەربازیکیان لەگەڵ خۆیاندا بۆ تەرچوومە ھینابوو.

هممو گهنجی ههژده و نۆزده سالان بوون، یهکه یهکه کهوتنه پرسیار لیم، ئەمانه زۆریان لا سهیر بوو، که پیاویکی خویندهوار، زمانیکی ئەوروپی بزانی و جلویهرگی ئەوروپی له بهردابی، له گهڵ ئەوهش پێشمهرگه بووی.

تهلیسمیک بوو بۆیان چارهسەر نه دهکرا. له وه دهچوو ئەوانه کوردیان تهنیا لهو شاخ و کێوه، بهههژاری و نه داری و که ساسی و نه خویندهواری دی بی، بۆیه وا به سهرسورمانه وه تییان دهروانیم و گوئیان بۆ قسه کانم، که دهبارهی کوردستانی عیراق و بزوتنه وهی شوپشگێپی بوو، به بایه خوه شل کردبوو.

هر ئەو شهوه بۆم ده رکهوت، که زۆریه ی سه ریا زه کان، لارییان له بوونی کورد له تورکیا نه بوو، جا له بهر ئەوه بووی که ئەوان سه ریا زی تازه بوون و هیشتا، پرۆیا گهنده ی ژهراوی کۆنه په رستان و که مالیسته کانی نیو سوپای تورکیا کاری تی نه کردبوون، یاخود خو یان لای هوشیار و تیگه یشتوو بوون یان سیاسه تی ناواقیعیی پژی می تورک، ده رهق به کوردیان، به ئەقلدا نه دهچوو، هر کامیان بوو بن یان هر له بهر خاتری من بووی، ئەوه نازانم، ئەمانه، هیچیان به رهو پوو، لاری له بوونی کورد له تورکیا نه بوو.

پۆژی دوا یی پاش نیوه رۆ «م» یان هیئا. به بینه وهی گه لی دلخۆش بووم. زۆرم لا سهیر بوو که وتی ئەویش ئەو یهک دوو پۆژه، هر لهو سه ربا زگه یه دا، له ژووریکی تهنیا دانراوه، چونکه لهو ماوه یه دا به هیچ جوړیک نهم ده دی.

به سهر و پوته لاکیدا دیار بوو که میک ئازار درابی، ئەویش زۆر هیلاک و ناته و او ده هاته پێش چاو. به ته نیشتمه وه، ئەویش یان به سه ته وه. سه رم سوورما بوو، له هه لسوکه وتی لیپرسراوان، له م سه ربا زگه یه، نه ده گه یشتم. ئەوا من، به هزی عه ریفیکی لا وه وه، که ده یه وی وانهی ماتماتیکی دا بده م،

هينرا بومو نيو رستوراني سهربازگهكه، ئهـي «م» بو؟
زورم ئهم مهسهلهيه تاوتوي كرد، بهلام هيچ نهگهيشتمه نهنجاميكي
بنجبر، بويه له «م» پرسى:

«له توركييا خهك له رستوراندا زينداني دهكهن؟»

«م» سهري بادا و زهردهخه نهيهكي سارد گرتى و وتى:

«نهخير ئيره سهربازگهيه و زينداني تيدا نيهه، زيندان له نيو شاره»

پاشان بهدرتوي بوى باس كردم، كه مهسهلهكه من بووم، منيان
بهياخى بو له قهلهم دابوو، گهرنا يهكسهر تهسليمى پوليسيان دهكردم،
وهك كابرايهك، كه بهقاچاغ، سنوورى برى بى معاملههيان لهگهندا
دهكردم.

«م» كهوته باسى خوئى، چيبان لى پرسيوه و ئهم چى وتوه و بهگشتى،
له راستيدا زور بهوردى، هه مو شتيكى بوگيرامهوه و ئه وهشى پى وتم كه
هيچ باسى نه وهى نهكردوه كه ئه وه ليلم بووه و ئه و يش بهرپكهوت له و
ئوتومبيله دا سوار بووه و هيچى تر.

له راستيدا، منيش، ههروام وتبوو، بويه پيم وت: كه هيچ نيگهران نه بى.
«م» دهربارهى داهاتووى من زور دلخورت بوو، چونكه وتى:

«ئهم توركانه نيازبان، لهگهلتدا، زور خراپه»

گومانم له وه نه بوو، بهلام دهسهلاتم چى بوو؟ بويه به «م» م وت:

«باشه ئهـي چى بكه م؟ چاره؟»

«م» سهيرنكى پاسهوانهكانى كرد كه چهند مهترىك ليئمانه وه دوور
بوون، وتى:

«با ههولى راكردن بدهين»

خەرىك بوو بىدەمە قاقاي پىكەنن، پاكردنى چى؟ ھەردووكمان كەلەپچە
كراپووين و سەرەپاي ئەوھش، بەزنجير، بەشوقاجى رىستورانەكەوھ
بەستراپووينەوھ، ئىتر پاكردن ماناي چى بوو؟

لەساويلكەيى «م» سەرم سوورما، بەلام لىم پرسى:
«باشە تۆبو؟»

بەگومانەوھ لە پاسەوانەكەي دەروانى و زۆر بەئەسپايى وتى:
«چۆن بەتەنيا بەجىت دەھىلم»

بىرکردنەوھ، لەو ۋەزەئى ئىمەدا، لە پاكردن ھەر تەنيا خەيال بوو،
لەگەل ئەوھشدا ھەلوئىستى سادەي «م» گەلىك دلشادى كردم كە ئەو، لەو
كاتە ناسكەدا، داھاتووى خۆي بەمنەوھ گرىى بدا.

ئەوھ لە كاتىكدا ھىوای رىزگارپوونى خۆي ھىندە زەھمەت نەبوو، چونكە
ئەو نە قاچاغ بوو نە ھىچى لەسەر بوو، ھەروەك ھاوولائىيەكى توركيش
بوو. ئەو ھەلوئىستەي ھەر جوامىرى و پىاۋەتى نىشان دەدا.

ئەو دواي نىوھپۆيە «م» ھەر باسى پاكردنى دەكرد و زۆرىش بەجىدى
بوو، لاي ئەو وابوو گەر كەلەپچەكانمان بگردايەتەوھ ئىتر كارەكەمان
يەكجار ئاسان دەبوو، كە لە راستىدا وانەبوو، چونكە بەتەنيا كوردنەوھى
كەلەپچەكان ھەموو شتىك جىبەجى نەدەبوو. ئىمە ھىچمان دەربارەي
سەربازگەكە نەدەزانى، لەوھ زياتر كە لە دەرەوھى شارى «گەقەرە»، كە
ئەوھش زانىارىيەكى ھىندە بەبايەخ نەبوو.

«م» پلانئىكى زۆر سادەي بۆ باسكردم، ئەم دەيوت: گەر بتوانىن
كەلەپچەكان بشكىنن! نەمدەزانى چۆن؟ ئىتر لە پەنجەرەكانەوھ دەتوانىن
راپكەين!

لەوھ دەچوو ئەو قسانە ھەر بۆ دلخوشىيى من بكات، چونكە لەو بپروايەدا

نه‌بووم- ئه‌و خۆی که پیاویکی کهم ئه‌زموون نه‌بوو- بر‌وای به‌پیلانی وا زارووکانه بی. ئه‌و قسانه هه‌ر دلنه‌وایی بوون و ده‌رخستنی هه‌ستی دلسۆزی و نارپه‌حیتی خۆی بوو. لام وابوو هۆی گرتنی منی ده‌خسته ئه‌ستۆی خۆی، که له‌ راستیدا هیچ گوناھی ئه‌وی تیا نه‌بوو.

من، له‌لای خۆمه‌وه، مه‌سه‌له‌ی کردنه‌وه‌ی که‌له‌چه‌کانم زۆر به‌زه‌حمه‌ت نه‌ده‌زانی چونکه، له‌ کاتی داخستنه‌وه‌یدا هه‌ستم کردبوو گه‌ر مه‌چه‌ک هه‌لبه‌ستینم، ئه‌وا یه‌ک دوو گرئ فراوانتر ده‌بی و کاتی خا‌و‌کردنه‌وه‌ی مه‌چه‌کم که‌له‌چه‌کان شل ده‌بوون، ئه‌وی ده‌ستی چه‌م، به‌ناسانی له‌ مه‌چه‌کم بۆ داده‌مالدرا. که‌له‌چه‌کان ئه‌مریکی بوون، له‌وانه‌بوون که‌ دانه‌کانیان ده‌گه‌یشه‌ دوایین گرئی، ئیتر خۆیان ده‌کرایه‌وه.

ئه‌وانه‌م هه‌موو بۆ «م» باس کرد و پێم وت:

«گه‌ر مه‌سه‌له‌ هاته‌ سه‌ر که‌له‌چه‌کان، ئه‌وه‌ له‌سه‌ر من!»

پاشان ئه‌وه‌شم فێرکرد که‌ مه‌چه‌کی چی لی بکات.

ئه‌و شه‌وه، دا‌وای نان‌خواردن، سه‌ربازه‌کان چارێکی تر، له‌ ده‌ورمان گردبوونه‌وه، ئه‌مجاره‌یان به‌هۆی «م» هه‌وه که‌ پۆلی ته‌رجومانی ده‌گێرا، به‌ته‌واوی، له‌ یه‌کتر ده‌گه‌یشه‌تین. سه‌ربازه‌کان، تا راده‌یه‌ک، دۆستایه‌تی خۆیان نیشان ده‌داین. له‌وه‌ ده‌چوو هه‌ر هینانمان بۆ هۆلی نان‌خواردنه‌که‌یان مه‌سه‌له‌کانی برێک له‌ به‌رچاویان هێور کردبێته‌وه. له‌ راستیدا پاسه‌وانه‌کانیش، وه‌کو پێشوو، توندوتیژ نه‌بوون، هه‌ندێ جار بۆ چه‌ند کاتژمێرێک، که‌له‌چه‌کانیان ده‌کردینه‌وه‌ که‌ ده‌قا و ده‌ق پێچه‌وانه‌ی فه‌رمانی ئه‌فسه‌ره‌کیان بوو که‌ ته‌نیا له‌ کاتی نان‌خواردن و سه‌رئا‌وده‌ستدا بکریته‌وه.

پۆژی دا‌ویی دوو سه‌ربازی نوێ هاتن و زنجیره‌که‌ی «م» یان کرده‌وه، له‌ سه‌ره‌تا دا هیچ تی نه‌گه‌یشه‌تم، پاشان بری قسه‌یان له‌گه‌ل «م» دا کرد و ئه‌ویش به‌منی وت:

«بۇ دادگام دەبن»

«گەر نەگەرپايتەو، يان بەربووی، ھەوائى گرتنى من بۇ ئەوديو بنیرە»

سەرى پراوھشاندى و كاتىك له دەرگای ھۆلەكە چوو دەرى، ئاوپرىكى لى دامەو و ھەردو دەستە كەلەپچەكراوھكانى بەرز كردهو و بەرامبەرم پراى وھشاندى كە ماناى خۇپراگرتن و سەرکەوتن دەبەخشن. يەكك له سەربازەكان، تا توانىي، قۇناغە تەفەنگىكى له ناوشانى سرەواند.

بەجى ھىشتنى «م»، گەلىك نارەھەتى كردم، ھەرچەند لەلايەك پىم خۇش بوو، چونكە بەبەربوونى ھەر نەبووايە ھەوائىكى منى بەدبووى خۇمان دەگەياند.

بەتەنيا مانەووم ھەستى بۇ لای قسەكانى «م» دەبردم، لە راستىدا منىش كەوتبوومە ئەوئى بىر لە پاكردن بكەمەو و پىلاننىك دابننم، بەجۇرىك لەم تەلەيە خۆم پزگار بكەم، بەلام ھەرچىم بىر كردهو مەحال بوو.

لە سەربازگەكەدا چل سەرباز ھەمىشە لەم بىنايەى مندا بوون، پاسەوانى ھەمىشەيىم ھەبوو، ھەرەك دەستم كەلەپچەكراو و سەرەپراى ئەوئى بەزنجىر بەشۇقاچىكەو بەسترابووم.

ئەگەرچى مەسەلەى كردنەوئى كەلەپچەى دەستم تا پادەيك ئاسان بوو، بەلام ئەوئى دەويست كە جارنىك لە جاران يەكى لە پاسەوانەكان دەبووايە كەلەپچەكەم تۇزى شل بۇ ببەستى تا بتوانم بەئاسانى لە مەچەكى دابمالم.

ئىوارەيك بردمىانە ژورەكەى پىشوم، ئەمجارەيان دوو كورسى لە ژورەكەدا دانرابوون، زۆر سەرم سوورپا و لە نەئىنى ھىنانەووم و لەو دوو كورسىيە نەدەگەيشتم، من ھەر لە تاووتوئى ئەردا بووم كە پىياويكى پۇشتە و پەرداخ خوى كرد بەژورەكەمدا و بەئىنگلىزىيەكى پەوان سلاوى

لئى كىردىم ۋە لەسەر يەككەك لە كورسىيەكان دانيشت ۋە پاشان ئىشارەتى بۇ
منىش كىردىم كە لەسەر كورسىيەكەي بەرامبەرى دابنىشم.

كابرا خۇي پېشكەش نەكرد ۋە تەنيا وتى؛ كە بىستويەتى عىراقىيەكەم
ۋە توركى نازانم، بۇيە ئەويش ھاتووہ بۇ سەردانم، كاتىك منىش پىرسىيارم
كىردىم كە ئەو چ كارهىە لە ۋەلامدا زۆر بەكورتى وتى:

«ئەوہ گىرنگ نىيە»

دىيار بوو يا پۇلىسى نەيىنى بوو، يا لىپىرسراوى گەورەي دەۋلەت بوو.
بەلام بۇ ھاتبوو بۇ سەردانم؟.

كابرا كەوتە قىسە كىردىم ۋە پىرسىيار كىردىم كە چۇن ھاتووم، بۇچى ھاتووم ۋە
چۇن بەبى فيزە ھاتوومەتە نىو توركىا ۋە گەلى پىرسىيارى تىرىش كە ھەر
ھەمووى نمونەي كارى نەيىنى ۋە بۇنى دزايەتى ۋە پىق ۋە كىنەي، دەربارەم،
لئى دەھات. لە نىوان پىرسىيارەكانىدا، زۆر بەزويى، بۇم دەركەوت كە
يەكجار كۇنە پەرسىت ۋە زۆر رقىشى لە كوردە، كابرا بەقەشمەرىيە ۋە وتى:

«نازانم خەلكى ئەم شارە چىن، كە بەيانىان لە مائەكەم دىمە دەرىئ
لەسەر دىيارى مائەكەم دەنووسن؛ بىجى كوردستان. نازانم كوردستان
چىيە؟»

دىيارە، بىجى كوردستان، مەبەستىان بۇي كوردستان بوو كە لەسەر
دىيارى مائەكەي نووسرا بوو. بەفرسەتم زانى، ۋەك شىكىردنە ۋە يەك ۋەتم:
كوردستان ۋەك توركىستان، ئەفغانستان ۋە ئىنگلىستان، ۋەلاتە ۋە
كوردستانىش يانى ۋەلاتى كوردان»

كابرا سەرى نا رەزايىي راۋەشاندى ۋە بەتوورەيىيە ۋە وتى:

– شتى ۋە نىيە. ئەم ۋەلاتە ھەر تەنيا ھى توركى، لەم ۋەلاتە تەنيا توركى
دەۋى.

زۆرم دەر باره‌ی شۆقینیه‌تی ده‌سه‌لاتدارانی تورکیا بیستبوو به‌لام
هنه‌رگیز وا روویه‌پووی که‌سیک نه‌بوو بووم که‌وا که‌لله‌پووتانه، بلی
کوردستان وجودی نییه، بویه له ولامیدا وتم:

«لیره‌ته‌نیا نه‌ته‌نیا تورک به‌لکو، کورد و عه‌رب، ئه‌رمه‌ن و گه‌لیک که‌مه
نه‌ته‌وايه‌تی تییش ده‌ژین»

ئهم وه‌لامه‌م ئه‌وه‌نده‌ی تری توو په‌کرد، سوور هه‌لگه‌را و نازام چۆن بۆم
هه‌لنه‌سا.

کابرای به‌رام به‌رم بۆینا خه‌که‌ی ملی، بریک، توند کرده‌وه و وتی:

«ئیه‌وه له ده‌وله‌ته‌که‌ی خۆتان که‌ عیراقه‌ یاخین، چه‌ندین ساه‌ه‌ خه‌ریکی
نازاوه‌ن. ئیستا ده‌تانه‌وی نازاوه‌ بینه‌ ناو خاکی ئیمه‌شه‌وه و تورکیاش
وه‌ک عیراق لی بکه‌ن!».

وتووێژی نیوانمان بێ به‌ر بوو، ئه‌وه له دیدی ته‌سکی شۆقینه‌تی
تورکییه‌وه و منیش له دیدی پێشمه‌رگه‌یه‌کی شۆرشگێره‌وه، دوو قوتبی دژ
به‌یه‌ک بووین، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا باسی ئه‌وه‌م بۆ کرد که‌ ئیمه‌ یاخی نین و له
پینا و مافه‌ سه‌ره‌تاییه‌کانی مرۆفدا ده‌جه‌نگین و له وه‌لامی ئه‌و داوا
په‌وايانه‌شدا هه‌میشه‌ سه‌رکۆت و مالمۆیران و تووشی کوشن و برین ده‌بین.

کابرا چه‌ند په‌رسیاریکی تری لی کردم که له راستیدا نه‌بله‌قی کردم، ئه‌و
ده‌یوت: گوايه‌ من نی‌راوم بۆ تورکیا بۆ ئه‌وه‌ی کورده‌کانی ئه‌وی، دژی
حکوومه‌تی تورکی، مان به‌دم، هاوکات چه‌ک و تفاق‌ی جه‌نگیش له‌و
سۆقیته‌وه بێنم!

به‌راستی زانیاریه‌کان بێ سه‌رویه‌ر بوون. زۆر وتووێژی ترمان کرد،
کابرا هه‌ریاری سه‌رنجی خۆی دا ده‌سه‌پاند و هیچ گوێی نه‌ده‌دايه‌ قسه‌کانی
من.

من پيّم وت كه مهسه لهى به رپاكر دنى شوپش و راپه رپن خه لك
به كه سيكى له دهر وه هينراو ناكري، هاور دنى چه كيش له يه كي تي
سوقيه ته وه - گوايه من خه ريكى بم له خه يالى په تي به ولاوه هيچى تر
نابي. به لام نهو گويى له قسه كانم دهگرت؟

كابرا، كه له مه و دوا زانيم، قائيمقامى شارى «گه قه» بو، به ته كليفى
سازمانى نه منيه تى توركى «ميت»، نيرد رابووه لام، چونكه لاي «ميت»
وابوو گهر كه سيك ئينگليزى بزاني و له شاخ و كيوه وه هاتبي ده بي زور
شتى شاراوه له ژير سه ريدا بي!

پاش ته واو بوونى چاو پيكه و تنه كه، هيناميانه وه شوينه كه ي خوّم و
جاريكى تر به زنجير به ستميانه وه.

نهو شه وه هر له خه يالى نه ودا بووم، كه بوچى قائيمقامى شاريان
ناردو وه ته لام. من ترسى نه ووم لي نيشتبوو، كه مهسه له كه هينده گوره
كرا بي، كه تووشى به نديخانه كانى نهسته مبول و نه نقره بم. سه رپازه كان،
نهو شه وه، زور به تاسوقه وه ده وريان دام، زوريان لا سه ير بوو كه قائيمقامى
شاره كايان، بولاى زيندانى يه كه، بو چاو پيكه و تن، هاتبي!

زور به يان پرسيارى نه وريان لي ده كردم كه بو قائيمقام هاتوووه بو ديدارم.

له راستيدا منيش هيچ وه لام يكي پوون و به جيم پي نه بوو. به لام و تم:

«دياره له م شاردا ته نيا نهو ئينگليزى ده زاني بويه هانويان»

نازانم راستى نهو بوچوونه م چهند بوو، به لام له وه زياتر يشم پي نه بوو،
چونكه خو شم هاتنى قائيمقامى شارم بو چاره سه ر نه ده كرا.

پاسه وانى «ده» بو «دوانزه» ي نهو شه وه كور يكي بار يكه له ي چاوشين
بوو، سه ر و هه يئه تى له تورك نه ده چوو، هه ميشه له كاتى پاسه وانيدا سوژ
و به زه يى و دلنا خو شى خوى له سه ره پاسه وانيدا، نيشان ده دام.

ئەگەرچى تەنیا چەند وشەيەكى ئىنگلىزىشى دەزانى، لەگەل ئەو شەدا،
توانى ئەو ەندەشم تى بگەينى كە داىكى بولگارىيە و خوشى بە چەپ
دەزانى.

دياره زور قسەى تريشى كرد كه من بەراستى هيجى لى تى نەگەيشتم.
بەهەلسوكەوت و رەفتارى لەگەل مەدا، نارەزايى خوڤى لە گرتنم نيشان دەدا.
لە كاتى تەواو بوونى سەرە پاسەوانيدا، كە لە پچە مەچەكى هيند بو شل
كردمەوہ كە بەئاسانى بتوانم لە دەستى دەريهينم و ئەو ەندەشى تى
گەياندم كە ەرچى پرويدا، هيوادارە، لە سەرە پاسەوانىي ئەودا پروونەدا.

ئەگەرچى خوڤم دەمتوانى كە لە پچەكان بگەمەوہ، لەگەل ئەو شەدا زور
پى خوشحالىي خوڤم دەريپى و زوريش سوپاسم كرد و چەندىن جار «چوق
مەنەون» م كە ەر سوپاسى دەگەياندم، پيشكەش كرد.

ئەو شەوہ، تا درەنگ، ەر بەئاگا بووم، بىرم بۆلاي پلانئىكى ئەوتو
نەدەچوو، كە لام وابى، سەر كەوتنى تيدا بە دەست دەهينم.

پاسەوانەكان ەر دوو سەعات جاريك دەگۆران، بىرم زور كردهوہ، بەلام
ەرچيم بەخەيالدا دەهات ەربى مانا و ناسەر كەوتوو دەهاتە پيش چا و
لە دلى خوڤمدا وتم:

«كە لە پچەكان بەئاسانى لە دەستم دەردەهينم» و «دەتوانم پەلامارى
پاسەوانەكە بدەم». ئەي دوايى؟»

بىر لە دوايى، دەستى دەبەستم و ەموو بىر كەردنەوہ يەكى لەو بابەتەي
لا رەت دەكردمەوہ، بۆيە بەتانييەكەم دا بەسەر خوڤمدا و لە ژيرەوہ
كە لە پچەكانم دا كەند و لىي خەوتم.

پوژى دوايى، لە دەمەو ەسردا، دوو سەرياز هاتن بە شوينمدا و
بردميانە ژوورئىكەوہ.

چەند كەسك له ژوورەكەدا، بەجلی مەدەنییهوه، لەسەر كورسی،
بەچوار دەوری ژوورەكەدا، دانیشتبوون و كورسییهكیش له ناوهراستی
ژوورەكەدا دانرابوو كه له مهوپاش من لهسەری دانیشتم.

ئەوی هەر له سەرەتاوه، لام سەیر بوو، یهكك له پیاوهكان بوو كه
بەكوردییەکی تهواو پیشوازیی لی کردم و داوی دانیشتنی لی کردم.

پیاوهكانی تر لام نا ئاشنا بوون. له راستیدا، له سەرەتادا، سەرم له
هاتنی ئەم پیاوانه بەجلی مەدەنییهوه، بۆ نیو سەربازگەیهك، دەرئەدەچوو.

بەلام زۆری نەبرد كه له نهینی هاتنی ئەو پیاوانه حالی بووم، ئەوانه
هەموویان پیاوانی (میت) بوون و كوردیزانهكەش تەرجومانی تایبەتی
خۆیان بوو. كهوتنه پرسیارکردن لیم، هەر له میژووی له دایك بوونمەوه تا
ئەوساتەئێ گەیشتوومەته لای ئەوان. پرسیارهكان جۆراوجۆر بوون هەر له
باسی مندالیمهوه تا خویندن و بەشداری له بزوتنهوهی كوردا تا دهگاته
ناوی برادەرە نزیکهكانم، ئەوانیش كهوتنه بەر شالۆی پرسیاریان، دیار
بوو زۆر تامەزرۆی ناسینم بوون!

ئەوی بەلای (میتەوه) گرنگ بوو، دوو بابەتی سەرەکی بوو، هەمان دوو
بابەت كه قائیمقامی شارەكەیان مەبەستی بوو، ئەویش مەسەلەئێ
بەریاگردنی شۆپش له كوردستانی تورکیا و هاوردنی چەك له یهكیتی
سۆقیهتەوه بوو! بۆ مەسەلەئێ بەریاگردنی شۆپش له كوردستانی تورکیا،
دیاره جاریکی تر بۆ ئەمانیشم باس كرد، كه شۆپش وهك كالا له ولاتیكهوه
بۆ ولاتیکی تر نا ئێردری و زەمینەئێ زاتی و مەوزوعی رەخسا و كاملبوونی
خۆی دەوی، بەلام ئەوان هەر سووریبوون، لەسەر ئەوی كه دەبی من
بەكاریکی نهینی ئێردرابم، چونكه خەلكی ئاسایی، بەنیوهشەو، بەنهینی،
بی فیزه، بەو سنوورانەدا ئێ نا پەری و ئەو هەموو كاغەز و نووسرا و وینه
و پاسەپۆرتە بی فیزیه و ئەو هەموو پارەیه لهگەل خۆیدا هەلناگری.

دوو بابەت ئەوانی تەواو خستبوووه گومانەوه لێم، یەكەم، ئەو مەبلەغەى پێم بوو، كە بریتی بوو لە (٥٠٠) دینارى عێراقى! كە پارەیهكى ئەوتۆ نەبوو لای خوومان، بەلام كاتێك بەپارەى بى ئەرزشى خویمان، بەراورد دەکرد، هەر فیکەیان لى دەدا و سەریان سوورپدەما! ئەوەش ئەوانى خستبوووه ئەو قەناعەتەى كە من ئەو پارەیهەم لەگەڵ خوێمدا هیناوه هەر دەبى بۆ كړینی چەك بى.

دووم، نامەیهك یوو كە بۆ یەكێك لە لێپرسراوانى بالای دەولەتى سوورى نووسرابوو. ئەوەش هەر تەواو پیتی سەلماندیبون كە من بەئەركێكى تاییبەتى هاتبوومه نیو توركیا و بەمەبەستێكى شاراوە بۆ سووریا دەچم.

یەكێك لە پیاوێكان زۆر بەساویلکەیییەوه لى پرسیم:

«باشە هەردووك پێتمى عێراقى و پێتمى سوورى بەعسین، بۆ ئێوه دژى عێراق و لەگەڵ سووریا دا كۆكن؟»

لە راستیدا وەلامىكى بەجێم پى نەبوو، تەنیا ئەوه نەبى كە یەكەمیان دژایەتى و سەركوتمان دەكات و دووهمیان دۆستایەتى، نازانم وەلامەكەم قەناعەت ئاوەر بوو یان نا، چونكە زەرەخەنەیهكى مەسخەرەنامیز گرتى و هیچى نەوت.

بۆ مەسەلەى هاوردنى چەكیش، لە سۆقیتهوه، دیاره ئەوان لە گوێی گادا نووستبوون، چونكە چەك لە سۆقیتهوه نە دەهات، بەلكو لە رێى سووریهوه و بەخاکی توركیا دا دەگەیاندرایە كوردستان و خوێشم لە هاوردنى وەجبهى یەكەم و دووهمى هینانى چەكدا، بەشداریم كردبوو، كە خوێشەختانە، ئەوان هیچ زانیارییهكیان، دەریارەى ئەو مەسەلەیه، نەبوو. لای (میت) و دەسەلاتدارە كۆنەپەرستە عەسكەرییهكانى توركیا بۆ مەبەستى خویمان و خو بردنە پێشەوهى زیاتر لە ئەمەریكا و هاوێپەیمانیهتى (ئاتۆ) هەموو

جموڭوئىكى شۆرشگىرانەى كورد، تەننەت گەر داواى سادەى پېشىل نەكردنى مافى مروفىش بوايە، بېستەنەو بەيەكئىتى سۇقىتەتەو و بەگىرە شىۋىنى لە قەلەم بدەن! ديارە ئەوەش لە پىناو ئەوەدا بوو، كە ئەمەرىكا، زياتر بايەخ بەگرنكى توركىا و مىلتارىزمى توركىا بدات.

پياۋىكى تريان سميئل بايرىكى بارىكى پىۋەلە بوو، دەربارەى ئەوەى كە چۆن حكومەتى عىراق ناتوانى بەسەر كوردە شۆرشگىرەكاندا- ئەو دەپوت ياخيەكان- زال بىت، پرسىارى لى كىردم و منىش لە وەلامدا پىم وت؛ كە مەسەلە زال بوون نىيە، چونكە ئەگەر لە پووى چەك و تەقەمەنى و تەكنىكى تازەى عەسكەرىيەو بىت، ئەو پىمى عىراق زۆر زالە، بەلام لە پووى بىراو و زۆر لاوازە، سەربازەكان بىرايان بەو شەپە نىيە و بەزۆرە مىلى بۇ كوردستانيان كىش دەكەن، ھەرەكە ھىزى پىشمەرگەش داكوكى و بەرگى لە ماف و وجودى گەلەكەمان بەتەواوى دەكات و شەپەكەش شەپىكە لە نىوان ھەق و ناھەق، شەپىكى كە بەزۆر بەسەرگەلىكى بەستەزماندا داسەپىنراو و ناچار كراو بىكا، بۆيە مان و نەمانى بەندە بەو بەرەنگارىيەو و نەكردنى ئەو شەپەش ھەپەشە لە بوونى دەكات.

دەربارەى تەكنىكى تازەى عەسكەرى عىراقىش پىم، وتن، كە ھەرگىز تواناى عىراق پتر لە تواناى ئەمەرىكا نابى و خۇشتان بەچاوى خۇتان دىتان كە گەلى قىتنامى ئەمەرىكاى بەج دەردىك برد و چۆن بەسەر شۆپى لە خاكى قىتنام دەرى پەراندىن، ئەو لە كاتىكدا كە ھەموو دىئاش دەيزانى گەلى قىتنامى دووچارى شەپىكى نا بەرامبەر بوو، بەلام بىراوى گەلى قىتنام و پەوايى مەسەلەكەى وەك دەركەوت، گەلى بەھىزتر بوو لە شەپى كىماوى (ب-۵۲)ى ئەمەرىكا.

كابراى پىۋەلە ديار بوو. بەقسەكانم زۆر پەست بوو، چونكە بەتوندى بەپەنجەكانى سميئلە پەشە قەترانىيە پىرەكەى رادەكىشا، زەردەخەنەيەكى

تەوساوى ھاتە سەر لىۋە وشكەكانى و بە نارەزايىيەۋە سەرى پراۋەشاندا.
پياۋەكان، لە ناو خۆياندا، پىكەۋە، كەوتنە مقۆ مقۆ، پاش ساتى،
يەككىيان كە خەرلەيەكى ۋرگ زل بوو لە ناۋەراستياندا دانىشت بوو، وتى:
«بەھەرچال تۆ كابرەيەكى ياسا شكىن و گىرە شوين و ياخيت لە
دەولەت»

ئەمەى وت و يەكسەر كەوتەۋە قسەكردن لەگەل پياۋەكانى تردا و
پاشان بۆ ماۋەيەك تىي پوانىم وتى!
«لىتېرسىنەۋەى ئەمىرۆ تەۋاۋ،
بىرۆ دەرى!»

كاتى چوومە دەرى پاسەۋانەكان چاۋەپوانم بوون و راستەوخۆ
بىردمىانەۋە ژورەكەى پىشۋوى خۆم.

لە سوۋچى ھۆلەكەدا ھەلترووشكام، بىرم لە قسەكانى كابرەى خەرلە
دەكرەۋە، وتەكانى لە گويمدا دەزرىنگانەۋە كە دەپوت:
– تۆ ياسا شكىنى و گىرە شوين و ياخيت لە دەولەت.

لە دلى خۆمدا دەموت لە ۋلاتىكى ۋا شۆقىنى و مىلىتارىستى ۋەك
توركيا، دەبى ياساى سزاي ياسا شكىنى و ياخى لە دەولەت چى بى؟
ئەۋان كە لەسەر پۆشىنى جلى كوردى خەلكى تووشى ئازار و ئەشكەنجە
و زىندان بكن، ئەى لەسەر ياسا شكىن و گىرەشۋين و ياخى بوون لە
دەولەت! دەبى چى بكن؟

ئەۋ ئىۋازەيە، ھەر بىرم لاي قسەكانى پياۋانى (مىت) بوو، بەتەۋارى
ھەستم دەكرە كە تەۋاۋ نىازيان گلۋە بەرامبەرم، لە دلى خۆمدا دەموت،
تۆ بلىيى خويان دادگا و سزام بەدن؟ يا تۆ بلىي رەۋانەى عىراقم بكنەۋە.
ھەموو شتىكم بەخەيالدا دەھات، بۆيە ھەر ئەۋ ئىۋازەيە بىرم لە زۆر شت

دەكردەوه، وەكو، ئەگەر هاتوو، دەستم گەيشته تەفەنگى ئەوا يەكسەر پەلامارى دەدم و تەقە دەكەم، يا كەلەپچەكان، شو دەكەمەوه و هەولئى پاكردن دەدم، يا ئەگەر هەر هيچم بۆ نەكرا، ئەوا هەولئى خۆكوشتن دەدم، چونكە بەراستى مەسەلەى رەوانەكردنەوه بۆ عىراق، هەموو ئازار و يادە تال و سەختەكانى زىندانى (هەيئەى كەركوك)ى دەخستەوه يادم و بەتەواوى گيژى دەكردم، بۆيە مەسەلەى تەسليم كردنەوه م بەعىراق وەك گەورەترين و ترسناكترين شت دەهاتە بەرچاوم.

شەو هەندى لە سەربازەكان هاتنە سەردانم، بەلام من زۆر بى حەواس بووم، بۆيە هەر زوو پيم وتن كە ناساغم و سەرم ديشى و حەزىش دەكەم زوو بنووم.

هەر بەرۆيشتنى سەربازەكان، خۆم خزانده ژير بەتانيهكەوه و چاوم لئى نووقان، ويستم بنووم، بەلام بەهيچ شيوهيهك خەو نەدەچوو چاوم.

كاتزمير دوانزه كارەباى سەرتاسەرى سەربازگەكە كوژتيرايەوه، شەوانە چەند سەعاتيك، گلۆپەكانى سەربازگەكەيان دەكوژاندهوه، نەمدەزانى بۆ.

پاسەوانى دوانزه بۆ دوو، بەچرايهك و تەفەنگيكەوه خۆى كرد بەهۆلەكەدا، لە سەرەتادا چەند ورتەپەكى كرد كە هيچى لئى حالى نەبووم و منيش يەكسەر دەستم كرد، بەپرخە پرخ، سەرباز كە يەك دووجار هاتە نزىك جىگاكەم و چراكەى لە دەم و چاوم نزىك دەكردەوه و منيش زياتر پررخە پرخم دەكرد. سەربازەكە، كە ديار بوو، زۆر خەوالبوو، چووە نزىك ميژىك و چراكەى لە بەردەميدا دانا، هەر بەدانيشتنەوه چەند جارىك لەتر دا و خۆى بەئانيشكى دەگرتەوه. من چاوم بەحال هەلبېرى و سەبرى سەربازكەم كرد، ورتە ورتە سەرى نزىك دەكردەوه بۆ سەر ميژەكە و لە پرېكدا يەكسەر سەرى خستە سەر هەردوو دەستى و پاش ماوهيهك، ئەويش كەوتە پررخە پرخ.

وختم هيچ لە كيس خۆم نەدا و بە ئەسپايى كەلەپچەكانم لە دەستم

داكەند و زۆرىش ھەولم دا كە زنجىرەكە ھىچ زېھى نەيە، بۆيە بەتانیيەكەم بەتەواوى تىۋەپىچا و لە تەنىشت شۇفاجەكەوہ گۈلۈم كەرد. سەبازەكە ھەر پرخەى بوو، شەوقى چراكەش كە دەيدا لە سەر و پۈتەلاكى سىبەرىكى يەكجار زەبەلاخ و ترسناكى لەسەر دىوارەكەى پشتيەوہ دروست دەكرد.

من لە سووچىكى ھۆلەكەدا ھەستابوومە سەر چىچكان، شۆينەكەم بە حال پرووناكىى چراكە دەىگرتەوہ و تا رادەيەكى باشىش تارىكى بالى كىشابوو بەو سەرسووجەى كەمنى تيا بووم، ويستم ھەستەمە سەرى، كە چراكە كەوتە پرتەپرت و سىبەرە گەرەكەش لەسەر دىوارەكە كەوتە لەرانەوہ، بۇ ماوہيەك ھەناسەم لە خۆم برى و پاشان ھەستامە سەرى و زۆر بەئەسپايى، پرووہو دەرگاي ھۆلەكە، شەقاوم نا، دەرگاي ھۆلەكە دانەخرابوو، بۆيە زۆر بەئەسپايى كەردمەوہ چوومە ناو پارەوہكەوہ، لە پىشدا نەمزانى پرووكەمە كۆى بۆيە بۇ ماوہيەك بەچار دەورى خۇمدا تيم روانى، پارەوہكە تەواو تاريك بوو، وردە وردە بەلاى چەيدا پرووہ دەرگاي دەرەوہ، لەسەر نووكى پى، ھەنگاوم ھەلدەھىنايەوہ، كاتى گەيشتمە نزيك دەرگاي دەرەوہ، لە پشتيەوہ، بۇ ماوہيەك ھەلويسستەيەك كەرد، بەشى سەرەوہى دەرگاكە شووشە بوو، بۆيە كە تۆزى خۆم ھەلبرى بەتەواوى دەرەوہم دى، دنيا مانگەشەويكى يەكجار پرووناك بوو، تا چاو بركا ھەر سەھۆل و بەفربوو، دەشتەكەى بەردەمم، لەبەر تريفەى مانگەكە، دەتوت يەكپارچە شووشەيە، بريقە دەداتەوہ. ھەناسەم تەواو لە خۆم بريبوو، ملم تا توانى درىژكرد، دووسەرباز بە تەنگەوہ لەوديو دەرگاكەوہ راوہستابوون، بى ورتە سەيرى دەشتەكەى بەردەميان دەكرد. بۇ ماوہيەك ھەر راوہستام و پاشان كەوتمە بىر كەردنەوہ، ويستم يەكسەر دەرگاكە بكەمەوہ، رابكەم، بەلام سەھۆل بەندانەكەى بەردەمم و ئەوہ دەشتە بريقە دارە، پەشيمانى دەكردەمەوہ. لە راستيدا نەمدەزانى چى بكەم، رابكەم كە بىگومان تەقەم لى دەكەن، بگەرئەمەوہ تەنگى ژىر سەرى پاسەوانكەم بەيىنم ديارە ئەويش

بەخەبەر دەھاتەوۋە دەبوو بەشەپ، بېرىم لە پاكردن جارىكى تر كىردەوۋە بەلام
كە سەيرىم كىرد بىي پىلاوم و بەپىي پەتەش پۇشتىن و پاكردن، بە سەر ئەو
سەھۆل بەندانەدا بەكارىكى ئاسان نە دەھاتە بەرچاۋ، يا راستر وايە بلىم
ھەر نەشەمكرا، چونكە ھىچ مەۋقئى، بەپىي پەتى بەسەر ئەو سەھۆل و
بەفرەدا، لە چەند دەقىقەيەك زياتر، تواناي پۇشتىنى نەبوو، بۆيە وازم لەو
جۆرە پاكردنە ھىناۋ بېرىم دا بەگەرىمەوۋە بۇ جىگاگەئى خۆم و بىر لە
پلاننىكى سەرگەوتتوتتور بەگەمەوۋە، چونكە ئەو بەلامەوۋە تەنبا خۇ كوشتن يا
رەق بوونەوۋە بوو.

ورده ورده، لەسەر نووكى پىي، زۆر بە ئەسپايى، ھاتمە ناۋ ھۆلەكە و
بەچەند شەقاۋىك خۆم گەياندەوۋە سەر جىگاگەم و زۆر بە ھىمنى
بەتانىيەكەم لە زنجىرەكە كىردەوۋە و خۆم خزانەوۋە زۆر بەتانىيەكە.

كە پاكشامەوۋە لە دلى خۆمدا وتم «پىياۋ كە دەرياز نەبىي، بۇ رابىكا؟»
سەريازەكە ھەر پىرخەئى دەھات، لەو دەچوو پۇژىكى گەلىك دژواری
بەسەر بردىي، چونكە تا سەرە گۆرپىنى ھەراستە ھات و گۆرپى لە تەقەئى
پۇستالى پاسەوانى داھاتوو نەبوو، لە خەوۋەكەئى پانەپەرى.

بەيانى زوو ھەلىان ساندەم و عەرىفك و دوو سەرياز پىكەوۋە ھاتنەلام و
پىيان وتم كە پاش نان خواردن خۆم ئامادە بەگەم، ھىچى تىريان نەوت
بەلام من تى گەيشتەم كە دەشى يا بەگۆرپەنەوۋە بۇ شارىكى تر، يا بۇ
لېپرسىنەوۋەيەكى تر بىت.

پاش نان خواردن سەريازەكان دەستيان كەلەبچەكردەم و پىش خۆيان
دام بۇ دەرىي، لەوئى پىكابىك پراۋەستابوو، عەرىفەكە لە پىشەوۋە سوار بوو،
من و دوو سەريازەكەش لە داۋاۋە سوار بووین.

ھەتاۋ تازە، لە دەم كەل شاخەكانى گەقەرەوۋە، سەرى دەردەھىنا. ئاسمان
شىن، ەك دەريايەكى مەنگ و قوول دەينواند، بەفر تەواۋ دەوروبەرى

ته نیبووه، کز بهایه کی یه کجار سارد ده هات، که له سهر کورسیه ئاسنه کان دانیشتم، ئنجا به ته وای ههستم به سه رما کرد، ده توت له سهر قالبیک سه هوئل دانیشتم، پیکابه که پروه و شار که وته بزوان - ههر به وه شدا دلنیا بووم که نامگوتزنه وه بو شاری تر، سه ریا زه کان ههر دوو کیان به رامبه رم دانیشتبوون له وه نه ده چوو - وه ک من - ههست به و سه رمایه بکه ن، جلویه رگ، چه ک و تفاقیان سه رنجی راکیشام. ئه وان به جوریکی سه ر خویان ساز دا بوو، له وه ده چوو بو چه نگیکی راسته قینه ناماده بن، نه ک به ندیه که ی بی چه ک و که له بچه کراو، بگه ی ن. خوده ی پولا یین، چه ک و ته قه مه نیان، مه تاره و جو عبه ی فیشه کی زیادیان، ئه وه نده ی تر توندوتیژی به سه رو پوته لاک ی شینه وه بو یان ده گه یاندا، ئه وه ی که له هه موو شتیک زیاتر سه رنجی راکیشام؛ پو ستاله کان یان بوو، که بی ئه ندازه زل و قه به و ناقولا بوون، ئه وه سه ره رای «ژ» کان ی نیو ده ستیان که من بو یه که مجارم بوو وا له نزیکه وه بیانی بوم.

ههر له و ساته دا بیرم له وه ده کرده وه که تو بلئی ئه م سه ریا زانه به و جو ره جلویه رگ و به هه موو ته قه مه نی و ئه و تفهنگه قورسانه وه بتوانن شه ر بکه ن، رابکه ن، یا به ئاسای خویان ببزوی ن.

له ناو شاری گه قه ردا پیکابه که را وه ستا، په لیان گرتم و دایان به زاندم و له به رده م بینایه کی گه ورده دا رایان گرتم. هه و لم دا سه ر له وحه ی بیناکه بخو ینمه وه، به لام بی سوود بو. هه یج حال ی نه بووم. بر دیانمه ژو ره وه و له دالانیکی سارد و سپدا، له به رده م ده رگایه کدا رایان وه ستاندم، سه رانسه ری راره وه که جگه له من - که سی تری لی نه بوو. عه ریفه که چوو ژو رریکه وه و پاش ساتیک هاته ده ری و به ره و ژو رریکی تر کیشیان کردم. به په له سه ر له وحه ی هه موو ژو ره کانم خو ینده وه و هه یجیشی لی حال ی نه بووم، ویستم له سه ریا زه کان به رسم. به لام به چ زمان ی؟

چەند گەنجىك ھاتنە نىو دالانەكەوھە و بىرى سەرنجى منيان دا بەسەرسوورمانەوھە تىيان دەروانىم و بەسەرسوورماويىەوھە سەيرى كەلەبجەكانى مەچەكميان دەكرد. لىمان نزيك بوونەوھە و لەگەل سەربازەكاندا بەتوركى كەوتنە دەمەتەقى. يەكئىك لە گەنجەكان بەكوردى پىتى وتم:

«دەزانين مەسەلەكە چىيە، ترست نەبىت. ھەولى پرگار كردنت دەدەين!»
وھك لە ئاسمان بەرم دەنەوھە. بروام نەدەكرد. چى؟ ئاى چەند پى
خۆشحال بووم، بۆيە منيش زۆر بە پەلە تىم گەياندن كە پىشمەرگەم و
مەترسى گەرەشم ئەوھە كە تەسلىمى عىراقم بەكەنەوھە، بۆيە پىم وتن:

– ھەرچى دەكرى بەقوربانە با زوو بكرى، ئەگەرنا لە دەست دەچىت.
يەكئىك لە گەنجەكان، كە چوار شانەيەكى بالا كورت بوو، تىي گەياندم
كە ئەو شوينە «دادگای مەدەنى» يە.

نىمە سەرگەرمى قسەكردن بووين كە عەريفەكە لە ژور ھاتە دەرى و
زۆر بە توندى بە سەرباز و گەنجەكاندا ھەلساخى، لەو دەچوو، ھەر لە
ژورەوھە گوئى لە قسەكان بوويىت، چونكە يەك دوو پالى بە
گەنجەكانەوھەنا و لەو ناوھە دەرى پەراندن.

عەريفەكە قولى بەتوندى گرتم و كردمى بەژوردا. لەوى دوو پياو
دانىشتبوو، يەكئىكيان بەرگى دادوھرى پۆشى بوو، من ئەو جۆرە جلانەم
تەنيا لە فليمدادى بوو، عەبايەكى رەشى قەترانى و قژىكى سېبى دەستكرد،
زۆر سەرنجى پاكىشام و وامدەزانى – لەو ساتەدا – بينەرى شانۆگەريەكم،
دۆلابى پشتمەوھى دادوھر يەكپارچە كتيبى بەرگ تازەو ئەستورر بوون.
پياوھەكەى تر لای شانى راستى، دادوھرەوھە دانىشت بوو، يەكسەر بە
كوردىيەكى رىكۆرپەوان خۆى پىشكەش كردو وتى:

«تەرجومان!»

دادوهر کورنکی گهنج بوو، سهر و ههینهتی ئهو رق و کینهیهی تیا ههست پی نه دهکرا، که له زۆربهی زۆری کاربه‌دهستان و دهسه‌لادارانای تورکیا به‌دی دهکریت. زۆر به‌هیمنی و له‌سه‌رخۆ فایله‌که‌می تاوتوی دهکرد و پاشان زۆر به‌هیاوشی وتی:

«تۆ ههچت له‌سه‌ر نییه! ته‌نیا ئه‌وه نه‌بی که به‌بی فیزه هاتووته نیو خاکمانه‌وه و کارنکی نایاساییت کردوه»

که‌میک راوه‌ستا و پاشان سه‌یری کردم و وتی:

«بۆیه ده‌بی بۆ ماوه‌ی (۱۵) رۆژ بجیته ناو زیندانی مه‌ده‌نیه‌وه، تا رۆژی دادگاییت»، ئه‌مه‌ی وت و فایله‌که‌ی داخست و له‌گه‌ڵ ته‌رجومانه‌که‌دا که‌وته چریه‌چرپ.

ته‌رجومانه‌که‌ پێی وتم:

«تا رۆژی دادگا له‌ زیندانی «گه‌فه‌ر» ده‌بیت چاوه‌ری بیت»

پاش تۆزیک ته‌رجومانه‌که‌ پێی گوتم!

«مه‌سه‌له‌که‌ت هه‌نده‌ گران نییه، نیگه‌ران مه‌به‌!!»

گالته‌م به‌ئه‌قلی ته‌رجومانه‌که‌ ده‌هات. منی پێشمه‌رگه، قاچاغ له‌ عێراق، سنوور بشکێتم، بی فیزه، بێمه ناو تورکیا و کۆماندۆی تورکی، له‌ نیوه شه‌ودا که‌مینکی نه‌ینیم بۆ دابنێ و ده‌ستگیرم کات، هه‌شتا نیگه‌رانیش نه‌بم! وای له‌و ئه‌قله‌.

تیشکی هه‌تاو، له‌ درزی په‌رده‌کانی لای شانی چه‌پی دادوه‌روه، ده‌یدا به‌سه‌ر شووشه‌ی میزی دادوه‌ردا و بریسکه‌ی ئاوی چاوی ده‌برد، ویستم په‌رسیار له‌ دادوهر بکه‌م که‌ ئه‌و به‌زه‌نگیک، عه‌ریفه‌که‌ی هه‌نایه‌ ژووری و چه‌ند وشه‌یه‌کی له‌گه‌ڵدا ئالۆگۆر کرد و عه‌ریفه‌که‌ش به‌سه‌ر ئیشاره‌تی بۆ کردم که‌ له‌گه‌ڵیدا بچمه‌ ده‌ری. که‌ هاتینه‌ ده‌ری، چاوم بۆ کوپه‌ گه‌نجه‌کان

گيڙا، به لّام جگه له سه بازه كان كه سى ديم، به دى نه كړد.

سهر بازه كان، كه له پچه كه يان كړده وه ده ستم، به دالانه سارد و سر په كده دا،
پيش خويان دام.

له نزيك پيكابه كه وه، جاريكى تر، به په له، چاوم گيڙا، كه سى وام به دى
نه كړد كه بؤنى هيوای لى بى. ته نيا يه ك دوو كه سم له و به رجاده كه وه
به دى كړد، كه له سه ماندا به ته واوى له نيو پالتو كؤن و شه كانياندا،
خويان گرموله كړد بوو.

پيكابه كه سه به ره و خوار كه و ته وه ره وت، به گؤزى ريدا ديار بوو به ره و
شوينيكي تر ده مېن، به بى دنگى، له قه فه زى پيكابه كه دا ته نيا به چاو -
ده مروانيبه نيو شاره كه، خه لكى خواروى شار كه و تېوونه وه جووله له سه ر
شوسته ي جاده كان به ره مې زستانى و قه فه زه مريشك و گرده په تاته م
به دى كړد. خه لكه كه زور نارام ده هاته پيش چارم و، دهنگه دهنگ و
قه ربالغى و هاتوهاواری نيو بازاری لای خومان، ليره به رگوى نه ده كه وت.
له به رده م بينايه كى كؤندا، نو تو مپيله كه يان راگرت. سه رنجم دايه بينا كه،
به پاسه وانى به رده م دمرگا كه يدا، كه خويان كزوله له پالتو سه وز و چرچ و
درژه كانيانه وه پيچابوو، به كونی تاریكى قولله ي حه راسه تى سه رگوشه كان،
كه تارمايى سه ر و كلېته ي سه وز باوى - جاروبار - دهنواند، به تابلوى
ته خته ي پزيو و شيدارى سه ر دمرگا كه ي - نه د مخويند رايه وه - هيچ گومانى
نه ده هيشته وه كه نه وه ي له به رده مي دا راگيراوم، له زيندانى «گه فه پ» زياتر
چيدى بيت.

يه كيك له پاسه وانه كانى ليتمان هاته پيشه وه، له گهل عه ريفه كه دا برى
وتوويزى كړد، پاشان له دمرگا ي زيندانه كه ي دا.

له كونى سه ر دمرگا كه وه، سه ريك هاته دهر و كه ميك تى روانين.
عه ريفه كه، هر له و كونه وه، نامه يه كى دايه ده ستى، نه وه منده ي نه برد دمرگا

كرايهوه و سەربازەكان پيش خۆيان دام. لە دالانى زيندانەكەدا كەلەبچەكەيان لە مەچەكم كردهوه، ئەوهى زۆر سەرنجى راکيشام، كابرەى پىشتى دەرگاگە بوو، كە جلى ئاسايى لەبەر دابوو، خەريك بوو بگەومە گومانەوه كە ئەوهى تىيدام زيندانى نەبىت، بەلام كاتىك سەربازەكان كشانەوه و ھەر خۆم و خۆى ماينەوه، ھەر چۆنىك بوو، تىي گەياندم كە خۆى لىپرسراوى بەندىخانەكەيه و بۆ سەلماندى ئەمەش دەستى راستى دەكوتا بەسەر سنگيدا و چەند جارنىك لەسەر يەك وتى: «بەن...بەن(*)»

دەستى بۆ ھەموو بىناكە درىژ دەکرد، بەھەر حال كاتىك بە دالانەكەدا پيش خۆى دام و گەيشتەينە بەردەم محەجەرەكان و زىرەى كردنەوهى، زنجير و قفل و سەداى شيشەى ژەنگاوى گەيىبە بەر گويم، ئىدى ھىچ گومانم نەما، بەلام ھەر تى نەگەيشتم بۆ لىپرسراوى زيندان بەرگى ئاسايى پۆشيبوو.

لە پارەوھەكەدا، بۆ ساردىكى بىزھينەر دەھات، ديوارەكان، تەرو پەلاوى و بۆر و چلكن بوون، كابرە پيشم كەوت، چاوم بەدەورو بەرى خۆمدا گىرا. بنمىچى بىناكە، لە زۆر شويندا، شەقى بردبوو. بەگشتى، ھەموو ديمەنىكى بىناكە، ترس ھينەر بوو. بە پليكانەيەكى پىچاوپىچى تەسكدا سەركەوت و منيش بەسەرسورماويىەوه، بى ورتە، دواى كەوتم، بنمىچى نەھۆمى سەرەوه گەلنىك نزم بوو، بۆيە من ناچار بووم كە تەواو خۆم كورپكەم، دەرگاىەكى كردهوه، رىي نيشان دام و فەرمىانى پى دام كە لەسەر كورسىيەك دانىشتم و خۆشى چوو پىشت مۆزىكى تەختە ئەستور و قەبەوه، پاش ئەوهى كەمىك ئالوگۆرى بەپىنوس و شووشە مەرەكەبى سەرمۆزەكە كرد، كە لە راستيدا ھەر شلەژانى دەگەياندم، لەوهى كە كارنىكى پىويست بىت، چونكە ھەر پاش ساتىك شتەكانى ەك خۆى دانايەوه.

لە دۆلابىكى ئاسنى كۆندا، كە لە پىشت سەريەوه بوو، دۆسيەيەكى

(*) بەن: من

دهرهینا، پاشان نامهیهك، كه عریفهكه له كونی سهر دهرگاكهوه دابوویه دهستی، بهشینیهی كردهوه و كهوته خویندنهوهی. جاروبار چاوی لهسهر نامهكه ههڵدهبری و بی ئهوهی هیچ بلّیت، سهیریکی گوماناوی دهكردم و له دۆسیهكهدا شتیکی دنووسی. بهتیهی چاو كه وتمه پشکنینی ژورهكه، جگه له میزهكهی خۆی و دۆلابه ئاسنینهكهی پشت سهری و كورسییهكهی من، هیچی تری تیدانهبوو (ئهویش ههر زیندانی بوو؟) دوو پهنجهره سهرنجی راکیشام، لهگهڵ ئهوهشدا كه له دهرهوه ههتاو بوو، بهلام هیچ ترووسكاییهکی پووناکی لهو پهنجهرانهوه بهدی نهدهكران، دهتوت بهقور سواخ دراون.

كابرا نامهكهی خسته نیو دۆسیهكهی و ههستایه سهرپی و له ناو دۆلابه ئاسنهكهدا تۆپهله کللیکی دهرهینا و بهسهر ئیشارهتی بوو كردم كه دواي كهوم. هاتینه خوارئ. سهراپای ههوشهی زیندانهكه بهفر گرتبووی، لهوه نهدهچوو بهفری ئهمسال هیشتا پاك كرابیتهوه، چونكه بهفرهكه قات قات لهسهر یهك كهلهكه بووبوو. سهیریکی پهلهی دهوروبهرم كرد، دیوارهكان بی ئهندازه بهرزبون، له سووچیکی ههوشهكهدا، میزیکي شكاو سهرنجی راکیشاوم له دلی خۆمدا وتم:

«گهر بیته و لهسهر ئهو كورسییهوه پیاو خۆی ههڵدا، پهنگه بتوانی دهستی له لیوارهكه گیربیته...»

بهبهسته کللیهكهی دهرگای ژورهكهی بهرامبهرمانی كردهوه، بهپارهویکی تهنگه بهردا تی پهرین، بهلای چهپدا دهرگایهك لهسهر پشت بوو، چووینه ژورئ. تهواو سهرسام بووم؛ چرپایهکی دووقاتی گهره، سهراپای ژورهكهی گرتبوهوه و تهنیا نیوه مهتریک له نیوان چرپاكهو پهنجهره داخراوهكان، كه دهپروانی بهسهر ههوشهكهدا، مؤلته ههبوو.

«چۆن ئهم چرپایه هینراوته ژورئ؟! سهرو خواری چرپاكه پرپوو له

زیندانی. زیندانهوان سلأوی له هه موویان کرد و ئەوانیش زۆر بەگەرمی
و هەلامیان دایەو. چەند وشە یەکی لەگەڵدا ئالوگۆرکردن و بە دەستی
ئیشارەتی بۆ من دەکرد و پاشان بە جێی هێشتم. منیش هەروا
بە سەر سوورماوی راوہ ستابووم، لە راستیدا نەمە زانی چی بکەم. یەکی
کە خەریکی چێشت لێنان بوو، کلاویکی شوکاکی لە سەر دابوو، لە سەر
تەباخیکی کۆنە، بە کرمانجی پێی وتم: «رۆنیشە برا»، پاشان بە
شانازییەو و تی: من شوکاکم. لە سەر لێواری قاتی خوارەوێ چرپاکە
دانیشتم، زیندانییەکان زۆر بە وردی سەرنجیان دەدام.

لەو دەچوو، زیندانهوان، پێی وتبێن گە من دانیشتووی تورکیا نیم. کەس
خۆی تی نەگەیاندم، زۆرم لا سەیر بوو، وەک عادتە لە زیندانا، کاتی
بەندیکی نوێ دیتە ژووری، هه موو دەوروخولی دەدەن و دەیان پرسیری
جۆراو جۆری لێ دەکەن، چۆن گیراوی... بۆ و لە کوێ، کە چی ئەمانە هەر
هیچ. ئەوان تەنیا بە چاوی گومان و بێ بایەخییەو تییان دەروانیم.

ژووری زیندانهکە لام سەرنجراکێش بوو، بە تەبەتی بەو چرپایەو کە
دیمەنیکی سەرسوورپهینەوری دەدا بە ژورەکە، لە سەر تادا لە نەینیی ئەو
چرپایە نەدەگەیشتم، زیندان و چرپا؟! بەلام پاشان بۆم دەرکەوت کە
مەسەلەکە تەنیا بۆ ئەو یە کە زۆرترین بەند، لەو ژورەدا قەتیس بکەن،
چونکە بەو شێو نووستنە، دوو ئەو نەندە زیندانی جینگایان دەبوو.

تا نیوهرۆ، بە بێ دەنگی، دانیشتم و بیرم لە زیندانهکە دەکردهو. دیمەنی
زیندانهکە، لای من زۆر، نا ئاسایی بوو.

نیوهرۆ، کاتی نان خواردن، قاپی ساوهریان نایە بەردەم و هەر یەکە
لە لای خۆیەو شتیکی پێشکەش کردم، یەکی کە و چک و یەکی کە پەرداغ و
دوای نان خواردنیش، بە تانی و سەری نیکیان دامی، بەلام بێ ئەو یە هیچ
پرسیارێکم لێ بکەن، لە لای دەرگا کەو، جینگەیان بۆ دیاری کردم.

ئەو پاش نىۋەرۆيە، لەسەر جىڭگەكەم، پاكشام، ھەر ھەستم لاي زىندانەكە بوو، كە تا راندەيكە سادە و ساكار دەھاتە بەرچاوم. ئەتەلبەندى دېركاۋى، نەدەرگاي پۆلايىن و نە پەنجەرەي ئاسنين وجودى ھەبوو. زياتر لە خانوويىيەكى ئاسايى دەچوو، ئەگەرچى دىۋارى زىندانەكە چوار پىنج مەترىكىش بلىند بوو.

بەتانييەكەم لەسەرخۆم لادا، چاوم بەملاولاي خۆمدا گىرا و سەيرىكى پەنجەرەكانم كرد. دەرەو تاريك بوو بوو.

سەريشم بېرىك قورسىيەكەي دەمى نىۋەرۆي نەما بوو، بۆيە لەو دەچوو نووستىيىتم، ئەگەرچى تا ھەستام، ھەر گويم لە وتوۋىژى زىندانىيەكانى تر بوو، كە بە بەباشيش تىي نە دەگەيشتم، چونكە توركييەكەي لە كوردىيەكەي زياتر بوو.

ھەستام، نەمدەزاني چى بكەم، بۆيە ھەر لەسەر جىڭگەكەي خۆم دانىشتم كە لە راستىدا لەو زياتريشم بۆ نە دەرەخسا، چونكە چەركاە سەرپايى ژورەكەي گرتبوو ھو مۆلەتى ھىچ جموجۆلىكى نەدەدا.

زىندانىيەكان سەرگەرمى نامادەكردنى شىۋى ئىۋارى بوون، ھاوكات كەسشىيان ھەرخۆي تى نەگەياندم كە ئەۋەندەي تر بارى دەرۋونى ئالۆز دەكردم. ھۆي چى بى ئەم زىندانىيانە، بەھىچ شۆۋەيەكى، توخنم ناكەون، پرسىيارىكم لى ناكەن، ناپرسن لە كوئو ھاتووم، يان لەسەر چى گىراوم؟ تۆ بلىنى مەسەلە زمان بى و لە من نەگەن؟

بادىنەيەكەم ئەۋەندەي بېر دەكرد كە شەرحى ھالى خۆمى پى بكەم و لەو زىندانىيانە بگەيەنم كە ھۆي گرتنم، خەباتە، دۆي پزىمى عىراقى و من پىشمەرگەم.

كاتى شىۋى پى گەيشت، دەورىيەكەيان بۆ منىش دانا، برنجى سادە بوو، لەگەل ئەۋەشدا كە ھىچ جموجۆلىكى فىزىكىم ئەنجام نەدابوو، كەچى

ههستم به برسیتییه کی ته او ده کرد، بۆیه زۆر به تاسوقه وه که وتمه خوار دنی برنجه که.

دوای شیو، کاتی چا خواردن، لیپرسراوی زیندانه که هاته ژورمان و هه موو له بهری ههستان. بۆ من کارئکی سه رسووپهینه بوو که لیپرسراوی زیندانیك، ئاوا به شهو، سه ره له زیندانییه کانی بدا؛ به لام له وه سه یرتر ئه وه بوو که له ژوروهه لامان دانیش، زیندانییه کانیسه دهوریان دا، دیار بوو ئه مه یه که مین جاری نه بوو، چونکه زیندانییه کان، زۆر به گه رمی و خو شحالییه وه پیشواز بیان لی کرد. هه ر خیرا چایه کیان له به رده م دانا و پاشان یه کیک له زیندانییه کان، که له هه موویان به ته منتر بوو، کار تۆنئکی نوشتاوه ی له ژیر سه رینه که ی ده ره ئناو له به رده م لیپرسراوی زیندانا کردیه وه و پایخست، هاوکات له تووره که یه کی نزیك سه رینه که یدا، پرپاسکه یه کی که داشی دامه ی تیدا بوو، ده ره ئنا.

هه ردووک که وتنه دامه کردن، له وه ده چوو به رنامه ی شه وانیه یان بی؛ چونکه زیندانییه کان وه ک کارئکی ئاسایی و پۆژانه، بی سه رسووپمان، تییان ده روانی.

یار بیان ده کرد، جاروبار لیپرسراوه که به دهنگی به رز ده یوت: به یزه! که له راستیدا لئی حالی نه ده بووم. له جموجوئی داشه کانی زیندانییه که دا، به ئاشکرا هه ست پی ده کرا که له لیپرسراوه که چاکتری بزانی، له گه ل ئه وه شدا، به لیپرسراوه که ی دۆراند، که نازانم مه به ستی ئه وه بوو که وای نیشان بدات لیپرسراوه که شاره زاتره یا ئه و ها توچۆیه ی شه وان تیک نه دا، یان هه ر بۆ دلنه وایی لیپرسراوه که بوو. به هه رحال، ئه گه رچی زیندانییه که ی خو مان گه لی با شتر دامه ی ده زانی که چی دۆراندی!

چه ند پۆژیک تیه پری، هه لوستی زیندانییه کان، له گه لمد، هه روا سارد بوو، تا نیوه پۆیه که ئه و زیندانییه ی که ئیواران دامه ی له گه ل لیپرسراوی

زیندان دەرکرد، هاته لام و پرسیارئیکی لی کردم و وتی:

ته خه لکی کیده ری؟

(تۆ خه لکی کوئی؟)

زۆر پی خۆشحال بووم به شکاندنی ئه و ته و قه بیده نگییه ی که به دهورمدا
کیشرابوو. بویه یه کسه ر وتم:

«سله یمانی»

سه روچاوی هیچ کاردانه وه یه کی تیا به دی نه دهرکرا. له وه نه ده چوو ناوی
سله یمانی بیستبی؛ چونکه هیچ دهریاره ی ئه وه ی نه وت و له باتی وتی:

«ته سه ربه ست ناس دکه ییت؟»

سه ربه ست یه کیک له لیپرسراوانی پارتی بوو که له دیی پیداو داده نیشت
و به هوی شه ر و شوپی ناوه خۆوه یه کترمان ده ناسی، بویه وتم:

«به لی سه ربه ست ناس دکه م!»

هه موو زیندانیه کان، گوئی قولاخ بوون، وه ک ته نیا چاوه رپی ئه وه لاهه
بووین، هه موو له ناو خۆیاندا که وتنه مقۆ مقۆ و له به ر خۆیانه وه ده یانوت
«سه ربه ست ناس ده کات»، کابرای دامه چی وه ک کارئیکی گه وره ی ئه نجام
دابئی و نه یئیه کی گه لی گرنگی ئاشکرا کردبی، ئاوپی له زیندانیه کان
دایه وه و پی وتن: «هه قال! سه ربه ست ناس ده کات».

منیش هه ر بۆ پشتیوانی قسه کانی وتم!

«نه ته نیا ناسین به لکو براده ریشه»

ئه مه ی دوا ییان راست نه بوو، نه گه رچی له دوا ی شه ری هه کاری،
یه کتریمان دی بوو، به لام به مه فهومی براده ری، براده ر، نه بووین، له گه ل
ئه وه شدا ئه و ریزئیکی گه لی زۆریشی لی گرتین ئه گه رچی ئیمه زیندانی و
ئه ویش زیندانه وان بوو.

ناسینی سهریست بوو، بهخیر بۆم، چونکه هر دوای نهوه ئیدی
 ههلوئستی تیکرا زیندانییهکان، بهرامبهرم، گۆزا و ههموو کهوتنه گفتوگۆ
 لهگهلمدا و ههوری بێدهنگی له دهوورم بهموعجیزه‌ی سهریست ناسین
 په‌وییهوه، یه‌که‌یه‌که‌ی زیندانییهکان ناوی خۆی پێ وتم. دهمه ئیوارئ
 سه‌رقالی خواردنی شیوی ئیواره بووین، که بریتی بوو له نان و ژاژی،
 کاتیک لپرسراوی زیندانه‌که خۆی کرد به ژوردا و کهوته ژماردنمان. زۆر
 هه‌ولیان له‌گه‌ل دا که‌ساتیک دابنیشی، به‌لام نه‌و قبوولی نه‌کرد و هه‌ندی
 قسه‌ی به‌تورکی کرد و خیرا ده‌رپه‌ری. له هه‌لوئستی نه‌گه‌یشتم. پرسیاریشم
 نه‌کرد.

پاش نان خواردن، زیندانییه‌کانی سهره‌وی چریاکه له ده‌وری مام عهدۆ
 که یه‌کێک له زیندانییه‌کانی ژوره‌که‌بوو، کۆبوونه‌وه و ئیمه‌ی قاتی
 خواره‌وش چونیه سهره‌وی چریا که‌و له سه‌ره‌تادا هۆی ئەم کۆبوونه‌ویه
 تی نه‌گه‌یشتم.

مام عهدۆ، به‌رنگ و پووی، که‌مێک گه‌نجتر بوو له دامه‌چی، له‌گه‌ل
 نه‌وه‌شدا، سه‌راپای سه‌روپیشی سپی بوو.

مام عهدۆ چاوی به‌ناوماندا گێرا و وتی:

«که‌سی تر ماوه سه‌رکه‌وی؟»

که‌س نه‌ما‌بوو بۆیه براده‌ره شوکا‌که‌که، به‌سه‌ر، ئیشاره‌تی پێدا. له‌وه‌ی
 ته‌نیشتم پرسی:

«دیاره نیازی یاریتان هه‌یه؟»

له‌سه‌ر عورف و عاده‌تی زیندان، که ئیواران، جو‌ره یارییه‌که بۆ وه‌خت
 کوشتن ده‌سازنن، ئەمهم وت. به‌لام به‌ندییه‌که‌ی ته‌نیشتم، که بۆ ماوه‌یه‌که
 وه‌لامی نه‌دامه‌وه، پاشان بێ نه‌وه‌ی سه‌یرم بکات وتی:

«يارى نا. گوى له حيكايه تى رۆسته م و زۆراب دهگزين!»

مام عهدۆ ورده ورده، دهستى كرد به گيزرانه وهى حيكايه تى رۆسته م و زۆراب - به بادينى - ديار بوو شهوانى پيشوتر چهند ئهلقه يه كى گيزرا بووه وه، چونكه له باسى هاويشتنى گورزهكانى رۆسته مه وه دهستى پى كرد. ماوهى نيو سه عاتيك گوى قولاخى داستانى ديزينى رۆسته م و زۆراب بووم، سه رنجم دا، دانيشتوان زۆر به تاسوقه وه گويزرايه ل بوون و زۆر بيدهنگ و بى جووله دانيشتبوون.

مام عهدۆ كه ديار بوو چهندين جار ئه م داستانهى گيزرابيته وه ئه وپيش خوى تهواو چووبووه ناو داستانه كه يه وه و به پى رووداوه كان، ئه مپيش، دهست و گورزى ده وه شاندى، چاوم به ناو سه روچاوى زيندانى به كاندا گيزرا، سه روچاوى هيلاك و رهش داگيرا ساويان. جلى شى و په رپووتى به ريان، كه سايه تى نيو داستانه كهى زياتر له به رچاوم به رجه سته تر ده كرد.

له راستيدا سه ير م پى ده هات، له م عه سردها، خه لكانى هه بن ئاوا به حه ز و خۆشيبه وه بوو داستانىكى هه زار سآلهى خه يال ئاميز، ئاوا گويزرايه ل بن. بى كارى بوو، كات برده سه ر بوو، يان خۆيان له و عه سردها ده ژيان، هه ركاميان بى ئه مان له زه تىكى سه رسوورپه ينه رى، له گيزرانه وه كهى مام عهدۆ، ده چيژت.

ورده ورده له گه ل زيندانى به كاندا بووم به ناشنا، ته نيا يه كىكى سوورفل نه بى، كه هه ر به توركى قسهى ده كرد و ده يويس ت ره مگه زى خوى، به توركى ناخاوتن، بگورپى. له گه ل ئه و به نده سوورفله دا، هه ر ئاشنايه تيم په يدا نه كرد. زيندانى به كان هه ريه كه و به سه ره اتى خوى بوو ده گيزرا مه وه و چۆنيه تى گرته نى خوى، بۆم، باس ده كرد. تاوانه كانيان له سى تاوان به درنه بوو. يا كوشتن، يا دزى و پيگرتن يا شه ر و تيكه ه لدانى نيوخو بوو، كه به داخه وه له هه موو تاوانه كانى تر زيتر بوون، كه دياره ئه وپيش ئاوينه ي په يوه ندييه

كۆمەلایەتییەكانی نیو كوردستانی تورکیای ئەر پۆژەیی دەنواند.

بەپێی قسەكانیشیان وایان نیشان دەدا، كە سەریان لە سیاسەت بخورئ
و هەندیکشیان هۆی گرتنەكەیان دەگەرانهوه بۆ سیاسەت. ئەگەرچی
نەیاندهتوانی بە بەلگە بیسەلمێنن.

پووداوی گرتنی یەكێك لە زیندانییەكان كە لاویکی تازه پێگەیشتووی
رەنگ گەش بوو، كە لە رەفتار و هەلسوكەوتیدا برێك سادە و تا رادەیهك
گیلوكەیی پێوه دیار بوو، سەرنجی راکیشام، كاتیك لیم پرسى كە لەسەر
چی گیراوه، زۆر بەسادهییەوه وتی:

«لەسەر پیاو كوشتن»

هەر تاوانیكى تری بووتایە بپوام دەكرد، بەلام كوشتن؟ گەنجیكى وا
سادە و ساكار و گیلوكە و قەتئل!

خۆی پێشكەش كردم، كە شوانە و ئەوهش ئەوهندهی تر سەری
سوورماندم و هەندى لە رەفتارە ساویلکەكانیشى بۆ چارەسەر كردم.

شوانەكە، وەك دركى بەسەرسامیم كردبى، دووبارە وتی:

«بەئى لەسەر پیاو كوشتن!»

كەمێك راوهستا و پاشان بۆ زیاتر پوونكردنەوه وتی:

«ئەوهی كوشتم كەابرایەكى ئەلمانی بوو!»

ئەوهندهی تر تامەزپۆیى زانینى نهینى ئەو قەتله بووم، بۆیه خۆم پى
رانەگیرا وتم:

«جا تۆیهك شوان، چى تووشى كەابرایەكى ئەلمانیى كردى؟»

یەكێك لە بەندهكان كە گوێرایەئى وتووێژمان بوو، بۆنیشاندانى ئاستى
وشیاریى خۆی وتی:

«کابرای ئەلمانی قەبتیالیست بو!»

مەبەستی ئەو بوو بەحوکمی ئەوێ ئەلمانییە، ئیدی، دەبێ
کەبیتالیست بووبی!!

مەسەلەئێ کوشتنی کابرایەکی ئەلمانی لەم شوێنە دوور دەستەئێ
کوردستاندا، جێئێ سەر سوورمان بوو، بەتایبەتی کە لە لایەن شوانیکی
نەفامەو، بێ مەبەست ئەنجام درابێ، چی وای، لە شوانیکی کورد، کردبێ
کە دەستی بچیتە خوێنی بابایەکی ئەلمانی، هەر ئەمەش بوو کە ناچارئێ
کردم کە خۆم بەوردی پرسباری لئێ بکەم.

دەمەو عەسریک بەندەکان سەر قالی دامەبوون، کە شوانەکەم بانگ کردە
نزیک خۆم و پێم وت:

«پێم نالئێ چۆن و بو ئەو ئەلمانییەت کوشت؟»

هیچ لە سەر و چاویدا پەنگی نەدایەو، وەکو ئەو نەبووبیت کە ئەو
قەتڵەئێ کردبێ، زۆر بەسادهئێ وتی:

«بەیانییەک وەک هەموو پۆژەکانی تر، تاریک و پروون بەرەو شاخ
ناژەلەکانم پێش خۆم دا. من هەر بە دوا ئاژەلەکانەو بووم کە لە
دوورەو تارمایییەکم دی، هەل دەستا و کەمێک ئاشکرا دەبوو پاشان لە ناو
دەو نەکاندا ون دەبوو، بۆئێ دەنگم لئێ کرد و تارمایییەکەش هیچ وەلامی
نەبوو، کە بۆجاری دووم دەنگم دا، وەلامی نەبوو. تا پەرەکم هینایە
سەرئێ، هیچ گومانم نەبوو کە ئەو تارمایییە دەبێ ورج بئێ یا گورگ و
بۆئێ وا بێدەنگ و وەلامی دەنگدانم ناداتەو. کە بۆ جاری دوایین دەنگم دا
و وەلام نەبێست، یەکسەر تا پریکم پێو نا، ئینجا هاواری لئێ هەستا.
ئاژەل نەبوو، مپۆف بوو! سوور کاریکی کەتە و زەبەلاح، کە تا ئەو ساتە
کەسی وا گەرەم نەدی بوو. قەمسەلەئێکی سەوزی بارانیئێ لەبەردا بوو،
کلێتەئێکی خۆلەمیشیشی لە سەردا بوو.

بوو که وهک باسی دهکرد. فیتی لیپرسراوانی ناوچهکەشی تیندا بووه که شهر و پشجوی و ئازاوه بخهنه نیوان عهشرته کوردەکانهوه و بهیهکدییهوه ئالۆزیان بکەن بۆ ئهوهی نهپهرژینه سهرخۆیان و هیچ داواکارییهک له حکومەتی تورکی بۆ چارهسەری باری ژبانی دواکهوتوویمان بکەن.

به‌نامه‌ی پۆزانه‌مان بریتی بوو له خهوه‌هه‌ستان له‌حه‌وتی به‌یانیدا، ئه‌ویش به‌لیدانی ده‌رگا‌که‌مان، که پاسه‌وانیک یان به‌شەق یان مسته‌کۆله‌ چه‌ند جارێک لێی ده‌دا. دوا‌ی به‌رچایی، ده‌روبه‌ری کاتژمێری نو، گەر که‌سیک لیپرسینه‌وه یان دادگایی بوا‌یه، ئه‌وا ده‌برا و گه‌رنا پاش کاتژمێری (ده)، هه‌موومان ده‌چووینه‌ نیو‌حه‌وشه‌ی زیندان‌ه‌که‌وه، بۆ ماوه‌ی نیو کاتژمێر پیا‌سه‌مان ده‌کرد. له‌حه‌وشه‌که‌دا دیواره‌کان، که زۆر به‌رز نه‌بوون، بیریان ده‌بزو‌اندم. له‌ پرسیا‌ری ئه‌وه‌ی که ئایا ئه‌وانه‌ دیوا‌ری ده‌ره‌وه‌ی زیندانن، وه‌لام به‌لێ بوو.

پۆزیکیان، که له‌گه‌ل هاوه‌له‌ شوکاکیه‌که‌مدا، دوو قو‌لی به‌حه‌وشه‌ی زیندان‌ه‌که‌دا پیا‌سه‌مان ده‌کرد، لێم پرسی، که تا ئیسته‌ هیچ زیندانییه‌ک له‌م زیندان‌ه‌ رای کردووه. له‌ وه‌لامدا وتی، ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌و ئاگای لێ بی، نه‌بووه. ئه‌وه‌ی سه‌رنجی ڕاکێشام، ئه‌و پۆژه، سندووقه‌ شکاوه‌که‌ بوو، که له‌ پال دیواره‌که‌دا دانرا‌بوو. به‌رزیی دیواره‌که‌ سی‌ چوار مه‌تر ده‌بوو، که سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ریدا زه‌حمه‌ت بوو، به‌لام به‌ بوونی سندووقه‌که‌، ئه‌و مۆله‌ته‌ ده‌ره‌خسا. هه‌ر ئه‌وه‌ش بوو، خستمیه‌ داوی بیرکردنه‌وه. گەر بتوانم له‌ ژووره‌که‌مان بێمه‌ ده‌ری و ئه‌م سندووقه‌ له‌حه‌وشه‌ بی، ئه‌وه‌ به‌ئاسانی ده‌توانم به‌سه‌ر دیواره‌که‌دا سه‌رکه‌وم و بازیده‌مه‌ ئه‌و دیو، که نه‌مه‌دزانی ئیدی چی ده‌بی.

له‌ پرسیا‌ری ئه‌وه‌ی که ده‌بی له‌و‌دیو دیوا‌ری زیندان‌ه‌که‌وه‌ چی هه‌بی، له‌ شوکاکیه‌م پرسی و له‌ وه‌لامدا وتی :

ده‌ره‌ویه‌!

ئەي پاسەوان؟ لە وەلامدا وتی:

«پاسەوان، تەنیا لەبەر دەرگا و لەسەر سووچی دیواری پێشەوه هەیه، لەپشت زیندانەکهوه هیچی لێ نییه. ئەو زانیارییه، بۆ من گەلێك دڵخۆشکەر بوون.

بە هاتنە ژوورەوه مان کهوتمه بێرکردنەوه لە ڕاکردن. بەلام چۆن لەم ژوورە لەعنەتییه ڕزگار بم، کێ دەرگام بۆ بکاتەوه؟

لە جێگەکهماندا پال کهوتبووم و خەیاڵم لای دانانی پیلانێك بوو. بەلام چۆن؟ من لە خۆم ڕادهپهپموو، که گەر بتوانم بچمه دەرەوهی ژوورەکه، ئیدی بەسەر دیوارهکهدا سەرکهوم و بازبدهم پاشان چی دەبێ بابیی؟

من هەر هەست و بیرم لای ئەوهبوو که بیرم بۆ پلانێکی سەرکهوتوو چوو. هەموو شەویك، دواي شیبوی ئیواری، لێپرسراوی زیندانەکه دەهاته لامان بۆ دامەو کاتیك دەهاته ژووری ئیتر دەرگا دەرکرایهوه و لەدیوی خۆمان بە کیلون، نەقفل، دادەخرا، که بە ئاسانی لە دیوی خۆمانهوه دەرکرایهوه.

من بیرم بۆ ئەوه دەچوو، که، گەر قفلێك پەیدایی، لەکاتی هاتنە ژوورەوهی لێپرسراودا و پاش سەرقال بوونی، بەدامە کردنیهوه، من لەسەر خۆ دەرگا که بکهمهوه و لەو دیوهوه قفلێکی لێ بدهم ئیدی لێپرسراو بۆ خۆی، لەگەڵ زیندانیهکاندا، تا ڕۆژ دەبێتەوه دەبێ چاوهڕوان بێ و ئەو ماوهیهش بۆ من گەلێك زۆر بوو، که ئیمکانی هەموو شتیکی تێدا دەبوو، هاوار و داد و فیغانی لێپرسراو و زیندانییهکان، وابە ئاسانی، نەدەگەیشتنه پاسهوانهکانی بەر دەرگا و گەر بئشگەیشتبایه ئەوان کلیلی هاتنە ژوورەوهیان پێ نەبوو. دەرگای زیندان، هەر بە کلیکی لێپرسراو، لەدیوی ناوهوه دەرکرایهوه.

لای من پلانێکی سەرکهوتوو بوو. ئەي قفل؟

مەسەلەى پەيدا كىردى قىل بەو ئاسانىيە نەبوو، تەنيا قىلئىك كە لە بەرچاۋ بوو قىلى سەر دەرگى ئورەكەمان بوو، كە لەدىۋى دەرەۋە لە ئورەكەمان دەردا، ئەو قىلئەش لەكاتى كىردنەۋەى دەرگاكەدا، گەر پاسەۋانەكان بىيان كىردا يەتەۋە ئەۋە بەدەستىانەۋە دەگىرت و گەر لىپىرسراۋەى زىندانەكەش بوۋايە- كەشەۋان بۇ دامە دەھاتە لامان - ئەۋا دەيخستە گىرفانىيەۋە تا دەچۈۋە دەرەۋە و پاشان لە دەرگاكەى دەدا.

لەناۋ ئورەكەى خۇشماندا، نە تەنيا قىل، بەلكو ھىچ ئامىرىك جگە لە كەۋچك پەيدا نەدەبوو، بۇيە ھىچ ھىۋايەكەم نەبوو، لەۋە زىياتر، كە لىپىرسراۋەكە شەۋىك لە شەۋان، قىلئەكەى بەدەرگاكەۋە بىرىچى و منىش پىلانەكەم بەو پىيە جىبەجى بىكەم!

رۇژانى شەممە، رۇژى سەردانى زىندانىيەكان بوو، ۋەك خۇيان پىيان دەۋت «گورىچە» كە مۋاجەھەى لاي خۇمانى دەگەياندا، لەۋرۇژەدا، جارىۋار، ناسىۋىك يان باشتىر ۋايە بلىم كەسىك كە خۇى بەتەرەفدارم دەزانى، سەردانى دەكىردم بۇيە بىرىارم دا كە لەھاتنى داھاتوۋىدا، پىلانەكەمى لا بىركىنم، بۇيە بەتامەزۇيەۋە چاۋەپى ھانتى رۇژى شەممە بووم.

رۇژى شەممە، ۋەك مەن پىشېنم كىردبوو، دۇستەكەم ھاتە لام، زىندانىيەكانى تىرىش ھەرىكەۋە كەسىك يان چەند كەسىك ھاتىبون بۇ سەردانىان، بۇيە ھەموو سەرقالى دەمەتەقى و توتۇر بوون، ئەگەر چى ئەم دۇستەى مەن كە ھاتىبوۋە سەردانم لە راستىدا پىۋىكى پىۋىچ و بى كەلكىش بوو، بەلام، لەۋە زىياتر، چارم نەبوو.

كەسى تىرم نەدەناسى و ئەۋ كابرەيەى بوۋىكوۋە فىلى پارەكەم ھەر بەتەۋاۋى خۇى لى گوم كىردبووم، بۇيە تەنيا ھىۋايەكە مابووم بۇ بەجى ھىنانى پىلانەكەم ھەر ئەم «دۇستەم» بوو.

سهره تا، پلانه کهم بۆ باس کرد، ئه ویش ته وای گوێرایه ل بۆ. له پراستیدا بۆ جیبه جی کردنی پلانه کهم - له باتی قفل - دا وای ده مانچه یه کم لی کرد له وه لامدا وتی:

«ده مانچه زحمه ته!»

من ده مانچه م نه ده و یست، پلانه کهم پئویستی به ده مانچه نه بوو، هه ر بۆ بایه خدان به پلانه کهم باسی ده مانچه م هینا بووه گوێی، گه رنا نه و پلانه ی من ته نیا پئویستی به قفلێک بۆ.

که و تمه باسی ورده کاری پلانه کهم و له کو تاییدا وتم «گه ر ده مانچه ش په یدانابی، ئه و مه سه له که به ته ئیا قفلێک مه یسه ر ده بی»

هه ستم کرد، ته وای سه ری سوورما، به راده یه ک که زه رده خه نه بر ووسکه ئاساکه شی مه سخه ری لی ده تکا و وه ک به روانه کات وتی:

«قفلی؟!»

که «گوریچه» که مان ته وای بوو، په یمانی دا که له چا و پیکه وتنی دا هاتو دا قفله کهم بۆ په یدا بکات و نه ته نیا ئه وه ش، له شه ری جیبه جی کردن پلانه کهم دا، ئوتۆ مبی ئیکیشم له ده ره وه ی زیندانه که بۆ ئاماده بکات که پئی، ده ربازیم.

له گه ل سه ردانکه راندا زیندانه که ی به جی هیش و ئیدی منیش پاش ئه وه نه له (گوریچه) دا هاتو دا و نه له ه یچ شو ئینکی دی هه ر نه م دیه وه.

مه سه له ی په یدانه بوونی قفلێک، پلانیکی سه رکه وتووی، ده رباز بوونی له کیس دام. چارم نه ما و که و تمه به ر کرد نه وه له پلانیکی تر.

ورده ورده، له گه ل لێ په رسراوی زیندانه که بوومه ئاشنا، ئیواره یه ک بۆ ژوره که ی خو ی بانگی کردم و که و تمه ده مه ته قی. کورد بوو، هه ر چه ند به ته وای کوردی، نه ده زانی، به لام با ی ئه وه نده ده بوو که له یه کدی بگه ین.

ژوورەكەى ھەرەكەى ژوورەكەى ئىمە وابوو، ھىچ جىاوازيەكەى ئەوتۆى نەبوو، گەر پىاوا لەو كورسى و مۆزە كۆنەى كە ەك كورسى چاخانەكەى كۆن دەينواند و دۆلابىكى ئاسن چاا بپۆشئ، ھىچى زىاتر لئ نەبوو، دەستەيەك كلىلى لە پشت كورسىيەكەو، بەدىوارەكەدا، ھەلئاسى بوو، دياربوو كلىلى ژوورەكانى زىندان و دەرگاكان بوو.

لئپرسراو، تاوئەيەكەى ھىناو كەوتىنە تاوئەكردن، ھەستم ھىچ لای تاوئەكردنەكە نەبوو، زىاتر سەيرى ژوورەكەم دەكرد، تەنيا دوو پەنجەرەى تىدا بوو، كە ئەوئىش زىاتر لە پەنجەرەى زىندانەكانى سەدەكانى ناومراستى ئەوروپاى دەكرد.

تاوئەكەم دۆراند و لئپرسراو بەسەوكەوتنەكەى گەلئ دلشاد بوو، لە خوا حافىزىدا، كەتابەر ژوورەكەى خۆمانى رەوانەكردم، وتى: «سبەى ئىوارەش دەنئرمە دوات».

بەگەرپانەووم بۆ ژوورى زىندان، تىكرا زىندانەكان - سوورفل نەبئ - ھەموو دەورىان دام، لای ئەوان زۆر گرنگ بوو كە كەسئك زىندانى بئ و بچئتە ژوورى لئپرسراوى زىندان، ئەو رۆز لئناىكى نائاساىى بوو، زۆر بەيان پرسىارى چۆنىيەتى ژوورى لئپرسراو كەيان لئ دەكردم، لای ئەوان وابوو، كە ئەو ژوورەى لئپرسراوى زىندان دەبئ چ تەلارئك بئ بۆ خۆى، كە لە راستىدا وانەبوو.

چەند زىندانىيەكەيان برد بۆ لئكۆلئنەو كە گەرپانەو پزۆياگەندەيەكەى ترسناكەيان بەئئو زىندانىيەكاندا بلاو كردهو، يەكئكەيان دەيوت لە دادگا، بىستويەتى كە من بەم زوانە دەنئرنەو بۆ عئراق!

ئەم ھەوالە گئزئى كردم. ناردنەووم بۆ عئراق، مردنئكى راستەوخۆ بوو. ديمەنى زىندانە نەئنىيەكانى عئراقم دەھاتەو بەرچاا، بۆيە يەكسەر بىرم لە پلانئكى نوئى كردهو، بۆ دەربازبوون. بەھەر شئوہەكە بئ دەبئ، نەھئلم

بمگېرنهوه بۇ عىراق. بەلام چوون؟

ئىوارى لىپرسراوى زىندانەكە بانگى كىردىم، دىاربوو لەزەتتىكى تايبەتى لە تاۋلەكەى دوئىنى شەوى بردىبوو، چونكە ھەر بەدانىشتىنمان لە ژوورەكەى يەكسەر تاۋلەكەى ھىنايە پېشەوھ. ئەوھى سەرنجى راکىشام لە ژوورەكەدا كترى و قۇربىيەك بوو كەلەسەر عەلانەدىنىك دەكوللا. ئىمە خەرىكى تاۋلە بووين يان بلىم ئەو خەرىكى تاۋلە بوو، منىش بىرىم ھەر لە دەربازبوون دەكرەوھ، «گەر بتوانم بەشېۋەيەك كلىلەكانم دەست كەويت، بەلام بەچ شېۋەيەك؟ ئەى وا دەستىشم كەوت، ئەى ئەم لىپرسراوھ چى لى بكم».

لىپرسراوھكە چايەكى بۇ خۇى و چايەكى بۇ منىش دانا، لەم سەرمای زستانى ساردى گەشەرەدا، چاي گەرم و شىرىن خواردەنەوھەكى بى وئىنەيە. بەتامەزۇبىيەوھ. (چا)كەم ھەلدەقوراند و ھاوكات چاوم بەوردى، بەلام بەشىنەيى، بەدەوروبەرى خۇمدا دەگىرا، ئەوھى سەير بوو لام ھىچ جۇرە چەككە، لە ژوورەكەدا نەبوو، لە راستىدا لە سىستەمى زىندانى توركىيا نەدەگەيشتم، بۇچى لىپرسراوى بەندىخانە و ژوورى لىپرسراو خۇى چەكى لى نەبوو، بۇ من دىاردەيەكى زۇر سەرسورپەينەر بوو. توركىيا كە ناسراوھ بەعەسكەرتارىيەت و لە ھەموو شوئىنىكدا ھەست بەبوونى عەسكەرى و چەك دەكەيت، كەچى لەم بەندىخانەيەدا، لە ژوورى لىپرسراوھكەدا، تاكە چەكىكى لى نەبوو. تۇ بلىنى ئەم زىندانە تايبەتى بى بە تاوانبارە سووكەلەكان، بۇيە وا زۇر بەجىدى نەيان گرتىبوو، بەلام قەتل بەتاوانى سووك لە قەلەم دەدرى. بۇمن گرى كۆيرەيەك بوو، كە بۇم شى نەدەكرايەوھ. تاۋلەكەم دۇراند و چايەكى تىرىشى پېشكەش كىردىم، پاشان كەوتە پىرسىار لى كىردىم. لای ئەو زۇر سەيز بوو كە دەستگا مەت بەتايبەتى، لە گرتنەكەم دەكۆلئىتەوھ و بايەخى پى دەدا، ديارە ئەم ھىچ ئاگای لە لىكۆلئىنەوھەكانى (مەت) نەبوو، ئەم تەنيا ھەر ئەوھەندەى دەزانى، كە من بەقاچاغ و بى فېزە، ھاتوومەتە توركىياوھ، بۇيە پاش ماوھەيەك زىندانى دەنئىردىمەوھ و لاتى خۇم! منىش

دیاره هر ئه وهندهم بۆ باس کرد، که نه مزانیوه فیزه پتویسته، چونکه من نیازی مانه وهم له تورکیا نه بووه و ته نیا وهک ترانزیت پیندا تپهه ده بووم و ده چووم بۆ سووریا که بۆ عێراقییهک فیزه پتویست ناکات.

له خوا حافیزیدا دلنه وایی کردم و وتی:

«بهم زوانه ماوهی زیندانیه کهت ته واد ده بی و بهرده بیت»

ئیترو ئه وهی وت بۆ کیم ده نین، وهک دهنگوباسی نۆو زیندان ده یانوت بۆ عێراق و وهک خۆشم بیستبووم، ده یانوت بۆ سووریا به. له چوونه ده ره وه مدا که تا بهر ده رگای ژووره که مان هات لیپرسراوه که به ده م ده رگا کردنه وه وتی:

«تا لی رهیت ئیواران ده نیرم به شوینندا»

گه پامه وه ژووری. له وه ده چوو مام عه دق داستانه که ی بۆ خویند بیته وه چونکه هه ره که وه له شوین خو ی، لالو پال، لی که وتبوو و سه رقالی شتی ک بوو.

رادیویه که م قه رزکرد و که وتمه بادانی میله که ی، بۆ دهنگوباس ده که پام و هه ر گۆرانیی تو رکی به ره نگارم ده بوو، کۆلم داو رادیۆ که م لای خۆم داناو که وتمه بیر کردنه وه.

باشه گه ر به لاماری لیپرسراوه که به ده م که به ته نیا و بی چه که . نه ی گه ر هاواری کرد؟

نه له ژووره که ماندا و نه له ژووره که یدا هیچ نامیری ک نه بوو که به کار بیت، بی چه ک، هه روا ئاسان، نه بوو.

چومه ژیر به تانییه که مه وه و بیرم هه ر له نامیری ک ده کرده وه، که وهک چه ک، به کار بیت و بتوانم لیپرسراوی زیندانه که ی پی ناچار بکه م که کلیله کانم بداتی، هه ر چه ند کلیله کان هیچ سوودیکی بۆ من نه ده بوو، له وه زیاتر که ژووره که ی خو ی پی دابخه م و تا روژ ده بیته وه به بندی بکه م، چونکه

به هاتنه دهره موم له ژورره كهی خو مان، كه له دواییدا داده خرا، ئیتر من ته نیا ژورری لیپرسراوه كه م دهما، گهریمتوانیا یه، نهو خوئی له ژورره كه ییدا به ندبكه م، ئیدی راگردنه كه م مهیسه ر ده بوو، هه ر نه وهی دهما، بیتمه حه وشه كه و به سه ر دیوار ی پشتی به ندیخانه كه دا سه ر كه وم - خو شبه ختانه میزه شكاهه كه هه ر له حه وشه كه دا ما بوو كه مه سه له ی هه لزنانه ی به سه ر دیواره كه دا ئاسانتر ده كرد و پاشان ده بوو خو م فری دمه نه و دیو زیندانه كه و ئیدی رابكه م.

هه ستم به سه ر ما ده كرد، بویه قه مسه له عه سه كه رییه كه م داگرت و به دیوی ناوه وه ییدا دام به خو م دا، قه ی تانی نیو قه دی قه مسه له كه سه رنجی را كیشام، بویه هه ستم ر ووبه ر ووی، كه وتمه تیروانی نی، قه مسه له نه مه ریكیه كان، زور به یان قه ی تانی كی زور به هی زیان بو شه كه دانی قه مسه له كه - له كاتی سه ر ما دا - هه یه كه نزیك مه تریك ده بی، قه ی تانه كه م ده ركیشا و چه ند جار یك به توندی له م سه رو نه و سه ری وه رام كیشا، پسانی مه حال بوو، به قه ده ر گور سیكی مه حكه م پته و بوو. چه ند جار یك تا قییم كر ده وه.

براده ره شو كاكیه كه م، به لا چاو، سه رنجی ده دام و له م هه ل سو كه وته عه جیبه م نه ده كه یشت، داوام لی كرد كه سه رنكی قه ی تانه كه بگری و خو شم سه ره كه ی تری، هه ر دووك به هه موو هی زمان رامان كیشا پسانی، كاری نه كرده بوو. شو كاكیه كه هه چی نه وت، سه ری را وه شان د، هه ستی به زه بی له چاره كانیدا به ر ده وام به ئاسانی به دی ده كرا. قه ی تانه كه م خسته نیو گیر فانی قه مسه له كه مه وه و لیی پال كه وتمه وه. «سه بی ئیواره كار ه كه م جیبه جی ده كه م». به تانییه كه م دا به سه ر خو م دا لیی نوو ستم.

كه پوژ بو وه وه من خه ر یكی تا وتوی پلانه كه م بووم. پلانه كه شم بریتی بوو له وهی كاتیك ده چم بو ژورری لیپرسراوه كه و ده ست ده كه یین به تا وه له من به بیانوویه كه وه هه ل ده سمه سه ری و له پشتیه وه قه ی تانه كه راست و چه پ

دەكەمە ملی و تا تواناشم هەیه دەیجە پێنم و بەو پێیەش وزەى لەبەر دەبێم و پاشان بەكلیلى دەرگاكەى لەسەر دادەخەم و خۆشم دیمە حەوشەو بەسەر دیوارەكەدا سەر دەكەوم و رادەكەمە دەرى، بێرم بۆ لای بەجى هینانى پلانىكە دەچوو، لەوئەدەچوو زەحمەت بى. لێپرسراوەكە، بە تەمەن، لە من زۆر گەورەتر و هیژ و تواناشى لە گەلمدا. هەر بەراورد نەدەكرا بۆیە دلتیا بووم لە كەمترین ماوەدا، هەر هەلیكى لە بارم بۆ هەلكەوێت، پلانىكە بەسەر كەوتووێى جیبهجی بكەم.

ئیوارى لێپرسراوەكە خۆى هات بە شوێنمدا و لەكاتى دەرگا كردنەوهكەدا هاوارى كرد:

«عیراقییهكەم بۆ بانگ بكەن»

قەمسەلە عەسكەرییهكەم پۆشى و دەستم برد بۆ گیرفانم، قەیتانە كە لە شوێن خۆى بوو. هاتمە دەرى و لەگەڵ لێپرسراودا بەرەو ژوورەكەى رۆیشتین. من لە دوایەوه دەرویشتم و دەمویست لەش و لاری لە پشتهوه تاقى بكەمەوه، لاواز بوو، ئەوه نەبوو دەسەلاتم، بەسەرىدا نەشكى. لە رێگا پیش ئەوهى بگەینە ژوورەكەى ئاوپرى لى دامەوه و

وتى:

«دوو ئیوارەیه دەیدۆرێنى با بزانی نەم ئیوارەیه»

هیچم نەوت، تەنیا پێكەنیم، نازانم پێكەنینی شلەزان بوو یان موحامەلە، هەر کامیان بووی لەو كاتەدا، پێكەنن كاریكى بى مانا بوو، دانیشتىن، وەك دوینی شو، چای ئامادە كردبوو، چایەكى نایە بەردەمم، بە وردى تى دەپروانیم، نەمزانی بۆ، بەزەیی پێمدا دەهاتەوه یان دەیویست هەستى ناپەزایی بەرانبەر گرتنەكەم دەربێرى، چونكە لای ئەو، من لەسەر هیچ، دیارە بە بەراوردی لەگەڵ تاوانبارەكانى تردا، گیرابووم، نەبوونی فیزە و پەڕینەوه لە سنوور، بە قاچاغى لای ئەم هیندە گرنگ نەبوو. هەر

بۆيەش رەفتارى لەگەڵ مندا زۆر لە تاوانبارەکانى تر جياواز بوو.

چاکەم بەپەلە ھەلقوراند و جارێكى تر دەستم خستەوہ نۆو گيرفانم و دەستم داہوہ لە قەيتانەکە، لە شوينى خۆى بوو.

تاوڵەكەى ھيئاو لەسەر مێزەكەى دای نا، ئەو خەرىكى پۆل رېژ کردن بوو، منيش سەيرى سەروچاويم دەکرد. رەنگى بەلای زەرديدا دەيفواند، تەمەنى بەپيى چرچ و لوچى دەم و چاوى، خۆى لە پەنجا سال دەدا، بەھيژ نەدەھاتە بەرچاوى، بەلكو زياتر بەلای لاوازیدا دەپروانى. لە پاستيدا تەندروستى خەلكى بەگشتى لە تورکيا، ديارە لە ھەژاریدا، زۆر باش نەدەھاتە پيش چاوى، زۆر بەى ھەر زۆرى خەلكى لاواز و ئيسك دەرپەريوو بوون، ئەوہ چينى جووتيار و گوندییەکان ھەر مەپرسە، ئەوان لە خەلكى ئەم سەر دەمەيان نەدەکرد، ھەموو رشتالە و لاوازو ھيلاك و شەكەت و ريش و چلكن دەھاتنە پيش چاوى، جل و پيالوى لاستيكي دراپويان ئاستى ئابوورى ناھەمواريانى دەخستە پوو.

كەوتینە تاوڵە، ئەمجارەيان ھەر ئاگام لى نەبوو، خۆشم نەمدەزانى چۆن ياريم دەکرد، من ھەستم لای جيبەجى کردنى پلانەكەم بوو. سەيرىكى تری لىپرسراوہكەم کرد، لەگەڵ ئەوہشدا كە زیندانەوان بوو، ھەر وەك نوینەرى دەسەلاتدارى تورکيا بوو لەم زیندانەدا، كەچى ئەو ترس و لەرزەى كە نوینەرانى دەوڵەت لە ناوچەى كوردستاندا، پەخشان دەکرد، بەمەوہ، بەو زەقییەوہ، ديار نەبوو.

دەستم خستەوہ گيرفانم و سەيرى لىپرسراوہكەم کرد، ئەو زۆر بەجیدی سەرقالى مال کردن بوو، بۆ ئەم پياوہ لەناو ببەم؟ گوناھى ئەم چيبە من گيراوم؟ ھەستى بەزەبیم بزوا، كى دەلى خاوەنى كۆشى منداڵ نيبە، ئەم پياوہتیم لەگەڵ دەكا، كە شەوانە، وەك رېژلینان بۆ لای خۆيم بانگ دەكا. دوو شەشى ھيئاو خەرىكى پۆل گواستنەوہ بوو، ھەستامە سەرى،

ههستی به بزوانم نهکرد، چوومه پشتیهوه و دهستم کرد به گیرفانمدا و خهريك بوو قهیتانهك دهر بهینم كه ئهویش له پریكا ههستایه سه ری و بهسه رسوورمانهوه سهیری كردم.

دهستم له گیرفانمدا شل بوو، وتی: «بو ههستایت؟!»

نهمدهزانی بلیم چی، دهستم له گیرفانمدا دهرهینا و به پهنجهی دهستم عارهقی نیو چهوانم سړی دیار بوو بریک تیک چوو بووم وتم:

«وابزانم تهندروستیم تهواو نییه، داوای لیبووردن دهکم كه ناتوانم یاریت له گه لدا بکهم»

بهگومانهوه سهیری دهکردم، چاوی خسته سهر گیرفانم، سهری لهقاند و تاولهکهی داخست و بی ورته گیرامیهوه بو ژوررهکهی خو مان.

شهی داهاتوو زیندانهوانهکه بانگی نهکردمهوه، خوشم کهوتبوومه لیكدانهوه و له دلی خو مدا ده مووت، تو بلی ههستی به پیلانهکه م کردبی، جموجولی نائاساییم، ههستانم لهکاتی تاولهکهدا، دهست خسته گیرفانم و بیدهنگیم و شلهزانم دهبی خستبیتته گومانهوه.

زیندانییهکان، بهتاییهتی هاوړی شوکاکیهکه م، سهریان له بانگ نهکردنم سوورما، بهلام من هیچم نهوت، ئهوه م ئاشکرا کرد که دهشی زیندانهوان سهرقال بی و مؤلهتی دیتنی منی نهبی.

سهرنهکهوتنی پیلانهکه م بالی بی هیوایی کیشا بهسهر جموجولمدا، که له راستیدا له پالکهوتن لهناو جیگهدا و بیر کردنهوه له داهاتووی نادیار زیاتر نهبوو، پوژی دوا دادگاییم نزیك بوو بوومهوه و دلی دا دهخورپاندم. گهر دادگا بریاری نارندنهوه م، که له هه موو ئهگه ریک زوتر بوو، بو عیراق بدا چی بکه م. تا ئیستا له ههولی راکردن نهکه وتووم، بهلام پیلانهکانم سهرکهوتوو نابن. ئهی چار؟

هەمیشە بە پۆزگار ھەر خەیاڵم لای دادگا بوو، بۆیە، گۆشەگیر، لە سووچتکی زیندانەکهدا؛ لەناو جینگەکهی خۆمدا، زۆریەکی کات ھەر دەخەوتم ئەگەر چی خەوی راستیش نەبوو، بەلکو تەنیا چاوانو قانندن خۆخلاقانندن بوو، یان زیاتر بۆ ئەوە بوو کە زیندانییەکان ھێندە پرسیاری پۆزی دادگام لێ نەکەن. لە راستیدا زیندانییەکان نەیان دەزانن کە چ ئاستەنگێک لە پشتمەویە لە عێراق و ئەوان، بە لە بەرچاوان گرتنی تاوانە ئاسایییەکانی خۆیان، مەسەلەیی منیان زۆر بە سادە و ئاسان لە قەڵەم دەدا. نەبوونی قیزە یانی گەرانەووە بۆ ولاتی خۆت کە زۆریەیان بە پێکەنینەووە دەیانووت، ئەوان نەیان دەزانن گەرانەووە بۆ عێراق یانی مەرگم.

سەر لە بەیانئییەک ھەموو زیندانییەکان ھەستا بوون و منیش ھێشتا ھەر لە جینگاکەمدا بووم کە تەقەیی پۆستال و کردنەووی دەرگای ژوورەکه مان بە تەواوی دلی دا خورپاندم، سەیری کاتژمێرەکهی مەچەکم کرد، ھەشتی سەر لە بەیانئیی بوو، ھاتنی سەرباز بۆ نیو زیندانەکه، تەنیا، یانی گواستنەووی بەندیان بردنی بۆ دادگا بوو.

زیندانەوانەکه ھاتە ژوورەو، دوو سەربازی پێچەک بە تەواوی تفاقیی جەنگییەووە لە پشتیەووە بوون. زیندانەوانەکه پارچەییەک کاغەزی لە گیرفانی دەرھێنان، (خوایە من نەبم) و ناوی منی خویندەووە و داوای خۆ گۆرینی پەلەیی لێ کردم.

بە پەلە خۆم گۆری و ھەر لەویدا کە لەپچەیان کردە مەچەکم و بەسەر و دەم و بە دەستم خواحافیزیم لە بەندەکان کرد. مام عەدۆ و ھاوڕێییە شوکاکیەم چاویان پێ بوو لە ئاوان و شتیکیان بە تورکی وت، کە دەبێ ھەر خواحافیزی بی.

لە بەردەمی دەرگای زیندانەکهدا پیکابێکی عەسکەری پراوەستا بوو، چاوم بە دەووری خۆمدا گێرا، کەسم زیاتر لە سەربازەکان بەدی نەکرد.

پوژئکی سارد بوو، دنیا همووی بهستبووی، به پال کردمیان به پاشکووی پیکا به که دا که قههزی ئاسن بوو، هر دوو سهریازه کهش له گه لندا سوار بوون، له سهر و پوته لاکیاندا هیچ نه ده خویندرایه وه و به کیکیان خیرا خیرا، نه گهر چی دهستکیشی له دهستدا بوو، له سهرما، هر فوی ده کرده نیودهستی، نه وی تریان رهق و وشک، بی جووله، ته نانهت چاویشی نه ده ترووکاند به رامبهرم دانیشتبوو.

به ناو شار گه قهه پدا تی په رین، خه لکی تازه دووکانی دانه نا و دانیشتوانی شاریش تاکوته را به سهر شه قامه کاندا به دی ده کران.

له به ردهم دادگا رایان گرتم و به کیک له سهریازه کان چووه ژووره وه پاش ساتیک گه رایه وه. دایانگرتم و بو نیو بینای دادگا، پیس خویمان دام. شوینه کهم ده ناسییه وه، هر نه و جیگه یه بوو که جاری پیشوو هینابوومیان بو لای دادوهر، له به ردهم ژووری دادوهر دا رایان گرتم، هر چاوم به ملاو لای خویدا ده سووراند، به و هیوایه کی سیک بیبیم و بقوانم له رییه وه، وه لامیک بو لای خویمان، له و دیو، بنیرم.

ههستم به سه رمایه کی سه یر ده کرد، نازانم هی نیگه رانیم بوو له داهاتوو، یا ترسی دادگا و بریاری نادیاری، یان هر خوئی سالونه که سارد بوو، هر چییه کیان بوو بیت، من ته زووی سه رما به گیاندا سه ر و خواری ده کرد، نه گهر چی به ده م نوو قاندم و خو جیر کردنه وه م، نه م ده هیتت سهریازه کان ههستم پی بکه ن، هر چه نده نه وانیش سه رما بوونی خویمان نه ده شارده وه و له جیگه ی خویمان جارویار هه لده به زینه وه و زوو زوو فوویان به ده ست کیشه نه ستووره کانیا نندا ده کرد.

هینده نه وه ستابووین که ده رگای ژووری دادگا کرایه وه و منیان برده ژووری. هر نه و شوینه ی پیشوو بوو. دادوهر له شوینه که ی خوئی دانیشتبوو، قزه ده سترده که ی، له سه ردا بوو، له ته نیشتییه وه لای راست ته رجومانه که،

که هەر هەمان تەرجومانی پێشوو بوو، دانیشتبوو. بەپێوە راوەستا بووم و ژوورەکش بێدەنگیی لێ دەتکا. دادوەر سەیرێکی پەلەئێ کردم و پاشان کەوتە تاووتۆیی نیو فایلهکەئێ ژێر دەستی.

ماوەئێ چەند دەقیقەئێهە هەر واراوەستا بووم، دادوهریش کە لا پەرەکانئێ ژێر دەستی هەلدا ئێهە. جاروبار و سەیرێکی دەلهقاندا، کەتەواو دڵخورتئێ دەکردم. تۆ بێئێ چئێ لەو فایله دا، دەربارەئێ من نووسرابئێ، ئەو هەچ، بەگێرە شێوئێن و یاخئێ و سنوورشکئێن لە قەلەم دراوم. ئەو هەچ گومانم لئێ نەبوو، بەلام نەمدەزانئێ ئایا بەتاوانئێ ئەوئێ گواپە چەک لە سوڤیەتەو دەهئێنم و شوڤش! لە کوردستانئێ تورکیادا بەریا دەکەم، تاوانبارکراوم یان نا؟

قسەکانئێ (میت) و پرسیارە بئێ جێکانئێ قائمقامئێ شاریش، کە باسئێ هاوردنئێ چەکئێ لە سوڤیەتەو دەکرد، دەهاتەو یادم.

دادوەر سەری هەلبێرئێ و کەوتە قسە، تەرجومانە کە وتئێ:

«تاوانئێ سەرەکی تۆ، کە لە پووی یاساییهەو بتوانئێن برباری لەسەر بدەین، هەر ئەوئێهە کە تۆ بەقاچاغ، بئێ فیزە هاتوئێتە نیو تورکیاوه»

کەمئێک راوەستا و بەزەردەخەنەئێهە کەوتئێ:

«هەر ئەوئێهە و سزای خوشت لێرە، لامان خوارد کە زیندانئێ بوو. ئیدئێ کارمان بەتۆنییە و بۆ ولاتئێ خوشت دەتئێرینەوه!»

کاتئێک تەرجومانە کە ئەوئێ سەرەوئێ پئێ، راگەیاندم دلم کەوتە کوتە و سەرپاچئێ گیانم بۆ بەعارەق، بەرادەئێهە کەتکەئێ عارەقئێ ناوچەوانم دا ئێ بەسەر کاشیبه بریسکەدارەکانئێ ژوورئێ دادوهردا کە بەئاشکرا هەستی پئێ کرد. پالم بەدیوارە کەوتە دا. (یا ئیلاهی بۆ ولاتئێ خوتم!) مەبەستیان عێراق بوو.

گه راندنه وهم، بۆ عىراق، مه رگىكى سهد دهر سهد بوو، به رچاوم تارىك بوو. دلم به توندى لى دهدا. ئه بى وه زعم ته واو تىك چو بى، چونكه دادوهره كه به سه سوورمانه وه وتى:

«نه خوشى؟»

نهم ده زانى بلنم چى، چيم بدركاندايه؟ بموتايه به گه رانه وهم بۆ عىراق يه كسه ر ئيعدام ده كرتم؟ بئدهنگ بووم.

دادوهر داواى كورسييه كى بۆ كردم. كه له سه ر كورسييه كه دانىشتم، دادوهر، زور به وردى سه رنجى دهدام. نهم جاره يان وتى:

«بتنيزم بۆ خهسته خانه؟»

په يتا په يتا عاره قم ده رده دا، دياربوو دادوهر به ته واوى هه ستى به تىكچون و نيگه رانيم كرديو. له وه لاميدا وتم:

«پتويست ناكات»

له راستيدا دلته كوته يه ك گرتبوومى، كه خوّم، به ئاسانى گويم له ته په ي دلم ده بوو، به لام تازه خهسته خانه چى.

بهر كردنه وه له زيندانى «هه يئيه كه ركوك»، ئه وه نده ي تر دلخورتى ده كردم.

دادوهر فاييله كه ي به رده مى داخست و جه ره سىكى لى دا. يه كىك له سه ر بازه كان هاته ژووره وه هه ر له ويدا، كه له بچه كانيان كرده وه مه چه كم و پيش خوى دام. خهريك بوو له ده رگاي ژووره كه بچه ده ره وه كه ته رچومانه كه وتى:

«هه ر يه كدو رۆژى تر لاما ن ده بى و ئيدى ره وانته ده كه ين!»

ئاي له وخه به ره! خهستميانه نيو قه فه زه كه وه، به ره و خوار رووه زيندانى

گەشەپ ملى نا. كاتىك چومە ژورەكەى خۆمان ھەموو زىندانىيەكان -
جگە لە سوورقل - دەورىان دام و ھەرىكە پرسیارىكى لى دەكردم.

دىارە، زىندانىيەكان، دلخۆش بوون بەوھى گوايە بەردەبووم و بۆ
«ولاتى» خۆم دەگەرتمەوھ!!

ئاخر ئەوان نەياندەزانى لە عىراق چ گۆ بەندىكم لە پشته. زىندانىيەكان
سەريان لەوھش سوورما، كە من خۆشحالنىم و زەوقى ئەو زىندانىيەم نىيە
كە مژدەى بەربوونى دەدرىتى، لە راستىدا نەموست ئەمانىش بزنانن كە لە
عىراق زىندانى بووم و فەرمانى خنكاندم ھەيە. لە جىگەى خۆم پال
كە وتمەوھ و بەتانىيەكەم دا بەخۆمدا، ئەمەش ھەر لەبەرئەوھ بوو كە لە
پرسیارى زىندانىيەكان قوتارىم.

نازانم چەند نووستم، كە ھەستام زىندانىيەكان خەرىكى شىوى نىوھپۆ
بوون. زىندانىيەكان سفەرى نانخواردنپان پازاندەوھ كە لە راستىدا لە
ساوھر و پىياز زياتر نەبوو - و منىشيان بۆ سەر خوانەكەيان بانگ كرد.
زۆر ھەولم دا كە بەشدارى نەكەم، چونكە دلّم گىرابوو، ھىچم پى نەدەخورا،
لەگەل ئەوھشدا دلّى زىندانىيەكم نەشكاند و چومە سەر سفەرەكەيان. خۆم
بەيەكدو كەوچك ساوھرەوھ سەرقال كرد. بىرم ھەر لای گەرانەوھ و تەسلىم
كردنەوھم بوو بەعىراق. تۆ بلىيى لە گەرانەوھ بۆ سەر سنوورى عىراق،
مۆلەتلك پەيدا نەبىت. بە شوكاكيەكەى برادەرم وت:

«سنوورى عىراق لىرەوھ چەند دەبىت؟»

لەو لامدا وتى:

«لىرەوھ تا (چخورجە) ھەر دووسى سەعات دەبى»

چخورجە، سنوورى توركيا و عىراق بوو.

مام عەدۆ، وەك بىھوى دلنەوايم بكات وتى:

«گەر سبەينى، ئىننەشە ئالا، بىبەن بۇ سنور ئەوا بۇ سبەي ئىوارى لە مالى
خوتانى!!»

دلىم نەشكاند، هىچم نەوت.

باش نىوەرپۇ، بەنوسىنى هەندى نامەو، خۆم مەشغول کرد و دەمەو
ئىوارى نامەكانم دا بە هاورپى شوکاکیه کهم. کاتى نامەکانى لى وەرگرم
بەسەر سوورمانەو و تى:

«باشە تۇ خوت دەگەرپىتەو ئىتر ئەم نامانە چىیە؟»

بەشئەيى تىم گەياند، کەمن نابرىمەو مالى کاتى تەسلىم بەپۆلىسى
عىراق دەکرىم - بەلکو بەرەو زىندان دەمبەن. بەکورتى باسى
تەنگوچە لەمەي خۆم، لە عىراق بۇ کرد ئەوسا، لە نەئىنى نامەکان گەشت.
نامەکان بۇ هەندى دۆست و ناسياوى خۆم بوون، کە تىيدا باسى
چۆنەتى گىران و تەسلىم کردنەو بە عىراق کردبوو.

بەرە بەيان، دواى بەرچايى لە دەرگای ژورەکه مان درايەو دیاربوو بۇ
منە بۆیە منىش پىش وەخت، هەر بەبىستنى جموجۆلى نىو حەوشەکه،
یەتاغە کهم قەد کردبوو، ئامادەبووم. کاتىک دەرگا کرایەو، سى سەرباز
هاتنە ژورى، بەدەنگى بەرز هاوارى ناوى منیان کرد و منىش یەکسەر
وہلام دانەو، هەر لەویدا کە لەپچەیان کردمەو. خواحافىزىيەکی بەپەلەم
لە زىندانىيەکان کرد. شوکاکی هاوہلم بەخۆر دەگرىا، کەجى سەرنجى
سەربازو زىندانىيەکان بوو، پىش ئەوہى بمبەنە دەرى، بەتوندى باوہشى
پىاکردم و چەند جارىک ماچى کردم، کە بەدلى سەربازەکان نەبوو،
چونکہ بەتوندى پالىان پىوہ ناو دوورىان خستەو لىم.

سواری پىکابە قەفەزىيەکیان کردم و ئوتومبىلەکه کەوتەرى، ئەوى
سەرنجى راکىتشم بەرەو خوار نەبوو. زىندانىيەکان سنورى عىراقیان بۇ

دهست نیشان کردبووم، که دهکه ویتته خواری زیندانه که وه، به لام
ئوتومبیله که ی ئیمه پتی سهره و ژووری گرت، بویه له دلی خومدا وتم:
«تۆ بلیتی بۆ دادگام بهرنه وه؟»

به بهردهم بینای دادگا دا تی پهری ونه وه ستا، پیکابه که، به لای چهپدا
سووری داو که وته وهری. له بهردهم ده رگای سهر بازگه که دا، که ماوه یه که
تییدا زیندانی بووم، راوه ستا. له سهره تا دا وه مزانی بۆ زیندانه که ی نیو
ئهویم ده به نه وه.

له پیکابه که دایان به زاندم، به لام نه یانکردمه ژووره وه و له بهر دم ده رگا
که دا رایان گرتم. ئاورم له رۆژه لات دایه وه، شاری گه قهر به ئاسته م
ده بینرا، تیشکی لاواز و پووناکی پۆژ به سهر شاردا ده کشا و خوی ده دا له
رینگه سه هۆلییه که - که هینشتا نه کرا بووه وه و - بریسک و باقی ده دایه وه و
ته میکی نزمی به سهر رینگه که دا دروست ده کرد.

ناسمان، شینباو، بی هور بوو. ئۆتۆبووسی، درپی به ته مه که ده دا و،
رووه و ئیمه ده هات.

دووسه ریا ز و عه رفی ئیک له ده رگای سهر بازگه که هاتنه ده ری و له دوا یانه وه
ئه فسهر ئیک هاته نیو ده رگا که. به ئلی هه ر ئه و ئه فسهره بوو که یه که مین شه وی
گرتنم لیکۆلینه وه ی له گه لدا کردم. هیچ قسه ی له گه ل من نه کرد و بانگی
عه رفیه که ی کرد و زه رفی ئیکی زه ردی دایه ده ست که به مۆم ته مغه کرا بوو.

ئۆتۆبوۆسه که، لامانه وه، راوه ستا. ئه فسهره که بری قسه ی له گه ل
عه رفیه که کرد، پاشان چوه ژووری. عه رفیه که منی پیش خوی دا بۆ نیو
ئۆتۆبوۆسه که و دوو سهر بازه کانیش به دو ماندا هاتن. له سه ر دوو کورسی
دانیشتن.

من و عه رفیه که به ته نیشته یه که وه، سهر بازه کانیش له دوامانه وه دانیشتن.

ديار بوو ئەر جىگايانەيان بۇ حىز كىردى بوين، چۈنكى كە ئۆتۈبۈسە كە
گە يىشتە لامان، تەنيا ئەر دوو جىگە يەي بەتال بوو.

ئۆتۈبۈسە كە كەوتە رى. لەسەرە تادا ئەوەي سەرنجى پاكىشام، پەنجەرە
گەرەكانى ئۆتۈبۈسە كە بوو، كە نەدەكرانەوہ بۆيە سەيرىكى عەرىفە كەم
كىرد، پىم وت:

بۇ ئەم كەلەپچانەم لە دەست ناكەنەوہ، خۇ ئيوە سى سەربازى پىرچەكن
ناشى، لە پياوئىكى بى چەك بىرسن!

سەرەراي ئەوہش ئەم پەنجەرەنە ناكىرنەوہ ئىتر بۇ دەترسن...

يەكى لە سەربازەكان كە زازا بوو، ھەر ئەو زازايە كەشەوى يەكەم
«تەرجومانم» بوو ھەرچۇنىك بوو قسەكانى منى بۇ تەرجومە كىرد. نازانم
قسەكانى من كارىگەر بوون يان خۇي وەك تەحەدايەك، يەكسەر زەرەفەكەي
نىودەستى دراند و كىلىلى كەلەپچەكانى دەرھىنا و مەچەكى كىردمەوہ.

عەرىفەكە سەيرى كىردم وتى:

«فەرەموو ئەوہ مەچەكم كىردىتەوہ بزانين چى دەكەيت؟!»

لەوہ دەچوو قسەكانم كارى تى كىردى و ھەستى بەوہ كىردى كە سى
سەربازى پىرچەك چۇن ناتوانن بەرەنگارى كاپرايەكى بى چەك بن.
عەرىفەكە ناوپى لە كورسىيەكانى پشتەوہمان داو وەك داوا لە
«تەرجومانە» كەمان بكات وتى:

«ئەم زەرەفە دەبوو لە سەر سنوور بىكىتەوہ، پاشان سەيرى منى كىردو
وتى: بەلام وامن ھەرلىرەوہ بۇم كىردىتەوہ»

گەلىك سوپاسى عەرىفەكەم كىرد، دەست كىردنەوہم گەلى مۆلەتى بۇ
دەرەخساندم.

پالم لى دايەوہ و لە پەنجەرە گەرەكانەوہ سەيرى دىمەنى دەرەوہم

دەکرد. سروشتىكى قەشقەنگ، بەفرى قەراغ جادەكەش پوخسارىكى گەلى
دأفرىنى پى دابوو. لەگەل ئەوئەشدا كە نوقمى تەماشاي ديمەنى دەرەو
بووم، بىرم ھەر لاي خۆم و پىلاننىك بۆ دەريازبوون بوو! نەبردنم
بەئوتۆمبىلنىكى سەريازى و لەقەفەزى ئاسندا بۆ سەر سنوور، خۆى لە
خۆيدا، مۆلەت پەخساننىك بوو كە دەبوو، سوودى لى وەرگرم.

ئۆتۆبوسەكە لە شارى (باشقەلا) لە چىشتخانەيەك لاي دا، ئەگەرچى
ماوھى نىوان گەقەر و باشقەلا ھىندە دور نەبوو، كەچى زۆرەيى موسافىران
لە چىشتخانەكە داواي نانخواردنيان كرد بۆيە منىش پىشنيارى نانخواردنم
بۆ سەريازەكان و ەريفەكە كرد، كە بەخۆشحالىيەو قىبووليان كرد.

ئەوان خەرىكى نانخواردن بوون و منىش بەچايەكى گەرمەو خۆم
خەرىك كرد. سەريازەكان لەكاتى نانخواردنياندا چەكەكانيان لەتەنىشت
خۆيانەو دانا. بىرىك لە مېشكەدا تۆوى چاند.

ئۆتۆبوسەكە كەوتەو گەر. ەريفەكەش سوپاسىكى گەرمى كردم. لەو
دەچوو، دەمىك بى خواردنى وا چەور و دلخوازي خۆى نەخواردبى.

رېگەى نىوان (باشقەلا) و (وان) سەختتر دەھاتە پىش چا، ەريفەكە -
لە ئەجامى ئەو خواردنە قورسەي خواردبووى - وەنەوزى دەدا.
دەوئەتەكەم كارى خۆى كردبوو.

كاتىك گەپىشتىنە (وان) ەريفەكە وتى:

«دەچىنە نەقلىياتى (ماردىن) بابزانين ئوتۆمبىلنىك پەيدا دەبى»

بەفر بەتەواوى لەنىو (وان) يش بارى بوو. شەقامەكانى بووبوونە
چلىتاو، ئۆتۆمبىلەكان بەئەزىت رىيان دەکرد. لە نەقلىيات پرسىاركارا.
خۆشەختانە ئوتۆمبىل نەبوو، ەريفەكە سەيرى كردم و وتى:

«دەمانوىست ھەر ئەمرو بنگەينىنە (ماردىن) بەلام بەفر رىي گرتوھ. جا

چۆنت دەوى».

له مەبەستی نەگەیشتم بۆيە پرسىياري رۈونكردەنەوھى «چۆنت دەوئت»م لى كردهوھە كە عەرىفەكە بە پىكەننەوھە وتى: «دەتەوئى بىتەين بۆ زىندانى (وان) و شەو لەوئى بەسەرىيەرى يان بچينە ئوتىلىكى ئاسايى و تۆ پارەكەى بەدەى؟» دەستم كە بەگىرفانمدا و چىم پارەى توركى پى بوو نىشان دا. لە راستىدا عەرىفەكە خۆى حەزى لەوھەبوو، لە ئوتىلىكى پاك و تەمىز دابەزى و منى كرده بىيانوو.

ماوھەك بەناوشارى (وان) دا گەراين. (وان) يەككەكە لە شارە جوانەكانى كوردستان بەتايبەتى گولئى وان، پوخسارىكى گەلئى دۇرپىنن و جوانى بەشارەكە دەدا. لە بەرچاوم لە شارىكى پۇژئاواى دەكرد.

سەبازەكان لەدواوھە و من و عەرىفەكەش لە پىشەوھە رىمان دەكرد، من زىاتر لە لىپرسراوئىكى دەولەتەكەى خۆيان دەچوم، وەك لە زىندانىيەك! دوو سەرباز لە پىشمەوھە رى بكا، ھەر دەبئى لىپرسراو بم! لەبەردەم ئوتىلىكدا پراوھەستايين، عەرىفەكە چووھە ژورئى، فرسەتم ھىئاو بەسەربازەكانم وت:

«دىارە برسيتان بووھتەوھە حەزتان لە چىيە»

ھىشتا وەلاميان نەدابووھە وەك، كە عەرىفەكە ھاتە دەرەوھە. خۆشحال بوو، بەپىكەننەوھە وتى:

«ئوتىلىكى پاكەو ئەمشەو لىرە دەبين»

پرسىيارەكەمم لە عەرىفەكەش دووپات كردهوھە لەوھەلامدا وتى:

«ھەر چىمان دەدەيتى، ئىمە مەمنونين»

بەناويازارەكە دا پىياسەمان دەكرد و سەيرى كۆگا و مغازەكانى شارمان دەكرد، (وان) شارىكى زۆر جوان دەھاتە پىش چاوم. نازانم ھى ئەوھەبوو ماوھەكە زىندانى بووم يان ھەرخۆى شارىكى پىكوپىك بوو يان رەنگە

ههستی سهریستی بی که له هه‌وای ئازادی دا، بی که له‌پچه و زنجیر، پیم ده‌کرد.

به‌ناو پاساژیکدا رۆیشتین و له‌وێ له‌به‌ردهم دووکانیکدا پیم وت:

«حه‌ز ده‌که‌م وه‌ک دیاری هه‌ریه‌که‌تان شتی هه‌لبژیری»

له‌سه‌ره‌تا‌دا عه‌ریفه‌که‌ دوو دل بوو، به‌لام کاتی بینی خو‌شم جووتی پیلای تازهم کری، ئه‌ویش کراسیکی بو‌خوی و سه‌رو جووت گۆره‌وی بو سه‌ریازه‌کان هه‌لبژارد.

پیلایه‌کانی خو‌م تو‌زی له‌ کارکه‌وتبوون، بۆیه ئهم پیلایه‌ تازانه‌م کری و کاتی‌ک پیلایه‌کانم تا‌ووتوی ده‌کرد له‌ دلی خو‌مدا وتم:

«بو‌را‌کردن، ئهم پیلایانه‌ باشه»

که‌وتینه‌ پیا‌سه، به‌چه‌ند چیشته‌خانه‌یه‌که‌دا ره‌ت بووین و دیاری‌بوو عه‌ریفه‌که‌ برسی بو‌بووه‌وه‌ چونکه‌ به‌دیفه‌ته‌وه‌ ناوی خوادنه‌کانی ده‌خوینده‌وه‌ که‌به‌سه‌ر شووشه‌ی جامخانه‌که‌نه‌وه‌ نووسرا‌بوون.

له‌به‌رده‌م یه‌ک دوو چیشته‌خانه‌دا فه‌رمووم لی‌ کردن، به‌لام عه‌ریفه‌که‌، به‌سه‌ر له‌قاندن، نا‌ره‌زایی خو‌ی نیشان دا. دیاره‌ ده‌یویست خو‌ی بریار بدا یان خواردنیک‌ی وا‌ بدو‌زیته‌وه‌ که‌ ده‌میکه‌ عه‌ودالیتی.

له‌ پاستیدا له‌ برسی‌تی ئهم سه‌ریازه‌ نه‌ده‌گه‌یشتم، ئه‌وان له‌ (باشقه‌لا) نانیان خوارد‌بوو، سه‌رم سو‌رما، به‌لام زۆر پی‌ خو‌شحال بووم که‌ ده‌یانه‌وی جاریکی تر نان بخۆن. ده‌مویست تا ده‌توانن بخۆن بو‌ ئه‌وه‌ی هیند قورس بن که‌توانای جووله‌یان نه‌مینی.

له‌ دووکانی گپه‌خانه‌یه‌ک عه‌ریفه‌که‌ لای دا، له‌وه‌ ده‌چوو ئه‌و خوارده‌نی هه‌زی لی‌ بوو، گپه‌ بی.

سی نه‌فه‌ر گپه‌یان دا‌وا‌کرد و زۆریان له‌منیش کرد که‌ شتی بخۆم، به‌لام

من سەرنجى جومجومەى سەرى ئاژەلە كولاو ەكەم دەدا، كە ەلاو لەكونى
چاوەكانى ەو ەك دووكەلكىش دەھاتە دەرى و دانە رىچەكانىم دەدى،
خەرىك بوو ەئىلنچ بەدەم. مردوویەكى كولاو، بەھەموو ئىسك و پرووسكىیەو،
لەسەر سىنىھەكى مس، ەئەدارابو ەو، كەبراى گىپە چىش قولى لى ەئەلمالىبوو
بەو سەرمایە - خەرىكى ەئەبژاردنى پىچكەو زمان و داتەكانى مۇخ بوو بۇ
سەربازەكان، كە «فەرمان» م دابوونى، ەەرچى دەخون بىخون.

ئەوان سەرگەرمى بىپىچكە كرانهو ە و كەللە شكاندن و مۇخ ەئەلوشىن
بوون و منىش ەستەم لای دۆزىنەو ەى ەئەلك بوو، بۇ راکردن لەدەستیان:
راستە چەند سالتىك لەو ەو بەر (وان). م دى بوو، لە سەفەر كىمدا كە لە
تارانەو ە بۇ ئەستەمبۆل دەچووم، بەلام تەنیا پیا تىپەرىپبووین، بۇیە ەپچ
شارەزای جادەو كۆلانى نەبووم، لە دللى خۇمدا وتم:

«باشە وا لەم ەئەلەدا رابكەم لەدەستیان، بۇ كووى بچم، من ەپچ شوئىنك
شارەزا نىم»

پارەى خوادنەكەیانم داو پىكەو ە تالای ئىوارە بە شارى (وان) دا
دەگەرپاين، لە راستیدا ئەو رۆژە لەگەئیاندا لە زىندانى نەدەچووم، ديارە
گىپە چەورەكان كارىگەرئىتى خۇيان نواندبوو.

دەمەو ئىوارى ەاتىنەو ە بۇ ئوتىل، من ەمەو ەيوایەكم بەشەوى
ئوتىلەكە بوو، كە شتىكى تىدا ئەنجام بەدەم.

ژوررىكى چوارنەفەرىيان دابوونى، قەرەوئەكانیان بەجۆرى دامەزاند
كە من كەوتمە نىوەرپاستیان، ئەو ەش گرنگ نەبوو لام، بەلام كاتى نووستن
كاتىك دەرگای ژوررەكەیان لەدیوى خۇمانەو ە داخست و كلىلەكەیان دا
بەعەرىفەكەیان و ئەویش خستىە نىوگىرفانى سەر دللى، ئىدى ەيوام
لەھەموو ەئەلك برا.

ئەو شەو ەەر نەنووستم و گىنگم، دەدا بەو ەيوایەى عەرىفەكە ەستى

بۇ تەۋالېت و پاشان بېرى بېچى دەرگای ژوررەكە دابخاتەۋە! ئەوسا من
بتوانم ھەلئىم كە لە راستیدا ھېچى لەو بابەتە پووی نەدا و عەریفەكە ئەو
نووستنەى لىئى نووست، تا كاتژمىر ھەوتى بەیانى لىئى، ھەلنەستا.
دىاربوو خواردنە قورسەكان و گىپە چەرەكە تەۋاو مريان كرددبوو.

بەیانى، داۋى بەرچاى، چوۋىنە دەرى و بەرە نەقلایاتى ماردین
پىكەوتىن، ۋەلام ھەرەك دوینى بوو، كە رى بەفر گرتوویەتى و ھېچ
مەجالى ھاتوچۇ نىیە، بۆیە عەریفەكە پىشنىارى كرد كەبەرەو (دىاربەكر)
پرۆین.

چوونمان بۇ (دىاربەكر) مۇلەتى پۇژىكى تری بۇ دەرەخساندم، بۆیە من
زۆر خوۋشالیى خوۋم دەرېرى. ماۋەى نیوان (وان) و (دىاربەكر) بەو
زستانە، پۇژە رېیەك دەبوو. لە پۇژە رېیەكیشدا - لە دلى خوۋمدا دەموت -
تۇبلى مۇلەتك پەیدا نەبى.

ۋەك جارى پىشو من و عەریفەكە پىكەۋە و دوو سەربازەكەش لە
دوامانەۋە دانىشتن ئەگەرچى كەلەپچەش نەكرابووم، ھېچ مۇلەتك
پەیدانەبوو، بۆیە لەبەر شەكەتیی دوینى شووم، یەكسەر لىئى نووستم.

نەمزانى چەندە بەرپوۋەین، كە عەریفەكە خەبەرى كردمەۋە و داۋای
دابەزىنى لى كردم،

پرسیم: «دىاربەكرە»؟؟

لە ۋەلامدا سەربازىكیان وتى:

(نەخىر، سلیقانە)

شارى سلیقان بوو. ئۇتۇبووسەكە لە نزیك چىشتخانەيەكەۋە لای دا كە
دىار بوو جىئى راۋەستانى موسافیران بوو، چونكە چەندین ئۇتۇبووسى
ترى لى راۋەستابوو.

به عریف و سهربازەکانم وت که چی دەخوازن بخۆن و خۆشم زۆرم
برسی بووبوو، بۆیه داوای سووی جۆیه کم کرد.

عریف، وهك پيشه‌ی پیشووی قورپسترین و چه‌ورتترین خواردنی
هه‌لبژارد. پشتی به‌پاره‌وه نه‌دهیه‌شا، به‌نده کیسه دار بووم.

که عریفه‌که له نان خواردن بووه‌وه سه‌یریکی کاتژمێره‌که‌ی مه‌چه‌کی
کرد وتی:

«هێشتا کات ماوه و ئوتومبێله‌که‌ش نیو کاتژمێری دی ده‌روا، بۆ سه‌رێک
له مه‌زاری (وه‌یسی قهره‌نی) نه‌ده‌ین»

ئهو ناوهم بیستبوو، زۆر کات که له سوله‌یمانی سویند ده‌خورا،
به‌تایبه‌تی پیره‌کان، ناوی ئهو زاته‌یان ده‌هینا، بۆیه به‌خۆشحالییه‌وه وتم:

«به‌راستی منیش هه‌ز ده‌که‌م»

(وه‌یسی قهره‌نی) مشایه‌خێکی گه‌وره‌ بوو. له راستیدا مه‌به‌ستی من -
به‌پله‌ی یه‌که‌م - دۆزینه‌وه‌ی هه‌لێک بوو، بۆ هه‌لاتن له ده‌ست سهربازەکان.

هه‌موو پێکه‌وه به‌ره‌و مه‌رقه‌دی پیرۆزی ئهو مرۆقه‌ مه‌زنه‌ رۆیشترین، زۆر
دوور نه‌بوو چونکه هه‌ر له چێشتخانه‌که‌وه قوببه‌ و مناره‌ی مزگه‌وته‌که‌ی
ده‌بینرا.

دیكۆر و جۆری بیناسازی مزگه‌وته‌که‌، نیشانه‌ی گه‌وره‌یی و قه‌شه‌نگی
زخرفه‌ی ئیسلامی نیشان ده‌دا، کاشییه‌ شینه‌کانی قوببه‌ی مزگه‌وته‌که‌،
که له‌به‌ر تیشکی رۆژ ده‌بریسکانه‌وه هینده‌ی تر جه‌لال و عه‌زه‌مه‌تی ده‌دا
به‌مه‌زاری شه‌ریفی ئهو مشاخه‌یه.

به‌داخه‌وه، ژووری میجرابی، مه‌رقه‌دی پیرۆزی له‌و کاته‌دا، کلێل درابوو،
بۆیه نه‌مانتوانی بجینه‌ خه‌زمه‌تی و هه‌ر له‌ هه‌وشه‌که‌ی به‌رامبه‌ری
راوه‌ستاین و عریف و سهربازەکان که‌وته‌ن خویندنێ دوعا و پارانه‌وه.

عەریفەكە سەرى دانەواندبوو، سەربازەكان تەنەنگەكانیان لەسەر زەوى دانابوو، دەستیان، بەرزكردبوو دەپارانهوه.

(هەله) چەند هەنگاویك بەرەو دواوه هاتم و خەريك بوو بەرەو دەرگای دەرەوهی مزگەوتەكە رابكەم كە لەناكاودا عەریفەكەدا - وەك پارانەوهكەى لەو كاتەدا تەواو بووی - ئاوپرى لى دامەوه و منیش لە شوینی خۆم رەق راپووستام و دەستم بەرز كردهوه و بەدەنگى بەرز وتم:

«ئەى خواى گەوره. توو گۆپى ئەو مشايەخە پزگارىم بكەى»

عەریفەكە بەگومانەوه تى دەروانيم، لەوه دەچوو هەستى بەم هەولە سەرنەكەوتووهم كەردبى، بەلام پيش خويان دام و عەریفەكەش هيجى نەوت. كە گەراينەوه لای ئۆتۆبوسەكە، هەموو موسافيران جى خويان گرتبوو، شوفىزەكەش لەسەر سووكان نامادە بوو، تەنيا چاوه پى ئيمە بوون.

ئۆتۆبوسەكە كەوتەوه گەپ، هەستم كەرد عەریفەكە بەجۆرىكى تر سەيرم دەكات، ئەو موحامەلە و دۆستايەتییە لە جموجۆلیدا رەنگى نەدەدايهوه. تەنەنگەكەى خستە سەر رانى و پرووى لولهكەى تى كەردم، من هيج خۆم تىك نەدا و پالم لى دايەوه و چاوهكانم نووقاند، پاشماوهى رىكەى نىوان (سليقان) و (دياربهكر) خۆم كەرد بەخەوتوو، لە راستیدا نەمدەويست عەریفەكە پرسيارم لى بكات و لە هەولە سەرنەكەوتووهكەم بكۆلتتەوه، كە گومانم نىيە هەستى پى كەردبى.

لاى خۆمەوه تاوتويى ئەو هەولەم دەكەرد، هەلىكى باش بوو گەر عەریفەكە لەو كاتەدا ئاوپرى نەدايايهوه. تۆ بلىنى جموجۆلم - كە ناارامى پىوه ديار بوو، واى لى نەكەردبى بەگومانەوه لە رەفتارم بروانى. من لە لای خۆمەوه دەمويست هەلسوكە وتم ئاسايى بنويى، بۆ ئەوهى بتوانم فرسەتەك بەهينم. بەهەر حال تا نىستا هەولەكانم هەمووى نا سەركەوتوون.

که و تمه سهرزه نشتی خۆم و پەخنەم له خۆم گرت. ئەمە سێ چوار هەول
و هەمووم له کیس چوو. کێ دەلی هەلیکی ترم بۆ دەپەخسی؟

هەلبەز و دابەزی ئۆتۆبوسەکه که بەرنگایهکی نا پێکۆپێکدا دەپۆیی و
وايزانم هەر ئەوش بوو که گێژی کردم و نوقمی نووستنی کردم.

له ئانیشکی عەریفهکه به ئاگا هاتمهوه، دەوروبەر تاريك بووبوو، چونکه
که هەولم دا دەرەوه ببینم وینەي خۆم له سەر شووشەي پەنجەرەکه دی،
سەیریکي عەریفهکهم کرد.

هیلاک و شەکت دەهاته پیش چاو، لهوه دەچوو سەرتاسەری پێگاکه
نەنووستی.

ئۆتۆبوسەکه درێ به تاریکی دەدا، که پۆشناییهکی بههیز له پێشمانهوه
دەرکەوت. عەریفهکه دەستیکی تی وه ژاندم و وتی:

«دیاریهکر... دیاریهکر...»

له دیاریهکر دابەزین، عەریفهکه هەروەك جاری پێشوو پرسیاری لیم
کردوو که ئایا کامیان ئارەزوو دهکەم، بمبەن بۆ زیندانی (دیاریهکر) تا
بهیانی، یان بجینه ئوتیل؟

بهلگه نهویست بوو. کێ ئوتیل بەزیندان دهگۆرپێتهوه، بۆیه یهکسەر وتم
«ئوتیل»

ئەو شەوه له ئوتیل ماینهوه، هەموو پێکهوه له ژوورێکدا نووستین، بۆیه
هیچ هەولێکم نەدا. له راستیدا نەمدەویست بههەولێکی سەرنهکهوتووێ تر،
ئەوهندهی تر گومانی سەربازەکان و عەریفهکه راپکێشم و ناچاریان بکەم
که کهلهپچەم بکەن.

بهیانی که هەستاین، بهفر هینده بهشەقامهکانهوه نەبوو، له نەقلیاتیک،
تهکسییهکمان گرت و عەریفهکه له پێشهوه و دوو سەربازەکه و منیش له
دواوه سواربووین.

تا (ماردین) بهی دهنگی دانیشترین، نه عریفه که و نه سهربازهکان، هیچیان نهوت. تهنیا دهنگی که دههاته بهرگویی، دهنگی گۆرانیهکی تورکیکی ناساز بوو که له رادیوی تهکسیه که وه پچر پچر دههاته بهرگویی. سروشتی بههاری نیوان (دیاریهکر) و (ماردین) سهرنجی راکیشام. لهم ناوچانه بهفر هیئنده نهباری بوو.

له (ماردین) دابهزین و داوام کرد نان بخوین. له راستیدا خوّم دلّم گیرابوو، هیچیشم پی نهدهخورا. مه بهستم تهنیا قورس کردنی گهدهی پاسهوانهکان بوو.

تهکسیه که مان ئیزن دا و له چیشتهخانهیه که له ناوهراستی (ماردین) دا، لامان دا. غریف و سهربازهکانم سهریشک کرد که هرچی حهز دهکهن بیخۆن.

ئهوان سهرگهرمی ههلبژاردنی خواردن بوون، چیشتهخانه کهش پر بوو، بویه منیش کهم کهم پاشهکشهم بۆ کرد، بهناوی دهستشوریهوه. هاتمه دهری، خهریک بوو زابکه کهم که عریفه که بهتوندی لاشانی گرتم و بهتووهریهوه تیی خوریم، سهربازهکان دهورهیان دام. بهسهربازه تهرجومانه کهم وت:

«برا با بههله تیی نهگات تهنهگه تاوم بۆ دهست شووری دهگهریم»

نازانم عریفه که چهند نهو پاساوهی سهلماند، سهری لهقاند و پیش خویان دام بۆ نیو چیشتهخانه که.

عریفه که تهواو بهگومانهوه سهیری دهکردم، و منیش جاروبار دهستم بهسکندا دههینا و خوّم نارپهحت پیشان ده دا.

کهوتنه خواردن، سهرنجم دا، یهکی که له سهربازهکان نانی نهدهخوارد و ههر سهیری منی دهکرد. بریک کهوتنه قسه. که عریفه که و سهربازه که له

نان خواردن بوونهوه، سهربازی پاسهوانم كهوته نان خواردن.
پارهكهم بۆ دان. عهريفهكه سوياسى كردم. له ناوشار، كاتيك گهيشينه
بهه نهقلاتيك، عهريفهكه تهكسييهكى بهكرئى گرت، گويم لى بووتى:
«سلوپی؟»

يا نيلاهي (سلوپی) دوايين مهنزلمه و پاش ئهوه تهسليمى (ئيبراهيم
خهليل)م دهكهن. دهبى ههر چوئيك بيت لهم ماويهدا شتتیک بکهم.

سهربازهكان و عهريفهكه، پيش ئهوهى سوار بن، كهوتنه مقو مقو و
پاشان كهلهپچهيان كردم و له پشتهوه، له نيوان ههر دوو سهربازهكهدا،
دايان نيشاندم. عهريفهكەش له پيشهوه دانىشت.

كاتيك تهكسى كهوته رى، عهريفهكه زوو زوو ئاوپى دهدايهوه - و
شتتیکى بهسهربازهكان دهوت. -له راستيدا نهمدهزانی باسى چى دهكهن،
بهلام ديار بوو باسى من و مهسهلهى ئاگادارى من بوو.

نهمدهزانی چى بکهم، تازه دهستيشم كهلهپچه كرابوو، بۆيه سهرم دنگهى
دههات و بيرم بۆ هيچ نهدهچوو.

ههوله سهرنهكهوتوهكانم، دۆخهكهى گهيانده ئهوهى كهلهپچه بكریم.
جا بهكهلهپچهوه چى دهكرئى و چ ههولتیک لهم ماوه كورتهدا دهتوانرئى
بدرئى؟

كات له بهرژهوهندى من نهبوو، هئيدى هئيدى دهرويشت و ماوهش تا
دههات كورتر دهبووهوه. بهلاچاو سهيرى كاتزميرهكهى مهچهكم كرد.
يهكى پاش نيوهپۆ بوو.

بيرم بۆ پيلانتيكى دياريكراونهدهچوو، بهتايبهتى كهلهپچه كردنهكهم
تهواو ورهى پى بهردابووم، دهمويست، بهشيوهيهك، پتيان بسهلمينم كه
كهلهپچهكهى دهستم بکهنهوه بهلام هيچ پاساوئیکى بهجيم بۆ نهدهدۆزرايهوه.

دیاره ههولئه زهقه سه‌رنه‌که وتوو‌ه‌کانیشم مؤلئه‌تی قسه‌کردنی پی
نه‌ده‌دام.

ئوتومبیله‌که ده‌رۆیشت و سیمای دزیوی مهرگیش، تا ده‌هات، لیم نزیك
ده‌بووه. چاوم نووقاند، سه‌راپای پروداوه‌کانی ته‌منم پچرپچر.
ده‌هاتوه پێش چاو، بۆیه چاوم هه‌لپری و سه‌یری ده‌ورویشتی خۆم کرد،
هه‌ردوو سه‌ریازه‌که ره‌ق، بی جوولئه، له‌ ته‌نیشتمه‌وه، دانیشتبوو. سه‌یری
لای راستم کرد. ته‌لبه‌نده‌کانی سنووری تورکی سووری هاته‌ به‌رچاوم، که
له‌ هه‌ندیك شویندا گه‌یشتبوونه سه‌ر ریگاکه و به‌ئاشکرا قولله‌ی
پاسه‌وانه‌کانی تورکیا ده‌بینران. تین و وزه و گوړیک به‌گیاندا، ته‌زووی
هینا و ده‌ستم خسته سه‌رسکم به‌توندی هیلنجیکم دا. سه‌ریازه‌کان و
عه‌ریفه‌که به‌سه‌رسوورمانه‌وه تییان روانیم و منیش چهند جاریک هیلنجم
دا، له‌ راستیدا ده‌مویست به‌ناوی رشانه‌وه و ئوتومبیله‌که رابگرن و هه‌ولئیکی
پاکردن به‌ره‌و ته‌لبه‌نده‌کانی سنووری (سووری) بدهم. عه‌ریفه‌که ئاویری
دایه‌وه وتی:

«چیته؟» به‌ده‌ست ئیشاره‌تم بۆ سکم کرد، بۆیه ئوتومبیله‌که‌ی پاکرت.
دایانگرتمه‌ خوارئ، هه‌ولئ رشانه‌وه‌م دا و له‌ ژیره‌وه سه‌یری ته‌له‌به‌نده‌کانم
ده‌کرد. په‌رینه‌وه له‌و ته‌له‌به‌ند به‌رزانه و به‌به‌رچاوی پاسه‌وان و
سه‌ریازه‌کانی ده‌ورویشتمه‌وه کاری کرده نه‌بوو، بۆیه هیچ هه‌ولئیکم نه‌دا.

شانیان گرتم و بۆ ناو ئوتومبیله‌که هینامیانه‌وه. ئوتومبیله‌که‌وته‌وه ری و
منیش جاروبار هیلنجیکم دها و خۆم به‌ته‌واوی خستبووه دۆخی
نه‌خۆشیکه‌وه، و ابزانم سه‌ریازه‌کان بره‌وان کردبوو، که ته‌ندروستیم به‌راستی
تیک چووی. گه‌یشتینه شاری (جه‌زیره) و له‌ ناو شاردا، کاتیک گه‌یشتینه
سه‌نته‌ری شار، هیلنجیککی تری به‌هیزم دا و پاشان به‌عه‌ریفه‌کم وت:

«تکا ده‌که‌م ته‌ندروستیم زۆر ناته‌واوه و به‌شکو مؤلئه‌ت بدهن له
چاخانه‌یه‌که چایه‌که بخۆمه‌وه...»

عەریفەكە بېرىك تىي رۋانېم، منىش خۆم ھىنايووھە حالى جاو. ئوتومبىلەكەى لە بەردەم چاىخانەيەكدا راگرت و فەرمانى دابەزىنى دا، دوايىن مۆلەتم بوو، سەرم بەدەورى خۆمدا گىرا، تابلۆى (سلوپی) ھاتە بەرچاوم. راچەنېم، تەنیا بیست و پىنج كیلومەترى مابوو. لە چاىخانەكەدا داواى چامان كرد، عەریفەكە سەرنجى دا كە ناتوانم بەكەلەپچەوھ (چا) بخۆمەوھ بۆیە كلیلەكەى لە گىرفانى دەرھىنا و كەلەپچەكانى كردەوھ. عەریف و سەربازەكان سەرقالى چا خواردنەوھ بوون، دەستم كرد بە گىرفاندا و پەنجا ھەزار لیرەى توركىم دا بە چاچىبەكە. عەریفەكە راپەرى و كەوتە تىخوپىنى چاچىبەكە و دەيوست پارەكەى لى بستىنیتەوھ. لەوھ دەچوو زیاد لە پىويستم دابىتى چونكە مشتومرىكى توندوتىزيان بوو. ھەلم لە كىس خۆم نەدا، دەستەكانم ئازاد بوون، لە چا و ترووكانىكدا پالم بەدەرگای چاىخانەكەوھ ناو، رۋوھو جىھانى ئازاد ھەلاتم.

لە چوار رىيانى شاردا، نرىكەى سەد مەترىك، داوى راکردن، كەوتم بەسەر عارەبانەيەكى دەستى لەعنەتیدا و عەریفەكە و سەربازەكان سواری سەرم بوون، ئىدى كار لە كار ترازو، بەھەموو ھىزم بەرگىم لە خۆم دەكرد، شەرىكى نا بەرامبەر بوو، دوو سەرباز و عەریفىك پىر چەك و منى بى چەك. ئەوان ھەولیان دەدا كەلەپچەكە بكەنەوھ دەستم و منىش، بەھىچ شىوہیەك مۆلەتم نەدەدا، پەلەقاژى بەردەوام بوونى ژيان بوو، ھىزىكى خواى بەلەشما رۆ چوو بوو، ھەرچەندىان دەكرد نەياندەتوانى كەلەپچەكە بكەنەوھ دەستم و منىش پەلامارى تەنگى عەریفەكەم دا و ھەولى ستاندىم دەدا. سەربازەكان بەقۇناغە تەنگ دەياندا بەشان و پشتما و ھەولى ئەوھيان دەدا دەستم لە تەنگى عەریفەكەيان بەردەن. ھىزى من و عەریفەكە، قابىلى بەراورد نەبوو، ئەوىكى پەنجا سائە لەگەل مندا دەرئەدەچوو.

يەككە لە سەربازەكان تاككە كەلەپچەى لە مەچەكى چەم گىرکرد و

منیش هر بگرو بهردم بوو له گه ل عریفه کهدا و دستم هیند له یه که دور
خستبوو که تاکی که له پچه که نه یگاتی. شه پئی نیوان مردن و ژیان بوو،
ئهوان دهیانویست بهر هو مهرگم بهرن و منیش هه و لم بو ژیان دهدا.

له و کاته دا ئه فسه ریکی تورک پهیدا بوو، خه لکی ناو شان، تا دهات، له
دهورمان کو ده بووه و پاسیقانه سهیری ئه و شانۆ ترسناکه یان ده کرد.
یه کی که له ناو خه لکه کهدا غیرهت گرتی و هاواری کرد:

بوو ده یانه وی بتگرن؟

دستم هینده ی تر له تفهنگی عریفه که گیر کرد و منیش پر بهردم هاوارم
کرد:

«پیشمه رگه م!»

جه ماوهره که ورده خرؤشا و کهوتنه وه جووله، به لام به شاداریان له
شه ره کهدا نه کرد. گویم له دهنکی خه لکه که بوو که ده یانوت:

«به سه. به سه. هه ی کافرینه»

له ژیر قوئی عریفه که وه چاویکی په له م به ناو خه لکه کهدا خشانده،
ئه فسه ره که ده مانچه که ی دهره ینا و دهستی کرد به ته قه به هه وادا. ئه و
رهفتاره جه ماوهره که ی به ته وای خرؤشان و منیش هاوارم کرد:

«پیشمه رگه م، پیشمه رگه ی بارزانی»

ناو هینانی بارزانی، خه لکه که ی ته وای خرؤشان و ته وژمیکی به هیزی
به غیره تی خه لکه که داو و یه کسه ره په لاماری سه ریازه کانیان دا و منیان له
چنگی سه ریازه کان و عریفه که دهره ینا. منیش هیچ هه لم له کیس خوّم
نه دا و که و تمه وه پاکردن.

بوو به ته قه، ئاوپرکی په له م دایه وه، عریفه که به چیچکانه وه ته قه ی لی
ده کردم، هیچ مؤله تی بیر کردنه وهم نه بوو، به خوّم وت:

«پاکه. دواين ههله»

له راستیدا بهجۆرێك رام دهکرد، وهك له بۆریۆرینیکی جیهانیدابم. ئارهزوی ژیان ههنگاوی بۆراق ئاسای پێ دهنام، ئاورپکی تری پهلهم دایهوه.

عریفهکه بهتهقهوه بهدوامدا رای دهکرد و منیش هه هێزم بهخۆم دهدا، گیزی گولله بهلاسهروشانمدا گههیی دهکرد. ههموو ساتی چاوهپیی چزانی گوللهیهك بووم، كه سهرم یا لهشم بسمی. گهیشتمه سهری كۆلانیك و ئاورپکی ترم دایهوه. پهنجا مهترێك پێش عریفهکه كهوتبووم، بهكۆلانهکهدا لام دا و لهسهر سووچی كۆلانی دووهم دهگای مالمیک لهسهر پشت بوو، بۆیه بی بیرکردنهوه خۆم خزانده ژووری. له پشت دهراکهوه خۆم مهلاس دا. دهراکهم دانهخست. ههناسه برکیم بوو، خیزهیی سنگم دههات و شهکهت بوویووم. پشویهکم دا و کهمیک هاتمهوه سهرخۆم. عریفهکه بهتهپهتهپ بهكۆلانهکهدا رای دهکرد. ههستی بهبوونم نهکرد. ههروا له پشت دهراکهوه راوهستا بووم كه سهرنجی ههوشهیی مالمهکهم دا و بهههسپایی چوومه ههوشهکهوه.

ژنیک له یهکێك له ژوورهکانهوه دهڕپهڕی و بهتورهپیهوه پێی وتم:

چی دهکهی؟

دهنگی تهقهیی تفهنگ، له ناو شارهوه، بهناسانی دهکهوته بهرگوئی. نهمزانی له وهلامی ئهو خانمه قهشهنگهدا چی بلێم، بۆیه مهچهکم بهرز کردهوه و کهلهپهکهم نیشان دا، که زیاتر ئاگری گرت و داوای چوونه دهروهومی لی کردم. زۆرم ههولدا که نهچمه دهڕی، بهلام بی سوود بوو. زۆر دهترسا لهوه دهچوو ههلویتستی لهو بابتهی، له ژیانیدا، نهدی بی و بتوانی زیندانپیهکی پاکرد و بشاریتهوه. وتووێژی نیوانمان بی سوود بوو. ئهو سووربوو لهسهرئوهی مالمهکهیان بهجی بهیلم، بۆیه منیش زۆر لهسهری

نەرپۇيشتىم و بەدىوارى مألەكەدا ھەلزنەم و بازىم داىە كۆلانى پىشتەوہ. ماوہىەك راوہستام، لە راستىدا نەمدەزانى چى بكەم، كەسىم نە دەناسى و شارەزای ھىچ شۇيىنىك نەبووم. چاوم گىرا، كرىكارىك لەو بەرمەوہ خەرىكى زەوى ھەلگەندىن بوو، ديار بوو بناغەى خانوويەك ئامادە دەكرى. دەنگى تەقە بەناسانى دەبىسترا، شار شلەژا بوو، كرىكارەكە چاوى پىم كەوت، خەرىك بوو را بكا، كە فرىاي كەوتم و خوّم فرى داىە چالەكەيەوہ، دەستىم گرت و كەلەپچەكەم نىشان دا و وتم:

(ئەم تەقانىەى دەبىيىستى؟ بۇ منە)

لە سەرەتادا لەوہ نەدەچوو حالى بىى، چونكە زۆر بەترسەوہ تىى دەروانىم. كەمىك ھاتبوومەوہ سەرخوّم و لە چالەكەدا دانىشتىم و بەكرىكارەكەم وت:

«من لە دەست جەندرمەى تورك ھەلاتووم، پىشمەرگەم و ئەوان دەيانەوئى تەسلىمى عىراقم بكەنەوہ. فرىام كەوہ، كەسى لەم ولاتەدا ناناسم»

كرىكارەكە سەرى بۇ راوہشاندىم و پەلى گرتىم لە چالەكە ھىنامىە دەرى. ماوہىەكى كورت پىكەوہ پۇيشتىن و گەيشتىنە بەردەم مزگەوتىك كرىكارەكە وتى:

«بپۇ نىو ئەو مزگەوتە تا من خەلكت بۇ دىنم»

ھىچ لەسەرى نەرپۇيشتىم و خوّم كرد بەژوورى مزگەوتەكەدا. لە ھەوشەكەدا، كەسىم بەدى نەكرد تەنيا پىياويكى پىر لە ژورەوہ بوو، كە ئەويش بەرەو دەر دەھات.

كابرا ھىچ سەرنجى نەدامى و منىش، بىدەنگ، لە ژوورى نوژكەراندا دانىشتىم.

چاوم بەدار و دىوارى ژورەكەدا گىرا، جبە و مېزەرى، كە لە سووچى

مىحرابه كەدا ھەلۋاسرا بوو، سەرنجى پاكىشام. لەو دەچوو، بەتايبەتى، بۇ
من دائىرابى، بۆيە يەكسەر دامگرت و پۆشيم. مېزەرە سېپىيەكەشم نايە سەرم،
لە مەلایەكى تەواو دەچووم و لە مىحرابه كەدا. لە شوينى نويزى مەلا، لىنى
دانىشتم و پاش ساتىك قورئانىكم داگرت، خستەم سەر تەختەيەكى راست و
چەپ كە تايبەتى بۇ خوئندەوئى قورئان و سەرم بەسەر قورئانەكەدا
شۆر كەردەو و لەبەر خۆمەو و تم:

«ئەي خواي گەرە، من چىم كەردو و كە تووشى ئەم ھەموو دەردى
سەريە بىم؟»

ھەستم دا يە خۆم. دەرو بەرم تەواو كوشومات بوو، ھىچ دەنگىك
نەدە بىسترا. ماو يەك ھەروا دانىشتم و كە وتمە بىر كەردەو و لە دلى خۆمدا
و تم:

«تۆ بلىنى ئەم كرىكارە خەبەرم لى نەدا؟ كىم بۆ بانگ بكا و كى لەم ولاتە
غەربە دا من دەناسى.»

خەرىكى تاوتۆي بىر و پاكانم بووم، كە جموجۆلك لە ھەوشەكەدا پەيدا
بوو، ترسم لى نىشت تۆ بلىنى سەربازەكان نەبن. دەرگاي ژوورەكە كرايەو
گويم لە مقۆ مقۆ بوو، نەم وئرا سەر ھەلېرم. لەشم نىشتە سەر ئاو و
چاوەرپى ئەو بووم كە قۇناغە تەنگىك بىدا بەسەرما. دەرگاي ژوورەكە
جارىكى تر كرايەو گويم لى بوو پرسیارى كرا:
«كوا؟»

كە گويم لە زمانى كوردى بوو، ئاورپىكم دا يەو، كرىكارەكە و دوو كەسى
تر بوون بەخۇشئايىيەو كە لەپچەكەم نىشان دان و تم:

- (ئەو تەم)

دۇخى دەروونىم بەبىنىنى كرىكارەكە گەشايەو. دوو كەسەكە خۇيان

پیشکەش کردم و قەمسەلەیهکیان دامی، جبە و میزەری مەلام داگەند و دوایان کەوتم. بەسەر دیواری مزگەوتەکەدا بازمان دا. ئوتومبیلئیکیان ڕاگرتبوو، کە سوار بووین، یەکیکیان کە برێک گوشتن و تیکسەراو بوو وتی:

«هەقال تۆ نەترسییت، تۆ ئیستا لای ئیمەیت»

ئوتومبیلەکە بەکۆلانە پێچاوپێچەکانی (جەزیرە) دا ریتی دەکرد و لە بەردەم مائیکدا رایان گرت، بۆ من زیاتر لە خەو دەچوو. کردەیی و شارەزایی لە جموجۆلی هەردوو برادەرەکە، بەناشکرا، رەنگی دەداپەو. بەراستی پیاوی کردە و لێهاتوو بوون.

لە ژوورەو دەانیشتین پاشان یەکیکیان وتی:

«با تۆزێ تارێک دابی، بۆ شوینئیکی تر دەتگۆزینەوه»

هەردوو برادەرەکە کەوتنە پرسیارکردن، چۆنیەتی دەستگیرکردن. هەموویم بۆ باس کردن، ئەوانیش خۆشحالیی خویان لە ڕزگاربوون نیشان دا. کەلەپچەکە، لە ڕاکردنەکەدا، چەند گرێیەک توندتر بوو. مەچەکم ئازاری دەهات بەلام باس نەکرد.

شەو داهاات و دەوروپەر تارێک بوو، هاتینە دەری و بەپێ بەکۆلانە باریکەکانی (جەزیرە) دا، بە بێدەنگ دەڕۆشتین. خۆشەختانە گلۆپی کۆلانەکان نەبوون، بێ ترس، بەتایبەتی من، ڕیمان دەکرد.

لە بەردەمی مائیکی گەورەدا وەستان، یەکیکیان چووێ ژووری و پاش ساتی هاتە دەری، ئیشارەتی چوونە ژوورەوی بۆ کردین.

هەر کەدانیشتم هەوالی مشارئیکی ئاسنم پرسی. لە راستیدا، تەنیا ڕینگە، بۆ کردنەوهی کەلەپچەکە می مەچەکم، مشاری ئاسن بوو. مائەکە میواندارییەکی باشیان کردم، هیندەمی نەبرد مشارئیکی ئاسنیشیان پەیدا کرد. کەوتنە برینەوهی کەلەپچەکەم. پەنجەکانی دەستم ئاوسا بوون و

کهله پچه کهش به ته وای له مه چه کم گیر بو و بو، به پاره یه که ته وای دهستمی ئاوسان دبو.

تا مشاره که زیاتر گوشاری ده خرایه سر، دانی کهله پچه که زیاتر پۆده چوو. دهستم سوور بو و بو و وه و ته وای خوینی تیزابوو، ئه گه رچی به بهره وای مشاره که یان به کهله پچه که دا ده هینا که چی هیچ نه جامیکی نه بو. پۆلای کهله پچه که هیند به هیز بو، که مشاره که جاروبار بریسکه و پریشکی دها، به لام بی سوود بو. خاوهن مال و ههردوو براده ره کهم ته وای نیگه ران بوون که گه ر مشاری ئاسن ئه م کهله پچانه نه پسینی چی دهیشکینی؟

من له گه ل ئه وه شدا که دهستم ئازاریکی بی وینه ی دها، ناچار بووم که دا وای بهره وای بوون یان لی بکه م چونکه له وه زیاتر چاری تر نه بو.

سه رنجم دایه مشاره که، ورده ورده کهله پچه که ی دوو توئی ده کرد. پروشه ی ئاسن مایه ی دلخۆشکه ریی من و ده رو به رمان بو. هه ولدانه که مان بی نه نجام نه بو.

ئه وان له سه ر برینه وه ی کهله پچه که بهره وای بوون و منیش هه ر بۆ له بیر برده وه ی ئازاری دهستم، چاوم به ژووره که دا ده گێزا، وینه ی به رزانیم له چوار چیه وه ی که قه شه نگدا به دی کرد، له راستیدا سه رم سوورما، وینه ی به رزانی، ئاوا به ئاشکرا هه لئاسری، جی پامان بو.

چۆن ده یانوێرا. له تورکیادا که هه موو شتیک ده رباره ی کورد، قه دهغه بوو، هه لئاسینی وینه ی به رزانی ئه وه پری ئازایه تی و چاوه ترسی ده نواند.

له کاتر میزی یه کی شه ودا کهله پچه که یان بریه وه، دوا قۆناغه کانی گه لی سه خت بوو، به لام به پسانی کهله پچه که هه موو گیانم ئاسوده بو. ئاوسانی په نجه کانی دهستم ورده ورده ده نیشته وه.

له پۆژەکانی داھاتوودا، ھەر شەو و دەیانبردمە مائیک و پاشان لە ژێر
زەمینی مائیکدا جیگەیان بۆ ساز کردم. یەکیک لە برادەرەکانم کە پۆژانە
سەردانی دەکردم و دەنگویاسی دەرەوێ بۆ دەھینام وتی:

«لەم پۆژانەدا بەرەو سووریا دەتەین»

ھەواییکی دلخۆشکەر بوو، منیش ھاتبوومەو سەرخۆم و، گورپوتینی
نوێم تیزابوو.

لەبەرئەوێ ھیچ چۆرە کتیبیک لە ژێر زەمینەکەمدا بەکوردی پەیدا
نەدەبوو، زۆرەوێ کاتەکانم بەو ھەرزشەو بەسەر دەبرد، سەدان شناوم کرد.
دەمەو بەیانییەک برادەرەکانم ھاتنە لام و پێیان وتم:

«خۆت ئامادە بکە ئەمڕۆ دەتەین بۆ (نەسیبین)»

(نەسیبین) شارێکی سەرسنوور بوو، لەگەڵ قامیشلیدا، کە شارێکی
(سووریا)یە، ھاوسنوور بوو.

بەدوورودریژی باسی پیلانەکەیان بۆ کردم، کە بریتی بوو لەوێ ئەوان
بەئوتومبیلێک لە پێشەوێ برۆن و منیش لەگەڵ شوفیترێکی لاوا،
کە زیکوزیتی پێو دیار بوو، سواریم و لە دوایانەوێ برۆین یەکیک لە
برادەرەکان وتی:

«ئێمە چەکدارین و لە پێشتانەوێ دەبرۆین، زانگەکانی دەرەوێ
(جزیرە)مان تاقیکردووەتەو و ئیستا کەس راناگرن و گەر رایان گرتین،
ئەوا ئێمە دەیکەین بەتەقە و ئێو چاوەروان مەبن و دەرچن»

لەگەڵ شوفیترە لاوەکەدا سوار بووم و ئەوانیش لە پێشمانەوێ کەوتنە رێ.
دلم لێ دەدا و لە دلی خۆمدا وتم:

«دوا قوناعی رزگار بوونمە، تو بلی بەسەلامەتی دەریازیم؟»

شوفییره که که دیار بوو ههستی به نینگه رانیم ده کرد وتی:
«هیچ خهمت نه بی، ئەم به یانییه دوو جار ریڭای (جزیره) و (نه سیبین) م
تا قی کردووه ته وه هیچ نییه».

رۆژیکی ته ماوی بوو، که بۆ من نیشانهی دُنیا یی و ئاسوودهگی
ده روون بوو.

ورده ورده له زانگه ی جه زیره نزیك بووینه وه بۆیه به وردی سهیری
ریڭه ی بهرده ممان ده کرد. شوفییره که وتی:

«هەر ئەم زانگه یه ههیه. نیترا تا (نه سیبین) ههچمان نایه ته ری.»

شوفییره که خۆی پیشکesh کردم. له راستیدا شوفییر نه بوو، به لکو هاو هل
و دۆست و هاو خه باتی برانده ره کانم بوو.

ته واو له زانگه که نزیك بوو بووینه وه و من به ئاسانی جه ندرمه ی سه ر
ریڭا که م ده دی.

تومبیله که ی پیشه وه مانیان رانه گرت و ئیمهش به دوایاندا! یا ئیلاهی
ههستم به چ خوشحالییه که ده کرد.

شوفییره که، هه ر به ده ریاز بوونمان له زانگه که، یه کسه ر ریگوردی
تومبیله که ی کرده وه و دایه قاقای پیکه نین و وتی:

«نه موت رمان ناگرن»

خوشحالییم وه سف نه ده کزا و سوپاسی ئازایه تی ئه ویشم کرد. له راستیدا
کارژیکی جوامیرانه بوو، گواستنه وه ی زیندانیه که ی را کردوو، کارژیکی
ئاسان نه بوو.

خواحافیزیمان له شوفییره که کرد و سوپاسی ئازایه تی و یارمه تیدانیم
کرد. دوای نیوه رۆ برانده ره کانم گه رانه وه، پیاویکی تریشیان له گه لدا بوو،

که به (حاجی) پټيان ناساندم و پانتولټيکي کاوبوی و کراسيکي نوټيشيان
بۇ ھيټابووم وتيان:

«ئەم جالانە بېۋەشە و ھېچ نېگەرانش مەبە. پارەمان بەسەريازەکانی
سەرسنور داوہ. وادەزانن خەلکي «سوریا» یت و ئەم برادەرەش».
ئيشارەتيان بۇ پياوہکە کرد.

«ئەوا تا نزيك تەلبەندەکانی سەرسنور لەگەلتا دئ»

لەسەری کۆلانټيکا (حاجی) راوہستا و دەستی بۇ قوللەي پاسەوانی
تەلبەندەکان دريژ کرد وتي:

«ھەر ئەم تۆزەمان ماوہ، ترست نەبئ، ئیستا من لە پيشەوہ دەروم بۇ لای
تەلبەندەکان و بۆت بەرزەدەکەمەوہ و تۆش يەكسەر بئ راوہستان تپپەرە».
سەیری پاسەوانی نيو قوللەي سەر تەلبەندەکانم کرد. پشتيان ليمان
بوو. بئ ورته دواي (حاجی) کەوتم و دلم لەسەر ھەزار لئ دەدا، ھەزاران
بیرۆکە بەميشکمدادەھات و دەچوو. (حاجی) تەلبەندی سنووری بۇ
بەرزکردمەوہ و منیش بیدەنگ خۆم کرد بەژیریدا و چوومە ئەوديو،
تەلبەندی دووہم، دەبوو خۆم بەرزی بکەمەوہ.

ئاورم لە (حاجی) نەدایەوہ، ماوہی نيوان ھەردوو تەلبەندەکەم
بەئەسپایی بری و کاتیک گەيشتمە بەر تەلبەندی دووہم، ئاورټيکي بروسکە
ئاسام لە (حاجی) و پاسەوانی تەلبەندەکان دایەوہ. پاسەوانەکان روويان
لە لایەکی تر بوو. (حاجی) بەپەلە ھیمای سەرکەوتنی بەپەنجەکانی
نیشاندام و لە چا و ن بوو.

تەلبەندەکانم بەرزکردەوہ، لە راستیدا چاوہرټي ئەوہ بووم کە فيشەکټيک لە
پشتەوہ لەناکاودا، تەپلئ سەرم ھەلگری. زۆرم دەربارەي کوشتاری ئەم
سنوورە بیستبوو. خۆم بەئەسپایی خستە ژیر تەلبەندەکەوہ و، چوومە ئەوديو.

(قامیشلی) له دووره وه دیار بوو، چهند ههنگاوێك له تهلبهندهكان دوور
كهوتمه وه و بۆ دوایین جار ناوړم له تورکیا دایه وه،
پاسه وانى نیو قولله كان وهك دالى مهرگهینهر هه لنیشتبون، لووتكه ی
نووكی ته له دركاوییه كان له بهر تیشکی خۆر ده بریسكانه وه.
به ته نیا، قاچاغ، هه لاتوو، بى پاره بى پاسپۆرت و نه شاره زا به ره و
پارچه یه كى تری كوردستان ملم نا.

سوپاس و پێزانین:

زۆر سوپاسی هه موو ئه وه قالانه ده كه م كه له شارى جهزیره
یارمه تیان دام و ئهركى گواستنه وه و شاردنه وه میان گرتنه ستهو،
هيوادارم وینه یان زۆر بیت.

...

تَبیین:

* له پاستیدا نەمتوانی پەییوەندی بەهەفیلان (م) و (ه)هوه بکەم، بۆیه نەمتوانی ناوی
ناشکرایان بنووسم.

* ئەو هەفیلە عەرەبی لەم داستانەدا ناوی هاتوووە بۆ بەرێز کاک ئیسماعیل زایرە،
کە ئیستە پۆژنامە نووسیکی ناسراوی عەرەبە و لە هۆلەندە دەژی و دوستیکی
راستەقینەیی گەلی کوردە.

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.afilamontada.com

چاپخانه‌ی ده‌رگای

هه‌ولێتر - کوردستان
Aras Press
Kurdistan - Erbil